

ATHENS^{voice}

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

FALL 2020 PREVIEW

Μουσική, θέατρο, τέχνη,
τηρώντας πάντα τις αποστάσεις!

Των Γ. Νένε, Ε. Ρούσσου, Σ. Τσιτσόπουλου

Εκπαίδευση 2020

Ιδιωτικά κολλέγια
και Ινστιτούτα, σελ. 26

Αστυνομική λογοτεχνία

Τι ετοιμάζουν
οι εκδοτικοί οίκοι
Της Κέλλης Κρητικού

Η επιλογή που **ΑΛΛΑΖΕΙ** τη ζωή σου

BACHELOR

- ▶ Ψυχολογίας
- ▶ Ψυχολογίας με Ψυχοθεραπεία & Συμβουλευτική
- ▶ Εγκληματολογικής Ψυχολογίας
- ▶ Κλινικής Ψυχολογίας
- ▶ Ψυχολογίας Υγείας

MASTERS

- ▶ Εγκληματολογικής Ψυχολογίας
- ▶ Εφαρμοσμένης Κλινικής Ψυχολογίας
- ▶ Παιδοψυχολογίας
- ▶ Ψυχοσεξουαλικής Θεραπείας
- ▶ Ψυχολογίας Υγείας
- ▶ Ψυχολογίας (Conversion)
- ▶ Προσωποκεντρικής Συμβουλευτικής & Ψυχοθεραπείας
- ▶ Προσωποκεντρικής Ψυχοθεραπείας
- ▶ Θετικής Ψυχοθεραπείας
- ▶ Συστημικής Ψυχοθεραπείας
- ▶ Γνωσιακής-Συμπεριφορικής Ψυχοθεραπείας

ΚΟΛΛΕΓΙΟ
ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ICPS

Αναγνωρισμένες Σπουδές
στην Ψυχολογία

Τηλ: 210.645.65.65
www.icps.college

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλή

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αμανίτης, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητράκοπουλος, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαραβέλα, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπούσου, Δ. Καραθάνος, Β. Κορωνάιος, Τζ. Μελιτά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριανόγλου, Γ. Νένης, Γ. Πουλιόπουλος, Μ. Νομικός, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Μ. Προβατάς, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσης, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Πέτρος Νικόλαος

Advertising Manager Πένη Κράλιοβιτς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλν

Διεύθυνση Direct Market Δημήτρης Καλαμάρης

Direct Market Βασίλης Ζαφειρούλης, Χρήστος Τριανταφυλλίδης Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα marketing@athensvoice.gr Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου efiorfanakou@athensvoice.gr Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ» Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369 fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213 Αγγελίες: 210 3617. 369 Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

...και συγκεκριμένα στην Πινδάρου στο Κολωνάκι

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Joy Labinjo**. Γεννημένη το 1994, ζει και εργάζεται στο Λονδίνο. Απόφοιτος του Πανεπιστημίου του Newcastle, κέρδισε το Βραβείο Τέχνης Woon Art Price το 2017 και ξεκίνησε τις μεταπτυχιακές σπουδές της (MFA) στη Σχολή Τέχνης Ruskin στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Έργο της συμπεριλαμβάνεται στην επερχόμενη έκθεση 2020 Summer Exhibition στη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου. Δουλειά της βρίσκεται στη συλλογή του Musée d'Art Contemporain Africain Al Maaden (Μαρακές, Μαρόκο) στο Ινστιτούτο Τέχνης της Μινεάπολης (Μινεσότα ΜΝ, ΗΠΑ) και στο Government Art Collection, (Ηνωμένο Βασίλειο). Από την ερχόμενη Παρασκευή εκθέτει στην γκαλερί The Breeder (*Ιάσωνος 45, Μεταξουργείο*).

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

LOLLO's

Όταν θέλω να φάω τη νοστιμότερη πίτσα του λεκανοπεδίου, εκείνη την απόλυτα λεπτή, την κριτσινιστή, με τα λίγα και ταιριαστά υλικά, με τη σωστή θερμοκρασία και το άψογο μέγεθος, κλείνω ένα τραπέζι-κι στον κήπο αυτής της μονοκατοικίας και για τέλος παραγγέλνω ένα προφιτερόλ. Το προφιτερόλ... το γράφω και δάκρυα μου έρχονται στα μάτια (334 Kcal ανά 100γρ). Αντώνη Ζωγράφε, ζωγραφίζεις! (*Εθνικής Αντιστάσεως 3 Α, Χαλάνδρι*)

ΠΑΓΟΥΡΙΝΟ

Οι ανάγκες, όπως και οι μόδες, ανακυκλώνονται. Θυμάστε το πτυσσόμενο ποτηράκι που είχαμε κάποτε στο σχολείο όταν ήμασταν παιδιά;

ΦΡΕΣΚΑ ΣΥΚΑ ΜΕ ΚΑΤΙΚΙ

Για να πάει καλά η μέρα.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Ζακέτα να πάρεις.
-Έχω τη μάσκα, ρε μαμά.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΜΕ ΑΠΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΟΤΕ

«Είναι σημαντικό να γνωρίζετε πως η τιμολογηθείσα διάρκεια διαφοροποιείται από την πραγματική διάρκεια λόγω της ελαχίστης διάρκειας χρέωσης ανά κλήση...» (*στα ψιλά γράμματα του λογαριασμού*)

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΜΑΣΚΕΣ

Τι τις θέλανε τις δωρεάν μάσκες στα σχολεία; Είδατε καμία άλλη χώρα να διανέμει δωρεάν μάσκες στους μαθητές;

Ο ΡΑΦΤΗΣ ΤΟΥ ΜΠΑΓΛΑΜΑ

Καλά το μέγεθος... το ύφασμα το είδατε, το αγγίξατε, προσέξατε το φινιρίσμα στις ραφές, τα λαστιχάκια;

ΜΙΚΡΗ ΑΓΓΕΛΙΑ

Από μεγάλη εταιρεία νεωτερισμών, ζητείται ο ράφτης που κατασκεύασε τις δωρεάν μάσκες για άμεση πρόσληψη.

ΧΑΝΙΩΤΕΣ ΛΕΒΕΝΤΟ-ΝΤΑΗΔΕΣ

Κουμπάροι, έχετε αρχίσει να ξεφεύγετε σιγά-σιγά, έτσι;

ATHENS VOICES

ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

«Με πήρε τηλέφωνο ο ανιψιός μου και είπε ότι διάβασε στο ίντερνετ ότι μας ραντίζουνε, γι' αυτό είμαστε συνέχεια άρρωστοι».

(Συνομιλία γειτόνων σε απέναντι μπαλκόνια. Περιστέρι, Κυριακή πρωί)

Θάλασσα, παραλία, παρέα: -Πω πω, κοίτα αυτόν εκεί που βγαίνει τώρα πόσο γαμιάτα ολοκληρωμένο τατού έχει φτιάξει! -Ρε μαν, ψαροντούφεκο στολή φοράει ο άνθρωπος. (Αλθέα, Κυριακή μεσημέρι)

«Εγώ δεν λέω ότι δεν υπάρχει... Αλλά είναι απλώς μία σοβαρή πνευμονία. νν οποία, ε, 'νταξ, μπορεί να την πάθεις, αλλά ως εκεί».

(Ταξιτζής, Βασιλίσσης Σοφίας, Παρασκευή μεσημέρι)

«Τι έγινε, μωρή Κηφισιάς;»

(Ο ίδιος ταξιτζής κολλημένος στο φανάρι Βασιλίσσης Σοφίας και Φειδιππίδου)

Διάλογος σε φαρμακείο της Πάτρας: Πελάτισσα: Όταν βγουν τα αντιγριππικά εμβόλια κράτησε μου εννέα. Φαρμακοποιός: Συγγνώμη, κυρία μου, δεν είναι σουβλάκια. (από αναγνώστη μας)

«Πνίγομαι. Έχω μέρα παρά μέρα γιατρό, γιατρό, οδοντογιατρό, μαλλιά, πάλι γιατρό. Πού να προλάβω;»

(Αγχωμένη, ΠΟΛΥ κοκέτα κυρία, στην παρέα της, σε παρουσίαση βιβλίου. Σταδίου, Τρίτη βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Τα νούμερα της Εβδομάδας

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

6+12 (καινούρια και μεταχειρισμένα) πολεμικά αεροσκάφη Rafale θα προμηθευτεί η ελληνική πολεμική αεροπορία, εξήγγειλε ο Κυριάκος Μητσοτάκης από τη Θεσσαλονίκη. «Πολύ θυμωμένη» δήλωσε για το γεγονός η βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Πέτη Πέρκα, χαρακτηρίζοντας το πρόγραμμα «μαμούθ». Για την ιστορία, τα 10 χρόνια «μνημονίων» και το συνακόλουθο μορατόριουμ στους εξοπλισμούς, άλλαξαν τους συσχετισμούς δυνάμεων με τη γείτονα.

15.000 προσλήψεις στον στρατό εξήγγειλε επίσης ο πρωθυπουργός. Το γεγονός ότι δεν γίνονται σε προεκλογική περίοδο είναι μεν ασυνήθιστο αλλά μπορεί να ερμηνευθεί από την αντιπολίτευση ως έναρξη της προεκλογικής περιόδου. Δεν ήταν λίγοι άλλωστε εκείνοι που με θέρμη υποστήριζαν ότι «θα κάνει εκλογές το φθινόπωρο».

4 επιπλέον φρεγάτες θα προμηθευτεί η Ελλάδα. Αρχικά έπαιζαν μόνο οι Γάλλοι αλλά στη συνέχεια μπήκαν στο παιχνίδι ΗΠΑ, Γερμανία και Ολλανδία. Η διαφορά είναι ότι τώρα έχουμε προηγούμενο από τη διπλωματία των εξοπλισμών, οπότε η διαπραγμάτευση γίνεται με διαφορετικούς όρους.

143.86 εκατομμύρια χιλιόμετρα απέχει η Αφροδίτη από τη Γη οπότε αν επιβεβαιωθούν οι έρευνες του πανεπιστημίου του Cardiff για ύπαρξη ζωής στον πλανήτη, οι εξωγήινοι θα είναι αρκούντως μακριά.

464 βαθμοί Κελσίου είναι η μέση θερμοκρασία στο έδαφος της Αφροδίτης. Στα σύννεφα που την περιβάλλουν, ωστόσο, η θερμοκρασία είναι 30 βαθμοί Κελσίου, οπότε η ύπαρξη ζωής είναι πιθανότερη.

18 ετών θα πρέπει να πηγαίνουν άπαντες φαντάροι, σύμφωνα με σχέδιο που επεξεργάζεται η κυβέρνηση. Το σχέδιο είναι μεν φιλόδοξο, πλην όμως δυσαρεστεί πολλούς γονείς. Άσε που ψηφίζουν και οι δεκαεπτάχρονοι. Π' αυτό και παραμένει σχέδιο.

10 κέρδισε ο Ολυμπιακός την ΑΕΚ και στέφθηκε κυπελλούχος Ελλάδας.

28 Κύπελλα Ελλάδος έχει κατακτήσει ο Ολυμπιακός και βρίσκεται πρώτος στη σχετική λίστα.

9 από τα 28 τα έχει κερδίσει στην ιστορική έδρα του «αιώνιου» αντιπάλου του, στη Λεωφόρο Αλεξάνδρας.

50 μόλις θεατές είχε το Σάββατο στο Βελόλιδειο ο πρωθυπουργός. Ελέω κορωνοϊού, αποφύγαμε τις τριτοκοσμικές εικόνες «παραγόντων» και «πατατρεχάμενων» που στοιβάζονταν μέσα στη ζέστη και διαγκωνίζονταν για το ποιος θα έχει «πρώτο τραπέζι πίστα» στην ομιλία του εκάστοτε «μεγάλου».

85η θα ήταν η φετινή ΔΕΘ αν είχε πραγματοποιηθεί. Ελέω κορωνοϊού και πάλι γλιτώσαμε τα δεκάδες περίπτερα Υπουργείων και δημόσιων οργανισμών, τα οποία μόνο στόχο έχουν να κρατήσουν ζωντανό έναν θεσμό με μόνο στόχο την τόνωση του ηθικού όσων αποκαλούν τη Θεσσαλονίκη «συμπρωτεύουσα».

800 πρόσφυγες και μετανάστες εγκαταστάθηκαν στη νέα δομή του Καρά Τεπέ, από το Σάββατο το μεσημέρι, όταν και ξεκίνησε τη λειτουργία του, έως και το βράδυ της Δευτέρας. Οι υπόλοιποι –σχεδόν 12 χιλιάδες– είτε αρνούνται να εγκατασταθούν στη δομή, είτε εμποδίζονται από ομάδες μεταναστών, σύμφωνα με κυβερνητικές πηγές.

12x22+1 εκ. ήταν η προδιαγραφή για τη διάσταση της μάσκας για παιδιά άνω των 12 ετών, η οποία διενεμήθη στα σχολεία, προκαλώντας οργή αλλά και άφθονο γέλιο με την ανικανότητα του δημοσίου να διαχειριστεί κάτι τόσο απλό. Οι μάσκες που μοιράστηκαν ήταν τόσο μεγάλες, ώστε χωρούν όχι μόνο ένα φτηνιάρικο τσιπ αλλά ολόκληρο σέρβερ.

40,1% των ψηφοφόρων δηλώνουν ότι θα ψηφίσουν ΝΔ σύμφωνα με έρευνα της Marc για το «Πρώτο Θέμα». Ο ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται δημοσκοπικά κάτω από το ψυχολογικό όριο του 20%. Στο 19,8%.

59,6% κρίνουν θετικά τους χειρισμούς της κυβέρνησης Μητσοτάκη στα ελληνοτουρκικά και 35% αρνητικά. Το εντυπωσιακό είναι ότι το 43,7% των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ κρίνουν επίσης θετικά τους χειρισμούς Μητσοτάκη για το θέμα. Στο δε ΚΙΝΑΛ το ποσοστό εκτινάσσεται στο 74,3%.

70% χαμηλότερος θα είναι φέτος μεσοσταθμικά ο τζίρος των ξενοδοχείων σύμφωνα με εκτιμήσεις παραγόντων του κλάδου.

60% ήταν τον Αύγουστο, η βουτιά στις αφιξεις επιβατών στο αεροδρόμιο της Αθήνας.

74,5% μειωμένοι ήταν και οι επιβάτες που διακινήθηκαν στα περιφερειακά αεροδρόμια κατά το πρώτο οκτάμηνο.

3 ημέρες κράτησαν τα πανηγύρια των covidiotis για τη διακοπή των κλινικών δοκιμών από την AstraZeneca. Το Σάββατο η εταιρεία ανακοίνωσε ότι έλαβε το πράσινο φως για τη συνέχιση της έρευνας.

26,9% των συμπολιτών μας, πάντως, απάντησε στην έρευνα της Marc ότι δεν θα εμβολιαστεί, ενώ ένα επιπλέον 28,55% δηλώνει ότι δεν ξέρει/έχει επιφυλάξεις.

28,5% διαφωνεί με τη χρήση μάσκας στα σχολεία.

40% των περιστατικών μετάδοσης του κορωνοϊού συμβαίνει πριν την εμφάνιση των συμπτωμάτων της νόσου, σύμφωνα με μελέτη καθηγητών από το πανεπιστήμιο της Οξφόρδης.

35% επιπλέον συμβαίνει κατά την πρώτη μέρα εκδήλωσης των συμπτωμάτων

ή την αμέσως επόμενη. Η πληροφορία ότι αν χοροπηδάς πάνω σε μάσκες διώχνεις τον ιό μακριά, δεν περιλαμβάνεται στα συμπεράσματα της έρευνας.

60% των κλινών ΜΕΘ στην Αττική έχουν ήδη καλυφθεί, σύμφωνα με τον λοιμωξιολόγο κ. Νίκο Σύψα.

26 ακριτικά νησιά επωφελούνται από την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ που ανακοίνωσε από το βήμα της ΔΕΘ ο Πρωθυπουργός. Πρόκειται κυρίως για ακριτικά νησιά και το σύνολο των κατοίκων που επωφελούνται είναι 10.000. Ο Σύριζα θεώρησε ελλιπές το μέτρο. Λογικό καθώς «ο ΕΝΦΙΑ είναι ένας φόρος παράλογος που δεν διορθώνεται, καταργείται».

48% περίπου κάθε επένδυσης για ψηφιακό εκσυγχρονισμό επιχειρήσεων θα επιδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό για τα επόμενα τρία έτη μέσω μιας διαδικασίας που ονομάζεται «υπεραπόσβεση».

100.000 νέες θέσεις εργασίας θα επιδοτηθούν από το κράτος το επόμενο εξάμηνο. Το κράτος θα καλύπτει επί 6 μήνες τις εισφορές, εργαζόμενου και εργοδότη, για κάθε νέο υπάλληλο, ανεξαρτήτως του μισθού και της ειδικότητάς του.

16% των νέων στη Σουηδία παίρνει χαρτζιλίκι σε μετρητά, σύμφωνα με το Bloomberg καθώς στη σκανδιναβική χώρα τα νομίσματα είναι είδος προς εξαφάνιση.

1% του ΑΕΠ της Σουηδίας αντιπροσωπεύουν τα μετρητά. Στις ΗΠΑ το ποσοστό είναι 8% και στην Ευρωζώνη 10%.

73% των πληρωμών με κάρτα γίνεται α-νέπαφα, καταγράφοντας επιπλέον αύξηση σε σχέση με πριν την πανδημία οπότε ήταν 63%

Νούμερα με πολλά μηδενικά

Δημήτρης Παπαδημούλης
«**Αθήνα, σπίτι για όλους, χωρίς διακρίσεις! #athenspride**», έγραψε ο ευρωβουλευτής στο Twitter. Δύο τινά μπορεί να συνέβησαν. Είτε ο σπιτονοικοκύρης σύντροφος θεώρησε ότι με το hashtag που χρησιμοποιήσε δεν άφηνε περιθώρια για περιέργους συνειρμούς, είτε απλώς μας τρολάρει από την ασφάλεια του ηθικού πλεονεκτήματος. Για να μιλήσουμε στη γλώσσα του, τη γλώσσα της Μποροly, οφείλουμε να του επισημάνουμε ότι «στο σπίτι του κρεμασμένου, δεν μιλάνε για σχοινί».

Απόστολος Γκλέτσος
«**Είμαι “κλινικά αριστερός”, εμπνέομαι από τον Αλέξη Τσίπρα και συμπαθώ τον Κώστα Καραμανλή**» είπε ο πρῶην πρόεδρος του κόμματος «Τελέια» και διάσημος ψήστης ψαριών. Τώρα ο ηθοποιός βρίσκεται στον ΣΥΡΙΖΑ και προφανώς θέλει να τιμήσει τον γγέτη του κόμματος αλλά και τις ιστορικές αναφορές του χώρου. Έτσι είπε έναν καλό λόγο για το παρελθόν και τον Κώστα Καραμανλή αλλά επειδή έχει ο καιρός γυρίσματα «ανέβασε» και τον Κώστα Μπακογιάννη, για τον οποίο είπε ότι «**είναι μια κατηγορία μόνος του**». Παλαιότερα βεβαίως είχε πει για τον νυν δήμαρχο Αθηναίων ότι «**αν τον διορίσει αλλού η μαμά του, δεν ξέρω. Είναι τελειωμένος**». **Α**

Κι όμως μπορούμε

Του ΑΧΙΛΛΕΑ ΓΡΑΒΑΝΗ

Η χώρα μας **ταλανίζεται** για δεκαετίες από τον συντεχνιασμό, τον κομματισμό, την ενδογαμία που σαν πέπλο από σκυρόδεμα δύσκολα αφήνει το ποιοτικό να σπκώσει κεφάλι. Η ανάγκη μας αυτή η ποιότητα επιτέλους να εκφραστεί, να υπερισχύσει, μας ωθεί εύλογα να αναζητήσουμε λύσεις έξω από αυτό το στείο εσωτερικό περιβάλλον, στην εξαιρετική ελληνική Διασπορά που παρά τις δυσκολίες της ξενιτιάς καταφέρνει να αγγίζει την παγκόσμια κορυφή. Τα παραδείγματά της πάμπολλα, μας γεμίζουν περηφάνια και ελπίδα. Μέσα όμως στην προσπάθεια αυτή για λύσεις παραβλέπουμε τα αντίστοιχα εγχώρια παραδείγματα αριστείας που σε εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες παράγουν σημαντικό διεθνώς έργο, σε πολλές περιπτώσεις ισότιμο με αυτό των κορυφαιών μας της Διασποράς. Είναι αυτοί οι συμπατριώτες μας που κρατούν την ποιοτική Ελλάδα ζωντανή στη διεθνή συνείδηση.

Στις ιστορικά οριακές περιστάσεις που ζούμε εξαιτίας της κρίσης, της πανδημίας και των προβλημάτων εθνικής ασφάλειας, οι σημαντικοί αυτοί Έλληνες που δημιουργούν εντός της χώρας αποτελούν παράδειγμα προσπάθειας για μια άλλη Ελλάδα που πολλοί, όχι όλοι, οραματιζόμαστε. Δραστηριοποιούνται σε πολλούς τομείς και συναντώνται στην επιχειρηματικότητα, στην τέχνη, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό, στην εκπαίδευση και βέβαια στην επιστήμη. Αποτελούν πηγή έμπνευσης και αυτοπεποίθησης, παράδειγμα ζωής για τους νέους Έλληνες. Οι κορυφαίοι αυτοί Έλληνες αποτελούν απάντηση σε αυτούς τους εγχώριους επιτηδευμένους που πρεσβεύουν ότι η χώρα μας δεν έχει δυνατότητες να οραματίζεται φιλόδοξες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που θα αλλάξουν καιρία το μέλλον της. Είναι καρφί στο μάτι των μετριοτήτων των συντεχνιών που λυμαινονται τη χώρα για δεκαετίες. Αυτών που η αξιολόγηση, ο συναγωνισμός, η σύγκριση αποτελούν casus belli στο όνομα μιας «δημοκρατίας» ισοτισμού προς τα κάτω, της δικής τους «δημοκρατίας».

Τα παραδείγματα για να πειστούν οι αποθαρρημένοι Έλληνες ότι η χώρα αυτή μπορεί υπάρχουν σε κάθε χώρο. Στον δικό μου, αυτόν των βασικών βιοεπιστημών, ο βιολόγος-ανοσολόγος Γιώργος Κόλλιας, ο ιστολόγος Βασίλης Γοργούλης και οι δύο του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο γενετιστής-νευροβιολόγος Νεκτάριος Ταβερναράκης του Πανεπιστημίου Κρήτης και του ΙΤΕ, ο αιματολόγος Κώστας Σταματοπούλου του ερευνητικού Ιδρύματος ΕΚΕΤΑ της Θεσσαλονίκης δεν έχουν να ζηλέψουν σε τίποτα τους καθηγητές και ερευνητές του Harvard ή του MIT που συναντώ στη Βοστώνη. Το ερευνητικό-επιστημονικό έργο που παράγουν καθ' ολοκληρία στην Ελλάδα αποτελεί κορυφαία συνεισφορά στη διεθνή επιστήμη και δημοσιεύεται στα κορυφαία επιστημονικά περιοδικά (Nature, Science, Cell, PNAS, κλη). Οι επιστήμονες αυτοί είναι ενδεικτικοί από πολλά εξαιρετικά αντίστοιχα παραδείγματα που συναντώνται και σε άλλες επιστήμες.

Οι Έλληνες αυτής της ποιότητας είναι ο αλθρινός θησαυρός στο σεντούκι μας. Είναι τα ζωντανά, αδιαμφισβήτητα παραδείγματα ότι η χώρα αυτή μπορεί να είναι και στην κορυφή. Ο αριθμητικός πολλαπλασιασμός τους θα γείρει την πλάστιγγα προς την Ελλάδα που ονειρευόμαστε και αυτό δεν μπορεί να συμβεί παρά μόνο με ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις παντού, ιδιαίτερα στην παιδεία, στην επιστημονική έρευνα και την καινοτομία. Είναι η έσωθεν καλή μαρτυρία στους έξωθεν ότι μπορούμε εξίσου καλά με αυτούς. Αμφισβητούν τον επιτηδευμένο μύθο ότι η χώρα αυτή δεν μπορεί να αλλάξει, ότι η μικροδιαχείριση είναι η μόνη επιλογή της. Θα αλλάξει όταν αυτοί θα έχουν λόγο στον σχεδιασμό του μέλλοντός της. Ένα κύριο ζητούμενο είναι σήμερα η αξιοκρατία παντού, πέρα και έξω από τις κομματικές και συντεχνιακές λογικές που μας οδήγησαν στη γενικευμένη χρεοκοπία. Η αξιοκρατία παντού αποτελεί σήμερα συνθήκη επιβίωσης. **Α**

ΜΕΝΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΙ ΑΠΟΚΤΑΣ ΠΤΥΧΙΟ ΞΕΝΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

NEW YORK COLLEGE

The **LEADING** international college of Greece

Σπούδασε σε διεθνούς κύρους κρατικά Πανεπιστήμια Αγγλίας, Γαλλίας ή Αμερικής και απόκτησε πτυχίο επαγγελματικά ισοδύναμο με τα αντίστοιχα πτυχία των Ελληνικών Πανεπιστημίων, με παγκόσμια αναγνώριση για επιτυχημένη σταδιοδρομία στην Ελλάδα ή και το εξωτερικό.

Ανακάλυψε και εσύ το πρόγραμμα σπουδών που σου ταιριάζει και ζήσε τις δικές σου πρωτιές, με αφετηρία το **New York College** σε σύγχρονα campus στο κέντρο της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης!

Ξεκίνα το πιο όμορφο ταξίδι της ζωής σου, στην ίδια γειτονιά που ξεκίνησε η γνώση και ο πολιτισμός!

BACHELOR • MASTER • MBA • Ph.D

39 Ειδικότητες Σπουδών

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΕ ΣΥΓΧΡΟΝΑ CAMPUS ΣΕ ΑΘΗΝΑ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΓΑ

ΑΘΗΝΑ, Σύνταγμα ΑΘΗΝΑ, ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΑΓΑ

ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ BACHELOR, MASTER ΚΑΙ Ph.D ΠΟΥ ΑΠΟΝΕΜΟΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΦΟΙΤΕΣ ΤΟΥ NEW YORK COLLEGE ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΜΟΔΙΟ ΦΟΡΕΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ (Α.Τ.Ε.Ε.Π.) ΣΕ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΙΣΟΔΥΝΑΜΑ ΜΕ ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ (WWW.MINEDU.GR)

ΑΘΗΝΑ: Λεωφόρος Αμαλίας 38- Σύνταγμα, τηλ.: 210 3225961, e-mail: nycath@nyc.gr

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Εγνατίας 138 & Π.Π. Γερμανού, τηλ.: 2310 889879, e-mail: nycth@nyc.gr

www.nyc.gr

Από τη θεωρία QAnon στους αρνητές του κορωνοϊού

Ο νέος διχασμός και η επιστροφή στον σκοτεινό Μεσοπόλεμο

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Οι ειδικοί ανησυχούν. Όχι για τον Covid 19 ο οποίος κάποια στιγμή θα ολοκληρώσει τον κύκλο του και θα παραμείνει στο συλλογικό υποσυνείδητο ως η πρώτη σοβαρή απειλή στην ψηφιακή εποχή. Ανησυχούν για την ψυχική και πνευματική υγεία μιας μερίδας πολιτών η οποία τείνει παγκοσμίως να διογκώνεται και να προσλαμβάνει χαρακτηριστικά ιδεοληπτικής επιμόλυνσης με εξαιρετικά ανησυχητικές προοπτικές για τη συλλογική πνευματική ισορροπία μεγάλων υποσυνόλων των κοινωνιών.

Η πανδημία του κορωνοϊού σε συνδυασμό με την πρωτοφανή οικονομική ύφεση επέτεινε το αίσθημα ανασφάλειας πολλών εκατοντάδων εκατομμυρίων, βλέπε ακόμη και δισεκατομμυρίων πολιτών του πλανήτη. Γίγαντες αλλά και πυλώνες της παγκόσμιας οικονομίας βρέθηκαν «ποδοπατημένοι» από την επέλαση του Covid 19.

Κίνα, ΗΠΑ, Ινδία, Βραζιλία, Ρωσία, Ευρωπαϊκή Ένωση, Νότιος Αφρική σήκωσαν τα χέρια ψηλά. Οι αριθμοί δεν λένε ψέματα. Δυστυχώς μάλιστα δεν ερμηνεύονται τόσο εύκολα, κατά το δοκούν. Οι δείκτες αποκαλύπτουν πως η παγκόσμια οικονομία δέχτηκε πολλαπλάσιες πιέσεις από εκείνες της «Μεγάλης Ύφεσης» του 1929. Σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης οι ατμομηχανές της παγκόσμιας οικονομίας αντιμετωπίζουν σωρευτικά από το 2008 και την κρίση Lehman Brothers μία σταθερά διογκούμενη πίεση, η οποία συνοδεύεται από την παράλληλη μετακίνηση των γεωπολιτικών τεκτονικών πλακών με κύριο χαρακτηριστικό την υποχώρηση - παρακμή της αμερικανικής στρατηγικής παρουσίας και την ενίσχυση ενός όλο και περισσότερο αποσταθεροποιημένου πολυπολικού συστήματος επιρροών στον πλανήτη. Αναπόφευκτα η τελευταία διάσταση οδηγεί σε όλο και πολυπλοκότερες συγκρούσεις, όχι μόνον ένοπλες αλλά και σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο, σε τοπικά συστήματα ασφαλείας σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου.

Υπ' αυτές τις συνθήκες συγκρούσεων και ρευστότητας ευδοκίμουν, όπως πάντα συνέβαινε, όλων των αποχρώσεων οι υποκουλτούρες. Στα χνάρια των «πρωταθλητών» της ψευδούς πληροφόρησης και της fake ενημέρωσης του Μεσοπολέμου, δηλαδή των τριών εκδοχών του ευρωπαϊκού φαιού φασισμού και της κυρίαρχης εκδοχής του ερυθρού φασισμού υπό τη μορφή του συστηματοποιημένου Σταλινισμού, οι διακινητές των διαφόρων εκδοχών σύγχρονης υποκουλτούρας χρησιμοποιούν ως κύριο όχημα βέβαια τα Social Media. Πρόκειται περί ενός ανεξέλεγκτου «αναβατορίου» το οποίο με ελαχιστοποιημένη δαπάνη και σε ελάχιστο χρόνο αποδίδει τα μέγιστα. Αυτό το σύγχρονο «ασανσέρ» μεταφοράς καθέτως και οριζοντίως σε όλες τις κοινωνίες, ανεξαρτήτως βαθμού και ρυθμού οικονομικής, επιστημονικής και θεσμικής ανάπτυξης, εγγυάται την

αστραπιαία και ασφαλή διακίνηση κάθε ιδεοληπτικού προϊόντος. Στον Μεσοπόλεμο η διακίνηση είχε επιτευχθεί διά των εντύπων και των οργανωμένων συγκεντρώσεων - συναντήσεων σε εποχές όπου δεν υπήρχε τηλεόραση, ενώ το ραδιόφωνο ήταν υπό πιεστικό κρατικό έλεγχο. Παρόλα αυτά η διακίνηση ψευδών ειδήσεων και fake γεγονότων ήταν αποτελεσματικότατη και κυρίως ταχύτατη. Η μεταπολεμική φτώχεια, η μιζέρια, η πείνα και η ανεργία σε μία καθημαγμένη Ευρώπη λειτούργησαν ως φυσικό θερμοκήπιο για τη διάδοση των τριών φασιστικών εκφράσεων - συστημάτων (Ναζισμού, Μουσολινισμού, Φρανκισμού) αλλά και την κυρίαρχη σταλινική εκδοχή, αυτή της Τρίτης Διεθνούς. Υπήρχαν και δευτερεύουσες σταλινικές παραφυάδες, βέβαια, ελλειπτικής τροχιάς.

Στα χρόνια της μεγάλης πανδημίας, ο διαδικτυακός χώρος αποδεικνύεται ως μείζονος στρατηγικής σημασίας μηχανή μετάδοσης συνθημάτων, θεωριών και πολιτικών σχημάτων. Η κατανάλωση αυτών των προϊόντων είναι άμεση, αποδοτική και χωρίς ειδικό κόστος. Το Διαδίκτυο αποτελεί συλλογική αναφορά και δυστυχώς ως τέτοια νομιμοποιεί την πληροφορία που αναρτάται, τουλάχιστον όσον αφορά τον μεσαίος και κατώτερης δυνατότητας κριτικής σκέψης καταναλωτή προϊόντων ενημέρωσης. Έτσι η ψευδής πληροφορία ολοκληρώνει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα την πειστική τροχιά της. «Αναρτήθηκε στο Διαδίκτυο» είναι η κλασική φράση-κλειδί με την οποία νομιμοποιείται ο κάθε καταναλωτής κάποιας πληροφορίας να επικαλεστεί την εγκυρότητα του περιεχομένου της. «Τη διάβασα στο Διαδίκτυο, άρα είναι αληθινή» καταλήγει ο κάθε απλοϊκός καταναλωτής πληροφοριών.

Η αποτελεσματικότητα της διακίνησης των fake πληροφοριών καταδείχτηκε πέραν κάθε αμφιβολίας κατά τις προεδρικές εκλογές του 2016 στις ΗΠΑ. Από την μία μέσω των μοντέλων κοινωνικής δράσης και συστημάτων αναφοράς του δικτύου Ντόναλντ Τραμπ και από την άλλη μέσω της συστηματικής παρεμβολής ψευδών ειδήσεων από το σύστημα διείσδυσης των ρωσικών κέντρων διακίνησης fake πληροφοριών.

Η δραστηρική μετάλλαξη των αμερικανικού συστήματος αναφοράς ούτε άρχισε ούτε τελειώνει με τον Ντόναλντ Τραμπ. Δηλαδή ο παραγκωνισμός των πολιτικών, κοινωνικών και συνταγματικών αξιών της Αμερικανικής Δημοκρατίας σε όφελος της υποκουλτούρας των θεωριών συνωμοσίας, της λευκής υπεροχής, της βίαιης αντιμετώπισης του Μεταναστευτικού, της νομιμοποιημένης χρήσης ακραίας αστυνομικής βίας, της συστηματικής φυλετικής αντιπαράθεσης και ακόμη συστηματικότερης ομοφοβικής αντιμετώπισης του διαφορετικού, άρχισε δειλά μεν αλλά σταθερά και εξελίχθηκε αμέσως μετά την 11η Σεπτεμβρίου και την επιβολή οριζόντια και κάθετα ενός πλέγματος νόμων και διατάξεων αλλά και συνταγματικών ρυθμίσεων που επέτρεψαν τη σταδιακή διολίσθηση της

αμερικανικής κοινωνίας σε μία παρηκμασμένη Δημοκρατία.

Με το σύστημα θεσμών, πληροφοριών και διαχείρισης της ενημέρωσης που επιβλήθηκε για λόγους ασφαλείας από την διακυβέρνηση Τζορτζ Μπους αρχίζει η σταδιακή διολίσθηση για να ολοκληρωθεί επί Ντόναλντ Τραμπ.

Η θεωρία QAnon είναι ένα αντισημιτικής και ακροδεξιό έμπνευσης σύστημα πληροφοριών όπου στο επίκεντρό της βρίσκεται ο Ντόναλντ Τραμπ ο οποίος μάχεται εναντίον ενός κυκλώματος ισχυρών πολιτικών και οικονομικά παιδοφίλων οι οποίοι επιχειρούν να επιβληθούν ως μοντέλο διοίκησης στον Πλανήτη. Ο Τραμπ είναι ο μόνος που μάχεται κατά του κυκλώματος αυτού και φυσικά είναι ο μόνος ο οποίος θα μπορέσει να τους νικήσει. Απλοϊκό ιδεολογικό σχήμα όπου στο επίκεντρο έχει το παιδί και την παιδοφιλία, οπότε ο κάθε αντίπαλος αυτής της θεωρίας κατατάσσεται αυτόματα ως παιδόφιλος. Η θεωρία αυτή άρχισε να διακινείται στις ΗΠΑ αλλά τελευταία διογκώνεται ο αριθμός followers στην Ευρώπη αλλά και παγκοσμίως. Βήμα-βήμα προσδέθηκαν στο άρμα της θεωρίας QAnon και διάφορες άλλες ιδεοληπτικού χαρακτήρα θεωρίες. Έτσι άρχισαν να «κολλάνε» οι αρνητές του Covid 19, οι διάφορες ρατσιστικές ομάδες, οι οπαδοί της Λευκής Υπεροχής, οι ομοφοβικοί, οι οπαδοί της αστυνομικής βίας, οι φανατικοί του αμερικανικού - μεσοδυτικού τρόπου ζωής, οι πολέμιοι του Black Lives Matter, οι πολέμιοι του #MeToo, ακόμη και οι αντιεμβολιαστές και οι αρνητές χρήσης μάσκας. Είναι ξεκάθαρο πως όλοι οι παραπάνω ιδεοληπτικοί φορείς των fake πληροφοριών ανήκουν στο στρατόπεδο του Ντόναλντ Τραμπ.

Στην Ευρώπη όλοι οι παραπάνω προέρχονται σε ένα μεγάλο βαθμό από τις οργανώσεις, τα κόμματα και τις συσπειρώσεις της Ακροδεξιότητας ή της Εθνικιστικής Δεξιότητας. Στην Ελλάδα, όπως πάντα, τα πράγματα είναι πιο ξεκάθαρα. Γνωστή κυρία, υποψήφια της Χρυσής Αυγής από τη Βόρειο Ελλάδα, πρωταγωνίστησε στις κινητοποιήσεις των αρνητών μάσκας. Είναι και μητέρα μικρού παιδιού, αλλά προφανώς αυτή η λεπτομέρεια δεν την αφορά. Α. Είναι και γνωστή μακεδονομάχος, για να μην ξεχνιόμαστε.

Η υπόθεση της θεωρίας QAnon με τους παιδόφιλους θυμίζει τόσο πολύ την ακραία περίπτωση fake θεωρίας του Μεσοπολέμου, με τα περίφημα «Πρωτόκολλα» των Σοφών της Σιών» που αποτέλεσε έκτοτε και αποτελεί ακόμη και μέχρι σήμερα την ιερά βίβλο κάθε ακροδεξιότητας, φασιστικής, αντισημιτικής έκφρασης. Πρόκειται για ένα κείμενο το οποίο διακινήθηκε συστηματικά από τους

καθοδηγητές του Ναζισμού και προσωπικά από τον αρχιθεωρητικό Άλφρεντ Ρόζεμπεργκ, ενώ οι διακινητές γνώριζαν πολύ καλά πως το δόθεν χειρόγραφο ήταν προϊόν κατασκευής συγκεκριμένου πράκτορα των μυστικών υπηρεσιών του Τσάρου, της περίφημης «ΟΧΡΑΝΑ». Σε αυτό το fake κείμενο βασίστηκαν οι διοργανωτές ενός από τα μεγαλύτερα πογκρόμ κατά των Εβραίων στην Τσαρική Ρωσία.

Ειδικοί επιστήμονες, φορείς της Δημόσιας Υγείας, θεωρητικοί αλλά και εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας της Γαλλίας, δεν κρύβουν την ανησυχία τους μπροστά στη διόγκωση των θεωριών συνωμοσίας τύπου QAnon, όταν μάλιστα σε αυτές αναμειγνύονται και οι οπαδοί - ακτιβιστές κινημάτων όπως των αντιεμβολιαστών (ιδίως αυτή τη στιγμή), των αρνητών της ύπαρξης του Covid 19, των αρνητών χρήσης μάσκας κ.λπ. Μία λεπτομέρεια. Σύμφωνα με τη γαλλική Le Monde το προφίλ του μέσου αρνητή μάσκας και του εμβολίου κατά του Covid 19 στη Γαλλία είναι γυναίκα, περίπου στα πενήντα της χρόνια, μορφωμένη που στηρίζει το κίνημα των «Κίτρινων Γιλέκων». Περίεργα πράγματα, όντως. Καμία σχέση με το αντίστοιχο προφίλ του

μέσου Αμερικανού που στηρίζει τα αντίστοιχα κινήματα στις ΗΠΑ. Παρατηρούμε μία «χαλαρότητα» ως προς τις ιδεολογικές καταγωγές των πολιτών που εντάσσονται στον κύκλο των Χαμένων Οπαδών των Θεωριών Συνωμοσίας και των ακτιβιστών που ακολουθούν τους πάσης φύσεως αρνητές του Covid 19.

Με αυτόν τον τρόπο άραγε προσδιορίζεται, τουλάχιστον σε αυτή τη φάση, ο νέος διχασμός των δυτικών κοινωνιών; Μήπως ο διαχωρισμός προοδευτικός έναντι των συντηρητικών είναι πιο διαυγής από τον σχεδόν πια ανύπαρκτο πρακτικά, Δεξιό - Αριστερό, ο οποίος ίσχυε μέχρι σήμερα; Μήπως ο ελλειπτικός κύκλος της ιστορίας επανήλθε στο ίδιο σημείο εκκίνησης; Στον Μεσοπόλεμο, δηλαδή; Μετά την τραγωδία του Α' Παγκοσμίου Πολέμου και με αφορμή την κατάρτα της Ισπανικής Γρίπης, την πληγωμένη υπερηφάνεια των πτημένων, την πείνα και την ανασφάλεια, οι μάζες των ευρωπαίων ανέργων πείστηκαν μαζί από τις θεωρίες περί αντισημιτισμού και υπεροχής της Άριας Φυλής των Ναζί ή του κομμουνιστικού κινδύνου, υιοθετώντας μέσω της κάλπης το μοντέλο διακυβέρνησης του Χίτλερ ή του Μουσολίνι, ή του Φράνκο. Προοδευτικός ή συντηρητικός; Δημοκρατικός ή απολυταρχικός; Ανεκτικός ή ισοπεδωτικός; Γνωστικός ή σκοταδιστής; Μήπως κάπως έτσι εφεξής θα προσδιορίζεται ο πολιτικός διαχωρισμός μεταξύ των πολιτών και θα καθορίζονται τα πολιτικά σχήματα που θα τους εκπροσωπούν; Οι Τραμπ, Πούτιν, Ερντογάν, Σι Τζινπίνγκ, οι θεοκρατικοί της Τεχεράνης, οι ασιάτες ημιδικτάτορες, ο Λουκασένκο ή ο Όρμπαν, δεν είναι πολιτικά προϊόντα της ίδιας αντιδημοκρατικής και ανελεύθερης μήτρας που χαρακτηρίζεται κυρίως από τη γνωστική απόρριψη; Αν ναι, τότε και μάλιστα πολύ άμεσα τα πράγματα θα είναι εξαιρετικά πολύπλοκα. Σχεδόν χασοτικά.

■

ΜΗΠΩΣ Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΔΙΑΥΓΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΠΙΑ ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΑ, ΔΕΞΙΟ - ΑΡΙΣΤΕΡΟ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΙΣΧΥΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ;

ανήθικη πτυχή της επικοινωνίας, που λέγεται astroturfing, γνώρισε άνθιση τους τελευταίους μήνες και στην Ελλάδα.

Δεν μοιάζει με τα chain letters ή τα copy paste μηνύματα των bots. Ούτε με τις mirroring μεθόδους που εφαρμόζουν τα στρατευμένα μέσα αναπαράγοντας με ομοιογενή τρόπο την «πληροφορία» που αποσκοπεί στο να πλήξει το προφίλ των πολιτικών αντιπάλων ή να «εξοντώσει» το κύρος προσωπικοτήτων με συκοφαντικά δημοσιεύματα ή χιουμοριστικά memes. Και ίσως για αυτό θεωρείται από τους προπαγανδιστές κάθε απόχρωσης πιο αποτελεσματική μέθοδος κι από τους αναλυτές πιο «μακιαβελική». Φαντάσου την έκπληξη κάποιου που μπαινόβγαινε σε ένα γκρουπ αναζητώντας προφητείες του Γέροντα Παΐσιου και μια ωραία μέρα βλέπει φωτογραφίες της πορνοστάρ Lana Rhoades. What a lovely day.

Η πρόσφατη δράση της περιβόητης ομάδας στο Facebook «Κανένα παιδί με μάσκα στο σχολείο» που τον Φεβρουάριο ονομαζόταν «Το Γέλιο βγήκε από τον παράδεισο» και τον Μάρτιο άλλαξε σε «Γέλιο μέχρι δακρύων» για να ρίξει τη μάσκα της τον Αύγουστο και να αποκαλύψει τι πλάκα ήθελε τελικά να κάνει με τα χιλιάδες μέλη του γκρουπ, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, το πιο γνωστό από τα πολλά που μπορεί να συναντήσει κανείς στην οθόνη του. Παλιά στα τηλεοπτικά κανάλια οι «αντικειμενικοί» δημοσιογράφοι έστηναν «αντικειμενικά» πάνελ με καλεσμένους της διπλανής πόρτας, τύπου Τζέρι Σπρίνγκερ, που σε ρόλο ενόρκων δικάζαν πολιτικούς απευθύνοντας «αυθόρμητα» ερωτήματα. Τώρα μπορείτε να μαντέψετε γιατί ένα υπεράνω υποψίας γκρουπάκι που «χαχανίζει» είναι πιο αποτελεσματικό.

Αν θέλει να κυριολεκτήσει κάποιος, το «astroturf» περιγράφει το ιμιτασιόν γρασίδι των γηπέδων. Ο αμερικάνος Γερουσιαστής του Τέξας, Λόιντ Μπέντσεν, χρησιμοποίησε τον όρο το 1985 για πρώτη φορά σημειώνοντας ότι τα βουνά των επιστολών που έλαβε σχετικά με τη νομοθεσία για την ασφάλιση προήλθαν από τους ασφαλιστές, εισήγαγε στον χώρο της επικοινωνίας την έννοια για τις καμπάνιες εκείνες που στήνονται με τρόπο που να μοιάζει ανεξάρτητος, μαζικός και με κινηματικά χαρακτηριστικά: άνθρωποι που εξυπηρετούν συγκεκριμένες ατζέντες παριστάνουν τους ενάρετους οραματιστές χωρίς ποτέ να εμφανίζονται

ως μπροστάρηδες των «δράσεων» από τις οποίες επωφελούνται ή πιο κυνικά λύκοι που ντύνονται «πρόβατα» και κάνουν βόλτα ανενόχλητοι στα βοσκοτόπια. Μια νεανική εκ πρώτης όψεως σελίδα, που μπορεί να λέγεται «Μπαζ», «Μπιζ», whatever, και αφού συγκεντρώσει έναν ικανό αριθμό μελών για το «αστείο», infotainment περιεχόμενο της, ξεκινά να κάνει «δουλίτσα» και να τα «χώνει» σε πολιτικούς, επιχειρηματίες, καλλιτέχνες, διανοούμενους που διαφοροποιούνται από την άποψη των καθοδηγητών της. Θυμάται κανείς το 50 Cent Party στην Κίνα και τους δίδην απλούς χρήστες που ανέλαβαν να υποστηρίξουν την κρατική ιδεολογία εντοπίζοντας και απαντώντας σε αντικυβερνητικά σχόλια;

Η πρακτική της απόκρυψης μιας ενορχηστρωμένης εκστρατείας ως αυθόρμητη τάση της κοινής γνώμης, είναι κάτι που οι ειδήμονες της πολιτικής επικοινωνίας εκτιμούν πως θα δούμε να συμβαίνει ακόμα περισσότερο στο μέλλον που έρχεται. Όταν με μερικούς υπολογιστές και smartphones και μια χούφτα χειριστές, μπορείς να υποκαταστήσεις τις δημοσκοπήσεις, κι έχεις ροπή στον αυταρχισμό, η δημοκρατία είναι μια λέξη με δέκα γράμματα.

Το σύγχρονο astroturfing μπορεί να αποτελεί «κόκκινο πανί» για τις κρατικές ενώσεις εταιριών δημοσίων σχέσεων όπως η PRSA (Public Relations Society of America), δεν περιορίζεται όμως μόνο στο πολιτικό πεδίο. Στον καθημερινό εμπορικό πόλεμο μεταξύ των επιχειρήσεων, είναι πολύ πιθανό να είναι χρήσιμα μερικά «χέρια», μερικοί λεγεωνάριοι με οθόνες, που θα αφήσουν μια αρνητική κριτική για ένα ξενοδοχείο, ένα εστιατόριο, ένα προϊόν ή ένα «τσοντοκάναλο». Θυμήσου τα πολύ άσχημα σχόλια για το μπεργκεράδικο από το οποίο παραγγέλνεις κι απορείς μαζί τους. Κοίταξε γύρω σου τις θρησκευτικές ομάδες με κοινωνική θεματολογία ή τις παρέες που δημοσιολογούν ιδεοληπτικά πάντα μονομερώς κι έχουν τη δυναμική να πλημμυρίσουν το διαδίκτυο με μια πληροφορία που έχει πολλούς λογαριασμούς αλλά προέρχεται συνήθως από μια μόνο πηγή. Πότε και πώς συναντήθηκαν με όλους αυτούς; Σε άλλους καιρούς θα γελούσες με τη φάση και θα έλεγες πως είναι κολλημένοι. Σε αυτούς που απειλείται η δημόσια υγεία και η ζωή σου, legit τώρα, τι θα κάνεις; **A**

Μοιάζει σαν την επόμενη μέρα μετά από ένα hangover που μπορεί να έχεις ξεχάσει τι έχει συμβεί. Και σε συναντά στο timeline σου. Κι εσύ θέλεις όπως ο Τζον Ντίιβιντ Ουάσινγκτον στο «Tenet» του Κρίστοφερ Νόλαν να βρεθείς πίσω στον χρόνο και να διορθώσεις την επιλογή σου, αφού ορκίζεσαι πως ποτέ δεν έκανες join σε γκρουπ ψεκασμένων, συνωμοσιολόγων και κομματικών οπαδών.

Η Ελλάδα που ανακαλύπτει το astroturfing

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

ΑΝ ΟΙ ΠΑΠΑΓΑΛΟΙ ΜΙΛΟΥΣΑΝ κανονικά θα είχαν πολλές ιστορίες να μας πουν. Για τις πατρίδες τους, στην Ασία, την Αφρική και τη Νότια Αμερική. Για τους ανθρώπους που έχουν την απαίτηση απ' αυτούς να μάθουν να μιλάνε όλες τις γλώσσες του κόσμου. Για το πώς τους φαίνονται τα πάρκα της Αθήνας. Για τα κλουβιά από τα οποία το έσκασαν. Επειδή όμως είναι ψηλά για να τους πιάσουμε κουβέντα, πληροφορίες για αυτούς θα μας δώσει ένας άνθρωπος που τους λατρεύει: Ο πρόεδρος της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας, **Παναγιώτης Λατσούδης**.

Οι ελεύθεροι πληθυσμοί παπαγάλων στη χώρα μας άρχισαν να καταγράφονται από τις αρχές της δεκαετίας του 1990. «Οι περισσότεροι παπαγάλοι δεν είναι αποδημητικά πουλιά, δεν μπορούν να πετάξουν σε τόσο μεγάλες αποστάσεις, κανείς τους δεν ήρθε μόνος του. Η παρουσία τους στη χώρα μας, αλλά και σε πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες, είναι αποτέλεσμα του εμπορίου άγριας ζωής», λέει ο κ. Λατσούδης. Κάποιοι ίσως το έσκασαν από τα κλουβιά τους, άλλοι αφέθηκαν ελεύθεροι από τους «ιδιοκτήτες» τους είτε επειδή τους βαρέθηκαν είτε επειδή θεώρησαν ότι θα ήταν καλύτερο να τους αφήσουν να πετάξουν. Πολλά προέρχονται από εκτελωνισμούς που δεν ολοκληρώθηκαν και τα πουλιά αφέθηκαν ελεύθερα.

Η **Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία** τα τελευταία τρία χρόνια προχωρά στην απογραφή του πληθυσμού τους την περίοδο των Χριστουγέννων. Εκτός από την Αθήνα, τους συναντάμε στη Θεσσαλονίκη, στην Κρήτη, στη Ρόδο, σε περι-

οχές της Πελοποννήσου, ακόμα και σε κάποια νησιά όπως η Σύρος και η Σκιάθος. Στην Αττική ο πληθυσμός τους υπολογίζεται σε περίπου 2.000 άτομα.

«Σε όλο τον κόσμο υπάρχουν περίπου 350 είδη παπαγάλων και κατά καιρούς εμφανίζονται διάφορα από αυτά και στη χώρα μας και μετά εξαφανίζονται. Στην Αττική, τέσσερα είναι τα είδη που συναντάμε, αν και το ένα από αυτά, ο Φαιοκέφαλος, έχει εξαφανιστεί εδώ και λίγα χρόνια. Βρίσκονται σε πάρα πολλά μέρη, από τη Γλυφάδα μέχρι την Κηφισιά, τους αρέσει το πράσινο και προτιμούν τα μεγάλα πάρκα όπως είναι ο Εθνικός Κήπος και το Ζάππειο», λέει ο κ. Λατσούδης.

Όλοι αυτοί οι παπαγάλοι, ή οι περισσότεροι από αυτούς, με το που αρχίσει να πέφτει ο ήλιος συγκεντρώνονται σε 5-6 κούρνιες στην πόλη. Πακούρνιες (εκεί όπου κουρνιάζουν και κοιμούνται τα βράδια) επιλέγουν συνήθως αειθαλή δέντρα που έχουν φύλλα όλο τον χρόνο και αφενός προστατεύονται από το κρύο το χειμώνα, αφετέρου από τα αδιάκριτα μάτια. «Δεν χρειάζεται να πούμε πού βρίσκονται αυτές οι κούρνιες, τόσο για να μην τους ενοχλούν οι διάφοροι καλοπροαίρετοι παρατηρητές, όσο και για να μην τους πλησιάζουν όσοι, ενδεχομένως, θα ήθελαν να πιάσουν ένα παπαγάλο».

Τα 3 συν ένα είδη των παπαγάλων της Αθήνας

Ο Δαχτυλιδολαίμης. Είναι καταπράσινος με κόκκινο ράμφος και ζει στην Αφρική, νότια της ερήμου Σαχάρα και στην Ασία, στην Ινδία και στις γύρω χώρες. Στην Αθήνα ο πληθυσμός τους υ-

πολογίζεται περίπου σε 1.000 πουλιά. Γενικώς οι παπαγάλοι προτιμούν να κρύβουν τα αυγά τους σε κουφάλες δέντρων. Οι Δαχτυλιδολαίμηδες που είναι από τα πιο τολμηρά είδη φτιάχνουν τις φωλιές τους και σε τρύπες κτιρίων.

Ο Μυοψιττακός. Στην εμφάνισή του είναι γενικά πράσινος με γκριζο στήθος και μέτωπο και με έντονο μπλε στις άκρες των φτερούγων του. Ο φυσικός πληθυσμός βρίσκεται μόνο στη Νότια Αμερική, σε Βραζιλία, Αργεντινή, Βολιβία και Παραγουάη. Η πρώτη του εμφάνιση στα μέρη μας ήταν στο Χαλκούτσι αλλά εξαφανίστηκε από εκεί και σήμερα ζουν περίπου 1.000 πουλιά σε Αθήνα και Πειραιά. Όπως λέει ο Παναγιώτης Λατσούδης, οι Μυοψιττακοί της Αθήνας και του Πειραιά φαίνεται ότι δεν έχουν έρθει σε επαφή. Οι «Πειραιώτες» γεννάνε σε ευκαλύπτους και οι «Αθηναίοι» σε πεύκα. Στην Αθήνα φτάνουν περίπου μέχρι την Ακαδημία Πλάτωνος, ενώ στον Πειραιά βρίσκονται κυρίως στο κέντρο της πόλης και στο Κερατσίνι. Σε περιοχές όπως η Νίκαια και το Αιγάλεω δεν έχουν παρατηρηθεί.

Ο Ευπατρίδης. Καταπράσινος με κόκκινο ράμφος και με μία κόκκινη στάμπα σε κάθε φτερούγα. Τους συναντάμε μόνο στην Αθήνα και είναι μόλις περίπου 40 άτομα, ενώ η «πατρίδα» τους είναι η Ασία, όπου ζουν στις χερσονήσους της Ινδίας και της Ινδοκίνας.

Ο Φαιοκέφαλος. Είναι γενικά πράσινος με κίτρινη-πορτοκαλί κοιλιά και σκούρο γκρι κεφάλι και οι φυσικοί του πληθυσμοί βρίσκονται μόνο στη Δυτική Αφρική, από τη Σενεγάλη μέχρι τη Νιγηρία και το Βόρειο Καμερούν. Έχουν εξαφανιστεί από την Αθήνα και όπως αναφέρει ο πρόεδρος της Ορνιθολογικής πάνε τρία χρόνια που εμφανί-

στηκε ο τελευταίος, στο Πάρκο Τρίτης.

«Οι παπαγάλοι της Αθήνας περιορίζονται σε ένα έντονα ανθρωπογενές περιβάλλον, γεμάτο ξενικά φυτά που έχουμε μεταφέρει οι άνθρωποι από κάθε γωνιά του κόσμου. Εάν θέλουμε να διατηρήσουμε τη φυσική μας κληρονομιά πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας στις προστατευόμενες περιοχές και να φροντίσουμε να προστατεύονται πραγματικά. Και όχι να γίνονται πεδίο επέκτασης του έντονου ανθρωπογενούς περιβάλλοντος με δρόμους, τσιμέντα, διαταραγμένα εδάφη κλπ.» - **Π.Λ.**

Στη ζωή ενός παπαγάλου

Όλα τα είδη των παπαγάλων που ζουν στην Αττική είναι φυτοφάγα και ως εξωτικά είδη που είναι τους αρέσουν πολύ οι εξωτικοί καρποί, όπως οι κουρμάδες. Στην Αθήνα δεν έχουν εχθρούς, τουλάχιστον δεν έχουν παρατηρηθεί άμεσες επιθέσεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχουν υπάρξει. Συνήθως ζουν σε ζευγάρια και διατηρούν μακροχρόνιους δεσμούς, γεννάνε τρία τέσσερα αυγά, κάποιες φορές και περισσότερα ανάλογα το είδος, και ζουν 20 με 40 χρόνια, επίσης ανάλογα με το είδος. Τις φωλιές τους, εκεί όπου αναπαράγονται και γεννούν, τις φτιάχνουν σε κουφάλες δέντρων και σπανιότερα σε τρύπες κτιρίων, όμως οι Μυοψιττακοί φτιάχνουν κοινοβιακές φωλιές στις οποίες μπορεί να υπάρχουν δέκα ή και περισσότερα ζευγάρια. Λίγα χρόνια πριν στον Εθνικό Κήπο Μυοψιττακοί είχαν φτιάξει βαριές φωλιές με κλαδιά σε κάποιες περιπτώσεις ακριβώς πάνω από μονοπάτια. Μπροστά στον κίνδυνο να πέσει κάποια φωλιά και να υπάρξει κάποιο ατύχημα, η διοίκηση του Εθνικού Κήπου

Οι παπαγάλοι της Αθήνας έχουν

Περισσότεροι από 2.000 πετούν από τη Γλυφάδα μέχρι την Κηφισιά

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

ήρθε σε συνεννόηση με την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και την περίοδο όπου στις φωλιές δεν υπήρχαν μικρά, αυτές μετατοπίστηκαν σε άλλα σημεία του πάρκου. Οι παπαγάλοι, λέει ο κ. Λατσούδης, είναι πολύ κοινωνικά πουλιά. Εύκολα μπορεί να πέσουν σε κατάθλιψη αν αυτός που τους έχει, δεν τους δίνει προσοχή, δεν ασχολείται μαζί τους. Αν πέσουν σε κατάθλιψη, μαδάνε τα φτερά τους. Επίσης, ένα ανεξάρτητο παπαγαλάκι, που ζει ελεύθερο, αν πιαστεί και μπει σε κλουβί πολύ δύσκολα θα προσαρμοστεί, το πιο πιθανό είναι να υποφέρει.

Τελικά, μιλάνε οι παπαγάλοι;

«Ανάλογα με το είδος τους και με το αν και πόσο θα εκπαιδευτούν», λέει ο κ. Λατσούδης, προσθέτοντας ότι ο Αμαζόνas (από τη Λατινική Αμερική) και ο Ζακό (ο αφρικάνικος γκριζος παπαγάλος) είναι περιζήτητοι γιατί θεωρείται ότι εκπαιδεύονται πιο εύκολα. Παρεμπιπτόντως, με μια πρόχειρη αναζήτηση διαπίστωσα ότι ένας Ζακό στην Ελλάδα κοστίζει περισσότερα από 1.000 ευρώ. Όλα τα είδη που υπάρχουν στην Αθήνα, σημειώνει ο κ. Λατσούδης, αν εκπαιδευτούν, μπορεί να πουν κάτι που να θυμίζει ανθρώπινη λέξη.

Ο Παναγιώτης Λατσούδης είναι δασολόγος-περιβαλλοντολόγος και ήταν αυτός που κατέγραψε επίσημα, σε έντυπο της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας την πρώτη εμφάνιση παπαγάλων στην Αττική, το 1994. Στο Youtube έχει το κανάλι Nature Formitable με θέματα φύσης. Για την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία μπορείτε να δείτε εδώ: www.ornithologiki.gr

Παπαγάλοι στο Ζάππειο
Φωτό: Παναγιώτης
Λατσούδης

Όλα τα είδη των παπαγάλων που ζουν στην Αττική είναι φυτοφάγα και ως εξωτικά είδη που είναι τους αρέσουν πολύ οι εξωτικοί καρποί, όπως οι χουρμάδες. Στην Αθήνα δεν έχουν εχθρούς, τουλάχιστον δεν έχουν παρατηρηθεί άμεσες επιθέσεις, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχουν υπάρξει.

φωνή

Ο Παναγιώτης Λατσούδης,
πρόεδρος της Ελληνικής
Ορνιθολογικής Εταιρείας

FALL 2020 PREVIEW

**Τα καλύτερα events για να διώξουν τη φθινοπωρινή μελαγχολία.
Μουσική, θέατρο, τέχνη: Ό,τι παίζει στην πόλη αυτό το φθινόπωρο.**

Οι συναυλίες του μήνα

Τα live του φθινοπώρου, τηρώντας πάντα τις αποστάσεις

Του ΓΙΑΝΝΗ NENE (panikoval500@gmail.com)

Οι συναυλίες με έλληνες καλλιτέχνες μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου, στην Αθήνα. Μην ξεχνάτε τις μάσκες σας, στην είσοδο, στην έξοδο και κατά τη διάρκεια των live.

► **Τζαζ τις Πέμπτες, στον κήπο του Νομισματικού Μουσείου.** Στις 17/9, *Sinatra with a twist*. Απολαυστικό μουσικό project του τζαζ περφόρμερ **Alexandros Affolter** και του ντράμερ **Σεραφείμ Μπέλλου**, αφιερωμένο στην περίφημη «Φωνή». Στις 24/9 η **Μιράντα Βερούλη**, η Πρέσβειρα της βραζιλιάνικης μουσικής στην Ελλάδα, η οποία τιμήθηκε επισήμως από τη βραζιλιάνικη πρεσβεία στην Ελλάδα, σε cool αφιέρωμα στη σάμβα.

► **CT Garden Festival: «Ο γύρος του κόσμου με ελληνικά τραγούδια».** 11 Σεπτεμβρίου - 11 Οκτωβρίου 2020. Καλλιτεχνική επιμέλεια: **Μιχάλης Κουμπιός**. Πλούσιο και ευφάνταστο πρόγραμμα, στον εξωτερικό χώρο του Christmas Theater (τραπεζάκια έξω), στις Ολυμπιακές Εγκαταστάσεις Γαλατσίου. 16/9 Μουσικό σχήμα **Ηπειρος**, *Μαύρα μου χελιδόνια από την αραπιά* • 17/9 Οι σολίστες της Εστουδιαντίνας **Νέας Ιωνίας**, με **Μπάμπη Τσέρτο**, **Ασπασία Στρατηγού** και **Γιώργο Νταλάρα**. • 18/9 **Χρήστος Θηβαίος**, *Αί' τα Εξάρχεια ως το Πεκίνο*. • 19/9 **Κώστας Μακεδόνας**, *Παίρνω ένα ποδήλατο* • 20/9 *Απ' το Σαλέντο στην Γερεβάν* με **Encardia**, **Haig Yazdjian**, **Γιώτης Κιουρτσόγλου**, **Βαγγέλης Καρίνης**. • 21/9 **Γιώτα Γρίβα**, *Καλό ταξίδι μάτια μου*. • 22/9 **Δώρος Δημοσθένους**, *Σε τόπους μαγικούς*. • 23/9 Μια συναυλία με πρωταγωνιστή το κανονάκι του **Πάνου Δημητρακόπουλου**, με τον **Παντελή Θαλασσινό**, τον **Νίκο Ευδάκη**, την **Ευανθία Ρεμπούτσικα** αλλά και τους: **Καλλιόπη Βέττα**, **Ζαχαρία Καρούνη**, **Αρετή Κετιμέ** και **Κατερίνα Παπαδοπούλου**. • 24/9 **Χαϊνδές**. • 25/9 **Δημήτρης Μυστακίδης** με τα ταξιδιάρικα τραγούδια του ρεμπέτικου. Μαζί του η **Ελένη Τσαλιγοπούλου**. • 26/9 **Δημήτρης Μπάσης** • 27/9 **Ελένη Βιτάλη**, *Πάμε γι' άλλες πολιτείες* • 28/9 **Βαγγέλης Γερμανός** και **Μιρέλα Πάχου** • 29/9 **Χειμερινοί Κολυμβητές** • 30/9 **Ματθαίος Τσαχουρίδης**, *Έλα παπύρ έλα παπύρ*. 9/10 «Από τον ήλιο της Ελλάδας στον ήλιο της Βραζιλίας» **Μίλτος Πασχαλίδης** και **Κατερίνα Πολέμη** • 8/10 **Νίκος Πορτοκάλογλου** «Εδώ είναι το ταξίδι» Μαζί με τους **Στάθη Δρογώση**, **Αγάπη Διαγγελάκη**, **Βύρωνα Τσουράνη**.

► **Ελευθερία Αρβανιτάκη - Γιάννης Κότσιρας.** «Δυνατά κάθε φορά και το 2020». Ωραίος συνδυασμός φωνών διαφορετικών αλλά με ίδια κατεύθυνση. Τραγούδια όπως το ντουέτο «*Δυο ζωές*» που τα λατρεύουν τα ραδιόφωνα αλλά και κάποια από τα καινούρια τραγούδια της Ελευθερίας από το άλμπουμ «*Τα μεγάλα ταξίδια*» (μουσική Θέμης Καραμουρατίδης, στίχοι Λήδα Ρουμάνη) που κυκλοφόρησε τον περασμένο Οκτώβρη. Το ΟΑΚΑ Open Air είναι ο μεγαλύτερος συναυλιακός χώρος στην Ελλάδα 30.000 τ.μ., έχει τραπέζια όπου τηρούνται όλες οι αποστάσεις ασφαλείας και μπορείτε να καθίσετε με την παρέα σας σε αποκλειστικά δικό σας τραπέζι. 16/9, ΟΑΚΑ Open Air

► **Αλκίνοος Ιωαννίδης, Solo.** Μόνος του στη σκηνή, όπως του αρέσει τα τελευταία χρόνια, σε τραγούδια ερμηνευμένα με το πάθος και το ταλέντο του σε απογυμνωμένη μορφή. Κιθάρα, λαούτο, συναίσθημα. 17/9, Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων

► **Ευανθία Ρεμπούτσικα.** Μαγεύει τους πάντες με τη μουσική της, ένα βιολί που σε ταξιδεύει σε κινηματογραφικές εικόνες και τοπία. *Ανατολή - Δύση*, *Πολίτικη Κουζίνα*, *Το Τρίτο Στεφάνι*, *Φθινοπωρινή Ιστορία*, όλος ο κόσμος της Ευανθίας σε μία συναυλία. Μαζί της ο Θάνος Σταυρίδης στο ακορντεόν, ο Πάνος Δημητρακόπουλος στο κανονάκι και ο Ανδρέας Συμβουλόπουλος στο πιάνο. 17/9, Δημοτικό Αμφιθέατρο Μίκης Θεοδωράκης, Αχαρνάι

► **Wim Mertens, Inescapable tour.** Η «αναπόφευκτη» επιστροφή του Βέλγου αρχιτέκτονα του μινιμαλισμού. Μεγάλη αγάπη του ελληνικού κοινού για τον συνθέτη, συγγραφέα και ερμηνευτή, το πρώτο έργο του οποίου ήταν μία ηχογράφηση βασισμένη στον ήχο των ηλεκτρονικών φλίπερ. Μία καριέρα 40 χρόνων που θα γιορταστεί σε μία παράσταση για περιορισμένο αριθμό καθιστών θεατών. 19/9, Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων

► «**Θωρηκτό Ποτέμκιν**» με live μουσική από πιάνο, με τον Μάνο Κιτσικόπουλο. Το αριστούργημα της έβδομης τέχνης, με τη μουσική συνοδεία ενός πολυδιάστατου σολίστα. Η ταινία του Αϊζενστάιν παρασύρει πάντα το κοινό της ενώ έχει προβληθεί, ιστορικά, με τη συνοδεία παγκοσμίως αριστουργημάτων της μουσικής, με έργα μεγάλων ρώσων συνθετών (Σοστακόβιτς, Ραχμάνινοφ, Προκόφιεφ και Στραβίνσκι). Η ταινία, σοβιετικής παραγωγής 1925, εξιστορεί το πραγματικό γεγονός της ανταρσίας του πληρώματος του ομώνυμου πλοίου και αναπαράγει το χρονικό των τεσ-

Πάλι εδώ! Δραπέ-
τευσες για λίγο από
την πόλη, ξέχασες
για λίγο τον κο-
ρωνοϊό και τις μά-
σκες και επέστρεψες
ανανεωμένος.
Μετά το νησί η ιδέα
να κλειστείς και πάλι
στο σπίτι σου φαί-
νεται ανυπόφορη.
Ήδη ανακοινώθη-
καν νέα πιο αυστη-
ρά μέτρα, αλλά η
ζωή συνεχίζεται. Οι
πρώτες βόλτες πίσω
στα γνωστά μέρη με-
τά από αυτές, τις πιο
παράξενες διακοπές
της ζωής σου, είναι
αναγνωριστικές.
Ψάχνεσαι και ανα-
ρωτιέσαι τι καινούρ-
γιο ετοιμάζει αυτή η
πόλη για σένα ώστε
να μη μελαγχολή-
σεις. Παίρνοντας
τις κατάλληλες
προφυλάξεις πάντα...
Κι αν δεν ξέρεις
ακόμα πού να πας ή
από πού να αρχίσεις,
εμείς είμαστε εδώ!

28-29/9
Μόνικα
Μπελούτσι

σάρων πρώτων ημερών της ανταρσίας, η οποία σημειώθηκε κατά τη Ρωσική Επανάσταση του 1905. Το *Θωρηκτό Ποτέμκιν*, το πληρέστερο φιλμ στην ιστορία του βωβού κινηματογράφου, διαμόρφωσε το σύγχρονο σινεμά, καθώς ο σπουδαίος ρώσος σκηνοθέτης εφάρμοσε επαναστατικές τεχνικές στην αφήγηση, με προεξέχουσα την εφαρμογή της θεωρίας του μοντάζ.
18/9, Κήπος του Μεγάρου Μουσικής

► **My Wet Clavin.** Παρουσιάζουν το νέο τους project «Χαμομήλι», με δωρεάν είσοδο. Ιδιαίτεροι και απρόβλεπτοι. Όπως λένε οι ίδιοι: «Η εκδήλωση έχει ξεκινήσει. Τίποτα όμως δεν πρόκειται να συμβεί στα επόμενα 10 λεπτά. Θα χρειαστεί απλώς, εκτός από τα να κλείσετε τα κινητά σας τηλέφωνα, να κάνετε και απόλυτη ησυχία, για να ακούσετε τους ήχους που παράγει η συμβολή της Ιεράς Οδού με τη λεωφόρο Καβάλας. Τις μηχανές και τα φορτηγά, τα παιδάκια που παίζουν μακριά, τα τελευταία τζιτζίκια και το θρόισμα των φύλλων του Βοτανικού κήπου. Τις ομιλίες και την ησυχία μέσα στα δωμάτια των τροφίμων του ψυχιατρικού νοσοκομείου Αττικής. Τους τσακωμούς, τα γέλια και την μουσική στα διερχόμενα αυτοκίνητα. Τα μικρά κύματα που χτυπούν τις προβλήτες στον Σκαρामαγκά και έπειτα σταματούν. Τη θάλασσα κατά μήκος του δρόμου».
19/9, στις 20.00, στη συμβολή της Ιεράς Οδού με τη Λ. Αθηνών, στην Ανάπλαση στο Χαϊδάρι. Είσοδος δωρεάν.

► **Ορφέας Περίδης - Μανόλης Ανδρουλιδάκης, «Με δύο κιθάρες».** Ο μελωδός, και ο συνθέτης και ενορχηστρωτής. Κοινό τους στοιχείο, η αγάπη για την κιθάρα. Παράσταση που συνδυάζει μαεστρικά, τραγούδια που έχουν συνθέσει οι ίδιοι αλλά και αγαπημένα ακούσματα που έχουν καθορίσει την ελληνική μουσική σκηνή.
21/9, Βεάκειο Θέατρο

► **Ρίτα Αντωνοπούλου, Αφιέρωμα στη Μελίνα Μερκούρη** με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γέννησή της. Δύσκολο εγχείρημα αλλά και πάλι, τόσο αγάπη και πάθος κρυμμένα μέσα στην εικόνα, τη μνήμη και τα τραγούδια. Τραγούδια μεγάλων συνθετών, που έχει σφραγίσει με τον μοναδικό της τρόπο η Μελίνα.
22/9, Βεάκειο Θέατρο

► **«Led Zeppelin Symphonic».** Το είδος που λατρεύει ο μέσος Έλληνας: hard/heavy metal σε συμφωνική ορχήστρα. Μεγαλειώδης συναυλία από το West End του Λονδίνου, σε παγκόσμια περιοδεία, έρχεται για δύο μέρες και στην Αθήνα. Τα κομμάτια των μυθικών Led Zeppelin «από έμπειρους τραγουδιστές της βρετανικής σκηνής» και μεγάλη **συμφωνική ορχήστρα**. Τρεις ροκ ερμηνευτές μαζί με μια ροκ μπάντα που απαρτίζεται από διαλεκτούς μουσικούς του Ηνωμένου Βασιλείου, υπό την καθοδήγηση του διάσημου κιθαρίστα Andy Martin και τη συμμετοχή του θρυλικού drummer των «Thunder», Harry James. Μαζί τους, κορυφαία Συμφωνική Ορχήστρα, υπό την καθοδήγηση του του γνωστού μας από το «Queen Symphonic» μαέστρου Richard Sidwell. Πέρσι πάντως ήταν sold out. 25-26/9, Ηρώδειο

► **Κατερίνα Βρανά** Με έναν ακόμη τίτλο, αυτόν του #sobrave, η Κατερίνα Βρανά, το πιο αστέιο κορίτσι του πλανήτη, γιορτάζει με μια μεγάλη αναδρομή. Το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου στις 20.30 στον Κήπο του Μεγάρου θα ακούσουμε τα μεγάλα της σουξέ, τα best of από τις τρεις παραστάσεις της «Φέτα με τη Βασίλισσα», «About Sex» και «Staying Alive-Σχεδόν πέθανα». Απώτερος σκοπός της: Να γίνει Κυρίαρχος του Πλανήτη, τώρα και με αμαξίδιο! 26/9, Κήπος του Μεγάρου Μουσικής

► **Μόνικα Μπελούτσι «Μαρία Κάλλας: επιστολές και αναμνήσεις»**, με την Καμεράτα και τον Γιώργο Πέτρου. Η πολυαναμενόμενη παράσταση του Τομ Βολφ σε μια νέα εκδοχή της, ειδικά για το Ηρώδειο, με τη συμμετοχή της σπουδαίας ελληνικής ορχήστρας και του πολυβραβευμένου μαέστρου. Θα ερμηνευθούν αποσπάσματα από έργα που έχουν συνδεθεί με τη ζωή της Μαρίας Κάλλας: «Τραβιάτα», «Μήδεια», «Καβαλερία Ρουστικάνα», «Τόσκα», «Βέρθερος», «Υπνοβάτης». Η παράσταση παρουσιάζεται στην ιταλική γλώσσα με ελληνικούς υπέρτιτλους.
28-29/9, Ηρώδειο

► Τέσσερις βιρτουόζοι πιανίστες παγκόσμιας ακτινοβολίας, ο Γιάννης Βακαρέλης, η Hélène Mercier-Arnault, ο Κυπριανός Κατσαρής και ο Αχιλλέας Γουάστωρ σε ένα σπάνιο ρεσιτάλ για τέσσερα πιάνια. 3/10, Μέγαρο Μουσικής

18/9
Μάνος
Κιτσικόπουλος

16/9
Αρβανιτάκη
-Κότσιρας

27/9
Ελένη
Βιτάλη

17/9
Αλκίνοος
Ιωαννίδης

8/10
Νίκος
Πορτοκάλογλου

25-26/9
Led
Zeppelin

26/9
Κατερίνα
Βρανά

19/9
My Wet
Calvin

25/9
Ε. Τσαλιγοπούλου,
Δ. Μυστακίδης

Εικαστικά, φθινόπωρο 2020: Όσα φέρνει ο άνεμος

Αέρας τέχνης πάνω από
την φθινοπωρινή Αθήνα
με όλες τις αφίξεις
και τις δυνατές συγκινή-
σεις που αναμένουμε
Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Εκθέσεις που τρέχουν, εκθέσεις που έρχονται: η φθινοπωρινή εικαστική Αθήνα δεν το βάζει κάτω· άνοιξε και σε περιμένει. Τα μουσεία και οι γκαλερίας μην ξεχνάμε πως βιώνουν τις ίδιες δυσκολίες όπως και κάθε εργαζόμενος: οι καλλιτέχνες και οι χώροι τους υπηρετούν και προσφέρουν ένα «προϊόν» το ίδιο αναγκαίο όπως ο καφές, το ποτό και το φαγητό – η τέχνη είναι είδος πρώτης ανάγκης!

Και η περίεργη και αμήχανη επιστροφή στην πόλη – υπό άλλες συνθήκες θα πανηγυρίζαμε για την εικαστική πανσπερμία που περιμένει τους φιλότεχνους να την τσεκάρουν και να την βολτάρουν – πλέον αντιμετωπίζεται με ένα... κι ο Θεός βοηθός!

Όμως παρ' όλα αυτά και υπό τις φοβίες του Covid 19, ας αρχίσουμε την περιπλάνησή μας στους χώρους και τα έργα που μας καλούν να τα επισκεφτούμε κάνοντας μια γενναία παραδοχή: οι ψηφιακές πλατφόρμες κράτησαν την τέχνη ζωντανή αυτούς τους δύσκολους εικαστικά καιρούς, μα τίποτα δε συγκρίνεται με τις φόρμες, απτές,

βιωματικές, αγγιξιμες, που μας περιμένουν για φέις του φέις συναντήματα στη φλανερί. Αφοβα! Τα απαραίτητα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης έχουν ληφθεί σε κάθε χώρο και οι art workers σε περιμένουν – τίποτα πιο ανθρώπινο από την επαφή κοινού και καλλιτέχνη, εγγυημένα και... enjoy the ride!

► Πρώτη στάση στην **a.antonomopoulou.art** και την ατομική έκθεση «**Δύναμη vs Βία**» του Μιχάλη Καλλιμόπουλου (από το Σάββατο 3/10), όπου παρουσιάζει το αποτέλεσμα μιας έρευνάς του για τη βία. Στην 4η ατομική του έκθεση περιλαμβάνονται γλυπτά και σχέδια που σε προσκαλούν να βγάλεις τα δικά σου συμπεράσματα για τη δύναμη μιας άμεσης πολιτικής τέχνης, σήμερα. Τα γλυπτά της έκθεσης είναι σαν να έχουν τραφεί από τη βία και σαν να γιγαντώνονται από αυτήν. Τα ονόματά τους, Ξίπα και Μπιμπίνιοθ, είναι ίσως ο καλύτερος τρόπος να εξουδετερώσουμε το αρνητικό φορτίο. Άλλωστε, πώς μπορούμε να προσεγγίζουμε τη βία αν δεν την υπονομεύει η περιφρόνηση και το χιούμορ; (*Αριστοφάνους 20, Ψυρρή*)

**ZANELE
MUHOLI**

UBUNTU
Αίθουσα
Περιοδικών
Εκθέσεων
ΕΜΣΤ

FALL 20
PREVIEW

**CHIOA
EBINAMA**
The Breeder

► Διακτινισμός στη **Rodeo** του Πειραιά, αλλά –γιατί όχι;– και στο Λονδίνο, αφού η Sidsel Meineche Hansen και το **«home vs owner»** από τις 16 Σεπτεμβρίου θα συνοδεύεται από την παράλληλη έκθεση της καλλιτέχνιδος στην αδελφή γκαλερί Rodeo της Βρετανίας – εκεί θα εγκαινιαστεί στις 3/10.

Η **Meineche Hansen** εξερευνά ένα μετα-ανθρώπινο τοπίο που αποκαλύπτεται με την εκτεταμένη χρήση και παρουσία της τεχνολογίας: η έκρηξη των φαρμακευτικών ουσιών για γενετικές απαιτήσεις και ψυχοτρόπες ανάγκες, η πορνογραφική μεταμόρφωση του σώματος ώστε να αποφευχθεί η ηδονή μέσω ερωτικών απεικονίσεων του σώματος, για παράδειγμα, η κατασκευή και διανομή τεχνητών σωμάτων, όπως τα άβαταρ, οι κούκλες σεξ και τα ρομπότ. Χρησιμοποιεί από πολύ αρχαϊκά υλικά, όπως το ξύλο, ο πηλός και το σίδερο μέχρι επεξεργασμένα με CGI animation και βίντεο, καθώς και άλλα μέσα αναπαραγωγής. Το **«home vs owner»** είναι ένα νέο έργο από ασήμι, σφυρηλατημένο από την καλλιτέχνίδα σε κυτήριο της Αθήνας, μία παραλλαγή του οποίου θα είναι διαθέσιμη ως πολλαπλό που θα συνοδεύει την έκθεση. **(Πολυδεύκους 41, Πειραιάς)**

► Μια ανάσα δίπλα, στη Γλυφάδα, αφού πιάσαμε τις θάλασσες, φόκους στον **Μανώλη Αναστασάκο** και τις **The Blender & Varvara Roza Galleries**, που στις 3/10 παρουσιάζουν τον δικό του **«Μύθος»**. Ο Αναστασάκος προσεγγίζοντας τους μύθους του κόσμου προσεγγίζει έτσι και τις αρχέγονες δυνάμεις της εικόνας με ένα επίπεδο αφάιρεσης, έναν πνευματικό λυρισμό κι έναν διευρυμένο πλουραλισμό. **(Ζησιμοπούλου 4, Γλυφάδα)**

► Θάλασσα όμως πλην Πειραιά και Γλυφάδας, μπορείτε να δείτε και στη... στεριά! Στο Κολωνάκι για την ακρίβεια και στην **Γκαλερί 7**, όπου η **Έλλη Οικονομίδη** πραγματοποιεί την πρώτη της ατομική έκθεση φωτογραφίας με τον τίτλο **«Seascapes»**. 30 φωτογραφίες, στην πλειοψηφία τους ασπρόμαυρες, επιχειρούν να μεταφέρουν το βλέμμα πάνω σε θαλασσινά τοπία μεταμορφωμένα μέσα από τον φακό της. **(Σόλωνος 20 & Βουκουρεστίου)**

► Επόμενη άφιξη, **Charles Sandison** κι ένας κήνο που θα ανθίσει στο Θησείο: **«The Garden of Light»**! Είναι η τρίτη φορά που ο Σκωτσέζος καλλιτέχνης που, όμως, ζει και εργάζεται στη Φινλανδία, εκθέτει στην **Bernier Eliades**. Η νέα του έκθεση **«The Garden of Light»** περιλαμβάνει συνυφασμένες προβολές βίντεο και μεγάλες οθόνες που σε προσκαλούν να βυθιστείς στην ψηφιακή λάμψη ενός εναλλακτικού σύμπαντος που στήνει, αποτελούμενο από μορφές ζωής και τεχνητής νοημοσύνης. Λέξεις, αριθμοί, σημεία και σύμβολα περιφέρονται ελεύθερα στους τοίχους, ενώ μερικές φορές συγχωνεύονται εν συντομία σχηματίζοντας ανθρωπινες φιγούρες, που στη συνέχεια εκρήγνυνται σε καταιγίδα γραμμάτων που μεταμορφώνονται σαν λήμματα λεξικού το ένα με το άλλο. Κεντρικός άξονας αυτής της έκθεσης είναι τα αλληλένδετα θέματα περιβάλλοντος, ταυτότητας, νηικής και μνήμης. **(Επταχάλκου 11, Θησείο)**

► Στο **Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης** (ΕΜΣΤ) στη συνέχεια, που από τις 19 Σεπτεμβρίου παρουσιάζονται, στον ισόγειο χώρο του, δύο περιοδικές εκθέσεις, η **UBUNTU** και η έκθεση / θεσμός της AICA Hellas **«Θεωρήματα 2: Περί Ιστορίας»**, σε επιμέλεια των Osei Bonsu, Rashid Johnson, Elvira Dyangani Ose, Emily Tsingou, Burkhard Vanholt. Ένα ένα, επομένως,

Έργα αντιπροσωπευτικών δημιουργών της σύγχρονης αφρικανικής τέχνης, Αφρικανών καλλιτεχνών και καλλιτεχνών της αφρικανικής διασποράς, επιλεγμένα από τη **Συλλογή Χάρη Δαυίδ**, παρουσιάζονται στα πέντε ειδικά διαμορφωμένα δωμάτια, σχεδιασμένα από το αρχιτεκτονικό γραφείο **Kallos Turin** και τους αρχιτέκτονες **Stephania Kallos** και **Abby Turin**. Ο κάθε επιμελητής αναλαμβάνει ένα δωμάτιο, δημιουργώντας διαφορετικές συνομιλίες και προσεγγίσεις του... **UBUNTU**. Ο όρος προέρχεται από τη Νότια Αφρική, μεταφράζεται είτε ως «ανθρωπότητα» είτε ως «ανθρωπιά», όπως αυτή καθορίζεται μέσα από τη σχέση του ατόμου με τους άλλους και με το κοινωνικό σύνολο, με την ανθρωπινη φύση, και την αίσθηση της κοινής μοίρας του ανθρώπου πέρα από σύνορα και διακρίσεις. Ως σημείο αναφοράς για την έκθεση αυτή, η λέξη υπογραμμίζει την έννοια της συλλογικότητας και το κοινό πνεύμα ανταλλαγής και ενότητας. Η έκθεση φιλοδοξεί να φέρει κοντά το κοινό με τη σύγχρονη αφρικανική τέχνη και τις διαφορετικές εκφράσεις της: η πολιτική, ιστορική και πολιτιστική πολυφωνία που χαρακτηρίζει τη μετά-αποικιοκρατική Αφρική και εκφράζει τις συνεχώς μεταβαλλόμενες συνθήκες της αφρικανικής ηπείρου. Αυτός είναι ο πυρήνας των έργων της έκθεσης, με διαφορετικές θεματικές, έννοιες και ιδέες, όπως η ιστορία της δουλείας, ο ρατσισμός και η εκμετάλλευση, οι φυλετικοί διαχωρισμοί, ο πόλεμος, η πείνα, ο πολιτιστικός ιμπεριαλισμός, η έννοια της φυλής και του φύλου, η οικολογική εκμετάλλευση της Αφρικής, οι αφρικανικές ιεροτελεστίες και παραδόσεις, το μαύρο σώμα και η απεικόνισή του, το χρώμα του δέρματος και η κοινωνικό-πολιτική δόμσή του, η διασπορά και η μετακίνηση πληθυσμών, η εμπειρία του μετανάστη, η αφρικανική ιστορία και μνήμη, η προσωπική αφήγηση και η προσωπογραφία. Συμμετέχοντες καλλιτέχνες: Ifeoma Anyaeji, Lyle Ashton Harris, Kader Attia, Sanford Biggers, Virginia Chihota, Godfried Donkor, Ibrahim El-Salahi, Andrew Esiebo, Mary Evans, Ellen Gallagher, Theaster Gates, Lauren Halsey, Romuald Hazoumè, Lubaina Himid, Kudzanai-Violet Hwami, Taiye Idahor, Rashid Johnson, Moshekwa Langa, Kemang Wa Lehulere, Senzeni Marasela, Mohau Modisakeng, Meleko Mokgosi, Zanele Muholi, Wangechi Mutu, Kori Newkirk,Toyin Ojhi Odutola, Chris Ofili, Pamela Phatsimo Sunstrum,Tschabalala Self, Yinka Shonibare, Shinique Smith, Hank Willis Thomas, Kara Walker, Lynette Yiadom-Boakye. Αυτά με το UBUNTU και ας περάσουμε στα **«Θεωρήματα 2: Περί Ιστορίας»** που ξεκινούν στις 26 Σεπτεμβρίου: μια έκθεση / θεσμός της Ένωσης Ελλήνων Τεχνοκριτών AICA Hellas, μέλος της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Τέχνης AICA International, όπου επιμελητές, θεωρητικοί και κριτικοί της τέχνης, μέλη του ελληνικού τμήματος της AICA, προτείνουν 56 καλλιτέχνες που με άξονα την Ιστορία, προβάλλουν τη λειτουργία της τέχνης ως εναλλακτικού εκπαιδευτικού εργαλείου με δυνατότητες δυναμικής παρέμβασης στον κοινωνικό ιστό. Η ιδέα ότι η γνώση του παρελθόντος είναι αρωγός στην ερμηνεία του παρόντος και οδηγός για το μέλλον, που αναφέρει ο Θουκυδίδης στο πρώτο βιβλίο του για την Ιστορία του Πελοποννησιακού Πολέμου, διατρέχει την έκθεση, στην οποία παρουσιάζονται εγκαταστάσεις, κατασκευές, γλυπτά, φωτογραφίες, πίνακες, σχέδια, artists' books, βίντεο και δράσεις, με μια εκατοστή σχεδόν Ελλήνων –κρεμντε λα κρεμ– εικαστικών και επιμελητών να φτιάχνουν ένα αξιόμαχο πανόραμα θεωρίας και πράξης. *(Λεωφ. Καλλιρόης & Αμβρ. Φραντζή)*

Επιστροφή στο Κολωνάκι

Μια νέα ενότητα έργων στο αγαπημένο του θέμα των καφενείων, παρουσιάζει ο **Πάυλος Σάμιος** στην **γκαλερί Σκουφά**, με τίτλο **«Καφέ Παράδεισος»**, με διπλή σημασία: σε μια περίοδο κοινωνικής αποστασιοποίησης, ο καταξιωμένος ζωγράφος επιστρέφει στο θέμα των καφενείων, που τον απασχόλησε για πρώτη φορά τη δεκαετία του '80 στο Παρίσι. Ο χώρος του παραδοσιακού καφενείου έχει ιαματική επίδραση στους θαμώνες του, όπως ένας «ναός»: είναι «καταφύγιο» ή «καθαρτήριο» παράλληλα, ένας χαμένος «παράδεισος», που πλέον ανήκει στη μνήμη και που ο Πάυλος Σάμιος ήθελε να τον προσδώσει ένα άλλο μέλλον μέσω της τέχνης και της ζωγραφικής του. Η έκθεση περιλαμβάνει δύο ενότητες έργων με παριζιάνικα και αθηναϊκά καφενεία, μέσα από το βλέμμα του ζωγράφου που έχει γνωρίσει και τα δύο. Για να δημιουργήσει τα νέα έργα του ο Πάυλος Σάμιος άντλησε έμπνευση από το καφέ «ο Παράδεισος», που ως πριν από μια δεκαετία περίπου λειτουργούσε κοντά στο ατελιέ του στην πλατεία Αττικής: «Ήταν το στέκι μιας γειτονιάς όπου μαζεύονταν οι πάντες, μεροκαματιάρηδες, γεροντάκια, νταβατζήδες. Ένας κόσμος που έξω μπορεί να μην είχε κοινά, αλλά εκεί ερχόμασταν όλοι σε “κοινωνία”. Ο παππούς που το κρατούσε πέθανε και στη θέση του σήμερα βρίσκεται ένα φαρμακείο», λέει ο δημιουργός και συνεχίζει: *«Το ελληνικό καφέ “ο Παράδεισος” έκλεινε όλη την ομορφιά της μετανεοκλασικής παράδοσης, τη χαρά και την κακομοιριά μαζί όλης της Ελλάδας. Στιγμές ερωτισμού, χαράς, ένα φως που έβγαине από τα πρόσωπα των ιδίων των ανθρώπων – και το απόγευμα με τα γερόντια που πίνανε καφέ χωρίς να λένε τίποτα, ένα πέρασμα. Έχω πάρει πολλά από τα καφενεία και ήθελα να τους εξασφαλίσω την αιωνιότητα»* εξομολογείται ο Σάμιος, που, αν και δηλώνει ότι δεν είναι «καφενόβιος», ανήκει σε μια γενιά που γαλουχήθηκε μέσα στις «παρέες» των καφέ. Κορυφαίοι καλλιτέχνες, αλλά και δάσκαλοί του ήταν θαμώνες στα παριζιάνικα καφενεία το '80 και αργότερα στα αθηναϊκά. *«Όταν, πάλι, πρωτοπήγα στο Παρίσι (1978) και γνώρισα τα καφέ, επηρεάστηκα τόσο που ζωγράφισα μία μεγάλη σειρά. “Τα Γαλλικά Καφενεία” παρουσιάστηκαν στην γκαλερί Samy Kinge το 1982, αλλά όλη αυτή η δουλειά κάνκε μετά από μια καταστροφική πυρκαγιά στο εργαστήριο (1985). Τώρα, ξαναγυρνώ στις πρώτες μου αγάπες με όλη την αίσθηση του καφέ»*, σημειώνει ο ίδιος. *(Σκουφά 4)*

Λίγο παραπάνω, στην **γκαλερί ΑΛΜΑ**, ο **Κώστας Λάβδας** αναρωτιέται: Where's your crown, King Nothing? Oh, you're just nothing.

Brice Marden, Gagosian

Έρημ Βενετσάνου, «Θεωρήματα 2: Περί Ιστορίας» ΕΜΣΤ

Absolutely nothing. Off to never, never land. Φωνές, δηλαδή! Η πόρτα του δωματίου κλείνει εκκωφαντικά, μπαίνουμε στο δωμάτιο μιας πυρακτωμένης εφηβείας που δε λέει να καταλαγιάσει, καθώς η ζωγραφική του **Κώστα Λάβδα** επιχειρεί να μας βάλει στο κάδρο μιας άλλης εποχής. Όχι με διάθεση νοσταλγική, αλλά περισσότερο γιατί θέλει να μιλήσει για τα χαρακτηριστικά μιας κρίσης που δεν έχει σαφή χαρακτηριστικά, δεν σπκώνει εύκολες ερμηνείες και δεν αναζητά λύσεις. Αμοντάριστα πλάνα από σοκάκια της απόγνωσης όπου συναντιούνται απίθανες μούρες και σαλταριμένα θύματα ενός ξέφρενου ρομαντισμού παρελαύνουν στην γκαλερί, μιας και αυτό είναι το νόημα της έκθεσης **«ΑΤΗ: Γκροτέσκες φιγούρες»**, που παραπέμπουν στην αισθητική των κόμιξ, ξεσπκώνουν στίχους από τη δεκαετία του '90, τα χρόνια της εφηβείας του Λάβδα, με τραγούδια των Nirvana, των Sonic Youth και των Metallica, ενώ επιχειρούν έξοδο από την πραγματικότητα κρατώντας τα κινητά τους τηλέφωνα. *(Υψηλάντου 24)*

Πόσο μακριά είναι η Ύδρα από το κέντρο;

Μια έκθεση απόσταση είναι η απάντηση. Το διατηρητέο μοντερνιστικό μεν, αλλά και με στοιχεία νεοκλασικισμού, τριώροφο κτίριο της γκαλερί **Gagosian** στη γωνία Αναπήρων Πολέμου και Δεινοκράτους στο Κολωνάκι συνδυάζει εκλεκτικισμό με αρχιτεκτονική του Μεσοπολέμου και αναμφισβήτητα τα εγκαίνια της προγραμματισμένης για τις 24 Σεπτεμβρίου έκθεσης του **Brice Marden** μόνο συγκίνηση και μεγάλες προσδοκίες μπορούν να γεννήσουν. Γεννημένος το 1938, ο μινιμαλιστής ζωγράφος και γλύπτης είναι πολύ δύσκολο να ταξινομηθεί, καθώς το «ανεξέλεγκτο» του έργου του, όπως και οι τόποι όπου κατοικεί και «παράγει», προξενούν ίλιγγο στους γεωγράφους και τους φιλότεχνους – από τη Νέα Υόρκη στην Πενσιλβάνια και από το Τίβολι στη δικιά μας Ύδρα, ο Marden ακόμα και σήμερα, στα ογδόντα δύο του χρόνια, παραμένει περιπλανώμενος αλλά και σταθερά συντονισμένος ταυτόχρονα με τον πυρήνα του έργου του. Επιστροφή στην Ύδρα της δεκαετίας του '80. Προμθευόμενος τα μάρμαρα των νέων γλυπτών και των καμβάδων του από μικρά τοπικά λατομεία-οικοτεχνίες του νησιού, ο Marden είναι σαν να ανακαλύπτει το υλικό που επιταχύνει το transmission του από την ορθογωνιότητα των καμβάδων και των τελάρων σε κάτι πιο άναρχο. Οι πόροι και οι ανεπεξέργαστες επιφάνειες των μαρμάρων στην ουσία μοιάζουν σαν συμμετοχοι-δημιουργοί. Βλέπετε, ασχέτως της δεινής και μετρονομημένης πινελιάς του, η «τρύπα» στην επιφάνεια του μαρμάρου-καμβά θα διαχύσει το όποιο χρώμα στην κατεύθυνση που αυτή επιθυμεί, κι όχι μόνο η θέληση-κατεύθυνση που δίνει ο καλλιτέχνης (εξού και το συνεταιρικό). Μεγαλειώδες. Δικαιολογημένος ο ενθουσιασμός της φιλότεχνης Αθήνας, επομένως, μιας και η νέα εικαστική σεζόν με το άνοιγμα της Gagosian ξεκινά με μια έκθεση ειδικού βάρους δέκα στα δέκα. *(Αναπήρων Πολέμου & Δεινοκράτους)*

Περισσότερη Αφρική ακόμα!

Από τις 3 Σεπτεμβρίου, η γκαλερί **The Breeder** παρουσιάζει το **«Leave the thorns and take the roses»**. Μια ταλαντούχα ζωγράφος από τη Νιγηρία, η **Chioma Ebinama** πέρασε όλη την καραντίνα δημιουργώντας ένα στούντιο μέσα στην γκαλερί, ανοικτό κατόπιν ραντεβού. Οι επισκέπτες μπορούσαν να τη γνωρίσουν από κοντά αλλά και να τη δουν να δουλεύει οη progress τους πίνακές της, που πλέον παρουσιάζονται ελεύθερα για όλους. Μέρος της οικογένειας του The Breeder Open Studio, ένα ρέζιντενσι τράβελ κόνσεπτ που καλεί καλλιτέχνες να ζήσουν, να μείνουν και να δημιουργήσουν στην Αθήνα, η Chioma Ebinama οικειοποιήθηκε την Αθήνα και ζώντας σχεδόν λόγω του εγκλεισμού της σε μια γυάλα, παρακολουθούσε τον κόσμο όπως τον άλλαζε αλλά και συνεχίζει να τον μεταλλάσσει ο Covid

19. Ο εγκλεισμός βέβαια για την Chioma μοιάζει με αυτοεκπληρούμενη προφητεία, καθώς η Νιγηριανή μετανάστρια στις Ηνωμένες Πολιτείες εκλιπαρούσε τον κόσμο να κάνει στοπ! Τα σχέδιά της με τίτλο *«The Goddess of doin' nothing»* ήταν μια προσευχή για αδράνεια, έλλειψη κατεύθυνσης, απελευθέρωση από την εμμονή με τις προσωπικές φιλοδοξίες και επίκληση σε ένα σύμπαν χωρίς προσδοκίες μεγαλομανίας και στοχοπροσήλωσης. Done! Το **«The Elephant in the Room»** ξεκινά στην The Breeder στις 24 Σεπτεμβρίου. Η **Joy Labinjo** (εξωφυλλο του τεύχους μας) δείχνει στην Αθήνα τη σειρά έργων που προέκυψε μετά το πέρας της συμμετοχής της στο The Breeder Open Studio. Η Labinjo ξεκίνησε αυτό το νέο σώμα δουλειάς κατά τη διάρκεια πανδημίας στο Ηνωμένο Βασίλειο την ώρα που οι μαζικές διαμαρτυρίες για το Black Lives Matter αναζωπυρώνονταν ανά τον κόσμο. Η έκθεση αποτελείται από καινούργιους πίνακες και έργα σε χαρτί όπου η Joy εξερευνά περαιτέρω θεματικές του έργου της που πάντα αφορούν τον διάλογο και την αφήγηση γύρω από το blackness, τον πολιτικό λόγο, τη φυλή, την κοινότητα και την οικογένεια. Πρώτη ύλη οι οικογενειακές φωτογραφίες, οι τυχαίες εικόνες και κάποιο αρχειακό υλικό. Δημιουργώντας στην Αθήνα τον καιρό της πανδημίας όμοια και η Labinjo συμμετείχε στο The Breeder Open Studio. Έχοντας την πολυτέλεια του χρόνου, καθώς επίσης και τη μοναδική ευκαιρία να περάσει χρόνο στην Αθήνα και να εμπνευστεί από τη μοναδική αρχαία κληρονομιά αλλά και να γνωρίσει τη ζωντανή, σύγχρονη, καλλιτεχνική σκηνή της πόλης, η Joy οικειοποιήθηκε τον χώρο αποκτώντας μια βαθύτερη σύνδεση με την πόλη. *(Ιάσωνος 45, Μεταξουργείο)*

Αυτά σαν «προθέρμανση». Επιστροφή στην πόλη, επιστροφή στην Αθήνα, επιστροφή σε μια εικαστική σκηνή που πάλλεται και βοά, όπως έγραψαν πρόσφατα και οι Financial Times, που ανακάλυψαν κάτι που εδώ και χρόνια αποτελεί μια μόνιμη συνθήκη: η εικαστική Αθήνα είναι ανεξάντλητη και αναβράζουσα... **Α**

ΣΤΟ
ΜΕΓΑΡΟ

2020
— 21

ΤΕΣΣΕΡΑ
ΠΙΑΝΑ

ΒΑΚΑΡΕΛΗΣ
MERCIER
ΚΑΤΣΑΡΗΣ
ΓΟΥΑΣΤΩΡ

03 ΟΚΤ'20

ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

MEGARON
THE ATHENS
CONCERT HALL

SUPPORTED BY
THE MINISTRY OF
CULTURE & SPORTS

MEGARON.GR

Θα σε δω στο ανοιχτό θέατρο Οι παραστάσεις του φθινοπώρου

Τι θα χειροκροτήσουμε τον Σεπτέμβριο στη σκηνή

Το «Περιμένοντας τον Γκοντό» του Γ. Κακλέα, οι «Πέρσες» του Δ. Λιγνάδη και όλες οι παραστάσεις που θα δούμε τον Σεπτέμβριο στα ανοιχτά θέατρα της Αθήνας

Πρόζα. Υπόκλιση. Ασφάλεια. Το θέατρο περνάει δύσκολα. Αλλά το θέατρο είναι και θα είναι με όποιον τρόπο καταφέρει εκεί, να μας υπενθυμίζει ότι η ψυχαγωγία είναι ανάγκη και όχι πολυτέλεια.

Νόρα Σκηνοθεσία Θεόδωρου Τερζόπουλου

Η «Νόρα» είναι μια από τις μεγάλες επιτυχίες του Θεάτρου Άττις και του Θεόδωρου Τερζόπουλου. Η παρασταση ενθουσίασε όσους το είδαν και υμνήθηκε από Έλληνες και ξένους κριτικούς. Τον περασμένο Μάρτιο συγκεκριμένα, ο απαιτητικός κριτικός Michael Billington έγραψε στην Guardian: «Αν έπρεπε να περιγράψω το ύφος του, θα το χαρακτήριζα τελετουργικό μινιμαλισμό. Ο Τερζόπουλος μεταφέρει την ουσία του κειμένου μέσα από τον λόγο και την κίνηση. Περιγράφει το έργο ως μία μάχη μεταξύ "του τρομαγμένου εγώ και του καταπιεσμένου αληθινού εαυτού" και αυτή η ουσιώδης σύγκρουση ενσαρκώνεται ευφύεστα από τη Σοφία Χιλλ, που παίζει με κάθε ίνα της ύπαρξής της». Τώρα η παρασταση θα επαναληφθεί για 3η χρονιά από τις 16 οκτωβρίου και για περιορισμένο αριθμό παραστάσεων στο θέατρο Άττις. Το AthensVoiceRadio 102,5 είναι χορηγός επικοινωνίας της παραστάσης και θα δίνει προσκλήσεις στους ακροατές του.

16/10
«Νόρα»

«Περιμένοντας τον Γκοντό»

σκηνοθεσία Γιάννη Κακλήα

Το αριστούργημα του Σάμιουελ Μπέκετ έρχεται να μας μιλήσει για την αναμονή που βιώνουμε ολόένα και πιο έντονα αυτές τις ημέρες. **Γιάννης Κακλής, Θανάσης Παπαγεωργίου, Σπύρος Παπαδόπουλος, Άρης Σερβετάλης, Ορφέας Αυγουστήδης** δίνουν το «παρών» συνεχίζοντας την περιοδεία τους και γεμίζοντας με ασφάλεια τα ανοιχτά θέατρα της Ελλάδας. **16-17/9, Ηρώδειο**

«Βάκχες»

σκηνοθεσία Χρήστου Σουγάρη ►

Ένας δυναμικός θίασος συναντά στον Ευριπίδη στην πιο αιμοδιψή τραγωδία του. Ονόματα όπως αυτό της **Ρούλας Πατεράκη**, του **Δημήτρη Ήμελλου**, του **Μανώλη Μαυροματάκη**, της **Μυρτώς Αλικάκη** και όχι μόνο ανεβαίνουν επί σκηνής υπό τις σκηνοθετικές οδηγίες του **Χρήστου Σουγάρη** και το κοινό σε απόσταση, χειροκροτεί. **23/9, Άλσος Νέας Σμύρνης**

«Μήδεια» του Μποστ

σκηνοθεσία Νικορέστη Χανιωτάκη

Η παράσταση που έχουν ήδη παρακολουθήσει περισσότεροι από 10.000 θεατές σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη με τον **Μάκη Παπαδημητρίου** να διαπρέπει (όπως πάντα) στον ρόλο της παιδοκτόνου μάνας, συνεχίζει την περιοδεία της στην Αττική και φορά τη μάσκα της. Η πρωτότυπη μουσική της **Monica** και η δυνατή σκηνοθετική άποψη του **Νικορέστη Χανιωτάκη**, ο οποίος κάνει το back to back μετά την απόλυτη επιτυχία του «Γίδα ή ποια είναι η Σύλβια», αναλαμβάνουν να ψυχαγωγήσουν το κοινό με ασφάλεια. **18/9, Δημοτικό Κηποθέατρο Παπάγου, 19/9 Βεάκειο Θέατρο, 21/9 Θέατρο Πέτρας**

«Στέλλα κοιμήσου»

σκηνοθεσία Γιάννη Οικονομίδη

Η δυνατή παράσταση του Γιάννη Οικονομίδη που έγινε talk of the town αλλά και που όλοι, λάτρεις και μη των ταινιών του σκηνοθέτη, χειροκρότησαν με μανία, συνεχίζει την περιοδεία της στην Αττική σε παραγωγή του Θεάτρου του Νέου Κόσμου. Ο στόχος είναι όλοι να καταφέρουν να απολαύσουν τη συγκλονιστική ερμηνεία του **Στάθη Σταμουλακάτου** σε συνδυασμό με το εξαιρετικό καστ ηθοποιών. Θα τα καταφέρουμε;

18-19/9, Θέατρο Άλσος Ηλιούπολης «Δημήτρης Κιντής»

25-26/9, Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη»

«Mute» σκηνοθεσία Σοφίας Πάσχου -

Γιώργου Χρυσοστόμου

Η χειροποίητη και με πολλά αυτοβιογραφικά στοιχεία παράσταση του **Γιώργου Χρυσοστόμου** κάνει σύντομη καλοκαιρινή περιοδεία αυτό τον Σεπτέμβριο σε θέατρα της Αθήνας σε παραγωγή του Θεάτρου του Νέου Κόσμου. Φοράμε τη μάσκα μας και τον απολαμβάνουμε σε ένα εξαιρετικό oneman show.

16/9, Δημοτικό Θέατρο Ηλιούπολης «Δημήτρης Κιντής»

19/9, Δημοτικό Κηποθέατρο Παπάγου

23/9, Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη»

«Πέρσες» σκηνοθεσία Δημήτρη

Λιγνάδη

Η παράσταση που ενθουσίασε τους New York Times και την οποία μέχρι στιγμής έχουν παρακολουθήσει περισσότεροι από 100.000 θεατές, συνεχίζει την περιοδεία της. Ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου, **Δημήτρης Λιγνάδης**, με ένα εξαιρετικό καστ ηθοποιών όπως ο **Αργύρης Ξάφης**, ο **Αργύρης Πανταζάρας**, ο **Νίκος Καραθάνος**, αλλά και συνεργατών όπως ο **Κωνσταντίνος Ρήγος**, δείχνει για μία ακόμη φορά την αγάπη και τάση του προς το αισχύλιο δράμα.

15-16/9, Θέατρο Βράχων «Μελίνα Μερκούρη»

22-23/9, Ευριπίδειο Θέατρο Σαλαμίνας

2-4/9, Σχολείο της Αθήνας «Ειρήνη Παπά»

«Λυσιστράτη» σκηνοθεσία Οδυσσέα

Παπασπηλιόπουλου

Το στοίχημα του Οδυσσέα Παπασπηλιόπουλου να κάνει μια ακόμη επιτυχημένη σκηνοθεσία, πέτυχε, αυτή τη φορά στο τερνέν του Αριστοφάνη και της αρχαίας κωμωδίας. Περισσότεροι από 12.000 θεατές έχουν χειροκροτήσει τη «Λυσιστράτη» του Εθνικού Θεάτρου και ιδιαίτερες τις ερμηνείες των ηθοποιών, όπως της **Στεφανίας Γουλιώτη** και της **Βίκυς Σταυροπούλου**. Το γέλιο συνεχίζει την περιοδεία του στα θέατρα και το φθινόπωρο και, με ασφάλεια, περιμένει να το απολαύσουμε.

16-27/9, Σχολείον της Αθήνας «Ειρήνη Παπά»

FALL 20
PREVIEW

ΠΡΟΒΛΗΤΗ

Οι «Άγνωστοι Αθηναίοι» της Αγγελικής Αντωνίου

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

Η Αγγελική Αντωνίου ξεκίνησε πριν από 7 σχεδόν χρόνια να καταγράφει με την κάμερά της κάποια ενδιαφέροντα στιγμιότυπα

που σταδιακά εξελίχθηκαν σε ένα ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους με στοιχεία road movie. Οι «Άγνωστοι Αθηναίοι» είναι κάποια πλάσματα που κινούνται στις παρυφές της Ακρόπολης, γνωρίζουν απ' έξω κι ανακατωτά τις γειτονιές της Αθήνας και κοιμούνται στους ωραιότερους χώρους της Αρχαίας Αγοράς. Αυτή είναι η ιστορία τους.

Χρόνια και ζαμάνια, κυρία Αντωνίου. Έχουμε να τα πούμε από το «Εντουαρντ», πριν από μια δωδεκαετία περίπου... Πω-πω, ναι από τότε. Ήμουν νια και γέρασα, που λένε (γέλια), και άλλα τέτοια γνωμικά για την κατάσταση. Αφού είμαστε ζωντανόι, όμως, ακόμη και δεν μας έχει πέσει ο ουρανός στο κεφάλι, πάλι καλά.

Δεν μας έχει πέσει ο ουρανός στο κεφάλι; Η αλήθεια είναι πως με τον κορωνοϊό μας έπεσε για τα καλά και δεν ξέρουμε πλέον τι θα μας ξημερώσει.

Και η ταινία σας βέβαια είναι από εκείνες που έπεσε θύμα του κορωνοϊού... Ναι, εντάξει είχε την περιπέτειά της. Τον Μάρτιο πριν γίνει το lockdown είχα μόλις έρθει από το Βερολίνο για την προβολή της ταινίας στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, αλλά όλα σταμάτησαν για τους γνωστούς λόγους. Τώρα όμως ήρθε η ώρα για να βγει στις αίθουσες το φιλμ.

Σας πήρε πολύ καιρό για να το ολοκληρώσετε. Δεν είναι πολλά τα έξι χρόνια; Η αλήθεια είναι ότι δούλευα παράλληλα και μια ταινία φιζιόν. Το «Πράσινο νησί» από το μυθι-

στόρημα της Ευγενίας Φακίνου «Για να δει τη θάλασσα», που είναι κι αυτή έτοιμη και σε λίγο ξεκινά και τη δική της καριέρα.

Κι αυτή η ταινία είχε τις περιπέτειές της... Α καλά, αυτή κι αν είχε. Ήταν η εποχή που είχε εγκριθεί η ταινία από την ΕΡΤ κι ενώ ήταν όλα έτοιμα ξαφνικά μπήκε το λουκέτο και έμεινε όλο το πρότζεκτ στον αέρα. Χάθηκαν όλα προς στιγμήν. Μέχρι κι ο παραγωγός μάς εγκατέλειψε.

Δύο ταινίες εν μέσω κορωνοϊού είναι ένα ρίσκο, δεν είναι; Τι να σας πω, λέτε να με μούτζωσε κάποιος; Πάντως, ναι, είναι μεγάλο ρίσκο και έχω αγωνία για το τι θα κάνουν οι ταινίες. Επίσης ένα άλλο σημείο που πρέπει να επισημάνω είναι ότι οι σημερινές συνθήκες δυσκολεύουν πολύ περισσότερο τη δουλειά μας. Τα πράγματα ήταν ήδη πολύ δύσκολα εν μέσω κρίσης και αυτός ήταν ο βασικότερος λόγος που μου πήρε εφτά χρόνια για να ολοκληρώσω τις δύο ταινίες. Σκεφτείτε πόσο πιο δύσκολα είναι τώρα και με τον κορωνοϊό.

Δουλεύατε παράλληλα τις δύο ταινίες; Συγχρόνως, θα έλεγα καλύτερα. Να, σκεφτείτε πως πήγα να γύρισω με την Αγγελική Παπούλια την ημέρα και το βράδυ έτρεχα για να πάω σε νυχτερινό γύρισμα με τα σκυλιά γιατί ήξερα ότι υπήρχαν πλάνα που μου έλειπαν και τα χρειάζομαι αλλά δεν μπορούσε να προβλέψω σε ποια διάθεση ή κατάσταση θα ήταν οι τετράποδοι πρωταγωνιστές μου.

Το φαινόμενο των αδέσποτων είναι χαρακτηριστικό της ελληνικής κοινωνίας αλλά όχι και της Δυτικής Ευρώπης, στις μεγαλουπόλεις σαν το Λονδίνο ή το Παρίσι δεν συναντάμε αδέσποτα στους δρόμους...

Χαίρομαι που μου το λέτε αυτό επειδή άκουσα από διάφορους να μου λένε ότι δεν υπάρχουν και τόσα αδέσποτα στην Αθήνα. Τώρα, όντως στη Δυτική Ευρώπη δεν συναντάμε αδέσποτα στους δρόμους. Στο Βερολίνο, που ζω εδώ και χρόνια, δεν έχω συναντήσει ποτέ ούτε ένα. Αυτός είναι κι ο βασικός λόγος που έκανα την ταινία. Ξέρετε, είναι σοκαριστική η σκηνή για κάποιον που βλέπει για πρώτη φορά στη ζωή του να ταΐζουν στον δρόμο με κρέατα, σουβλάκια, ψωμί ή και εγώ δεν ξέρω τι άλλο κάποια σκυλιά. Το θέαμα είναι πολύ δυνατό. Όποτε ερχόμουν στην Αθήνα τα έβλεπα να αλωνίζουν, να τρώνε από τους περαστικούς και τα σκουπίδια, να περνάνε με άνεση τα φανάρια κ.λπ. Είχα πάντα την περιέργεια να δω πώς είναι η ζωή αυτών των αδέσποτων.

Και η στιγμή που αποφασίσατε να κάνετε το φιλμ πότε γεννήθηκε; Μια μέρα που περπατούσα στην Ερμού, βλέπω έναν άντρα να σταματά τη μηχανή του και να τρέχουν γύρω του σκυλιά χαρούμενα και όλο ενθουσιασμό από κάθε γωνιά. Η εικόνα ήταν εντυπωσιακή. Εκείνος άρχιζε να τα ταΐζει κι εκείνα έκαναν σαν τρελά από τη χαρά τους. Πιάσαμε την κουβέντα και τότε πρωτοσκέφτηκα ότι μπορεί να έχουμε εδώ μια καλή ιδέα για τη δημιουργία μιας ταινίας.

Σας έμαθε κάτι η ταινία αυτή; Πολλά. Πρώτα από όλα ότι υπάρχει ένας ολόκληρος άγνωστος κόσμος που αγνοούσα. Μια άλλη Αθήνα που είναι σχεδόν αθέατη για τους περισσότερους. Επίσης ανακάλυψα πως κάθε σκύλος έχει τη δική του προσωπικότητα που καθορίζεται από τα δικά του γούστα, συνήθειες, προτιμήσεις και φιλίες. Ακόμη κάτι που έμαθα και είναι το πιο τραγικό, είναι ότι τα περισσότερα από αυτά ήταν κατοικίδια που μια μέρα

τα παράτησαν τα αφεντικά τους στο δρόμο. Και τέλος, πως αρκετά από αυτά έγιναν χαρακτηριστικές «μούρες» στην Αθήνα με νέα ταυτότητα αλλά και νέα ζωή. Είναι συγκινητικό επίσης πως τόσο πολλοί άνθρωποι τα φροντίζουν με μεγάλο προσωπικό κόστος.

Είστε φιλόζωη; Όταν ήμουν φοιτήτρια στη Θεσσαλονίκη είχα ένα σκυλάκι το οποίο μετά από ένα χρόνο πέθανε. Στενοχωρήθηκα τόσο που είπα ότι δεν πρόκειται να ξαναπεράσω κάτι τέτοιο. Πάντως, όπως είναι οι σχέσεις μου με τους ανθρώπους είναι και η σχέση μου με τα ζώα. Δεν έχω τώρα κάποιο σκυλί αλλά θεωρώ πως σήμερα είμαι περισσότερο φιλόζωη από ό,τι ήμουν. Παλιά τα αδέσποτα δεν μου γεννούσαν την τρυφερότητα που νιώθω τώρα. Μάλιστα τα φοβόμουν και βιαζόμουν να τα προσπεράσω. Έκανα και αρνητικές σκέψεις του τύπου «τι αρρώστιες κουβαλάνε»... Όλα αυτά έπαψαν όταν άρχισα να μιλάω με τους ανθρώπους που τα φροντίζουν και μου εξήγησαν τους λόγους που τα παρατάνε τα παλιά αφεντικά τους (από την ασυνειδησία έως τον εγωισμό) ενώ και η οικονομική κρίση δυσκόλεψε περισσότερο την κατάσταση. Ακόμη πιο πολλοί πλέον δεν είχαν τη δυνατότητα να φροντίσουν ένα κατοικίδιο και προτίμησαν να το ξεφορτωθούν.

Στις σκηνές που γυρίζατε τι επιδιώκατε να «συλλάβει» ο φακός σας; Το διαφορετικό και πρωτότυπο, αν είναι δυνατόν. Τη μοναδικότητα κάποιας στιγμής όπως εκείνη η σκηνή με τον μπόγια. Τη σχέση των σκυλιών με τους προστάτες τους αλλά και την αγωνία που γεννιέται όταν κάποιο από αυτά εξαφανίζεται για μέρες. Και το αίσιο – ή και κακό – τέλος που έχει μια τέτοια αγωνιώδη περιπέτεια.

από
17/10
στις αίθουσες
σε διανομή
Tanweer/
Filmtrade

Λίγο καλοκαίρι ακόμα 5 ΣΤΕΚΙΑ που έχουν ακόμα Αύγουστο

Φέτος έχουμε έναν παραπάνω λόγο να θέλουμε πεισματικά να κρατήσουμε την ανεμελιά του καλοκαιριού. Ποιος θέλει να επιστρέψει σε έναν αβέβαιο Σεπτέμβρη;

Των ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ, ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Balthazar

Ο κήπος των θαυμάτων

Ένας κήπος πνιγμένος στα εντυπωσιακά, (ψεύτικα μεν, πολύ αληθινά δε) πολύχρωμα λουλούδια που μπλέκονται με τις φουντωτές πρασιές και τους φοίνικες, μουσική της χαράς που δεν σου παίρνει τα αυτιά αλλά δημιουργεί αλέγκρα, καλοκαιρινή και flirty διάθεση, τραπέζια σε σωστή απόσταση και κόσμος που πηγαινοέρχεται, μια μπάρα με υπέροχα signature cocktails πάντα ζωντανή παρά το ότι φέτος χρειάζεσαι κράτηση για να καθίσεις σε κάποιο από τα stools της. Το Balthazar είναι εδώ και πολλά χρόνια ο πιο όμορφος και κοσμοπολίτικος κήπος της Αθήνας, το place to be για όσους θέλουν ακόμη και μέσα στην Αθήνα να ζήσουν το

καλοκαίρι έτσι όπως του αξίζει. Φέτος είναι ομορφότερο παρά ποτέ και ο σεφ του, ο φοβερός και τρομερός Χριστόφορος Πέσκιας, στην πιο δυνατή και νόστιμη μαγειρική στιγμή του! Ξεκίνα με κάποια από τις σαλάτες που άνετα στέκονται και ως κύριο πιάτο, δοκίμασε τα υπέροχα fish tacos του, πάρε τα «αλλιιώτικα» σμυρναίικα σουτζουκάκια (από ταρτάρ μοσχαρίσιο) για να δεις τι πραγματικά σημαίνει fusion, βάλε όμως στα οπωσδήποτε το ceviche λαυράκι, με αυγοτάραχο, αχινούς, ελαιόλαδο, καρδιές ώριμης ντομάτας, ελαιόλαδο και passion fruit, δίπλα ζεστές φρυγανισμένες μπουκιές για βούτες στην απόλυτη νοστιμιά – το καλύτερο πιάτο του φετινού αθηναϊκού καλοκαιριού!

Τσόχα 27, 2106412300-9

Stellar

Σινεμά με street food από... χέρι

Ο Πάνος Ιωαννίδης, ο Πάννης Μαρκαδάκης και ο Δημήτρης Κοντόπουλος, γνωστοί και καταξιωμένοι σεφ, είναι φίλοι και έχουν ευρηματικές ιδέες που μας αρέσουν πολύ. Σινεφίλ και οι τρεις τους σκέφτηκαν να ταιριάξουν τη γαστρονομία με το σινεμά και έστησαν το pop up store Stellar στον πολυχώρο T16, κάτω στο Γκάζι. Το οποίο, για μέχρι τον Οκτώβρη ή μέχρι να έρθουν οι πρώτες δυνατές βροχές, προβάλλουν στο roof του πολυχώρου κλασικά αριστουργήματα της 7ης Τέχνης τα οποία συνδυάζουν με μοναδικές street food εμπειρίες αλλά και κοκτέιλ παίρνοντας έμπνευση από τις ίδιες τις ταινίες ή και τις πόλεις που αυ-

τές διαδραματίζονται. Οι γαστρονομικές προβολές που ξεκίνησαν την περασμένη εβδομάδα –φυσικά με αποστάσεις ασφαλείας–, με το «Χαμένοι στην μετάφραση» και το «Breakfast at Tiffany's», συνεχίζονται και για την εβδομάδα 17-23/9 με τις ταινίες «In the mood for love», «2046», «The Lunch Box» και προσφέρουν asian μενού. Ξεκινάνε με welcome drink –bellini με mango–, και συνεχίζουν με μενού 4 πιάτων, όλα, μαζί και η ταινία με €31 το άτομο. Η προσέλευση γίνεται 19.30-20.00, η προβολή και το σταδιακό σερβίρισμα αρχίζουν στις 20.30, το μπαρ μένει ανοιχτό σε όλη τη διάρκεια αλλά και μετά την προβολή της ταινίας.

Εισιτήρια θα βρείτε στα Public και στο ticket.public.gr, Τζαφέρη 16, Γκάζι, 6974581408, 2103422006

Retiré

Retiré

Η Ακρόπολη στο κάδρο

Με το που το Ergon ανακοίνωσε ότι θα ανοίξει την ταράτσα του, έγινε χαλασμός. Όχι άδικα. Με την ομάδα του The Clumsies (βραβευμένο ως ένα από τα καλύτερα bar του κόσμου, θυμίζουμε) να επιμελείται τα του bar και αυτή τη φαντασμαγορική θέα στην Ακρόπολη, πώς να μη γίνει το hot νέο του καλοκαιριού; Ανοίγει από το απόγευμα, έχει ρομαντικό χαλικάκι στο πάτωμα και εξίσου ρομαντικά λαμπιόνια να κρέμονται πάνω από το κεφάλι σου, έχει τρομερά cocktail και μια τροχήλατη καντίνα να ξεφουρνίζει νόστιμα burgers. Και πάνω απ' όλα έχει όλο αυτόν τον ουρανό που σε κάνει να ξεχνάς ότι βρίσκεσαι στην Αθήνα...

Μητροπόλεως 23, Σύνταγμα, 2100109090

Μαντανία

Αυλή παλιάς αθηναϊκής γειτονιάς

Από την είσοδο επί της Αγίου Δημητρίου δεν τη βλέπεις, ούτε καν μπορείς να φανταστείς πόσο όμορφη είναι η αυλή που σε περιμένει από πίσω. Τεράστια (καταλαμβάνει σχεδόν μισό οικοδομικό τετράγωνο), ρομαντική (χαλίκι κάτω, δέντρα και ανθισμένα αναρριχητικά φυτά ολόγυρα), με την αύρα παλιάς, αθηναϊκής γειτονιάς. Εδώ, βγαίνεις όντως σε άλλη εποχή και με την κυριολεκτική και με τη μεταφορική έννοια της λέξης: πίνακες ελλήνων ζωγράφων αντί για τραπέζια, μπουφές-αντίκες αντί για μπαρ, αφίσες του ΕΟΤ από το '60 στους τοίχους, αναπαυτικές και εντελώς νοσταλγικές φερ φορτζέ να σου θυμίζουν αγνούς, ανέμελους καιρούς. Θα έρθεις για καφέ, brunch, ωραία μεζεδάκια, και ποτό το βραδάκι και όταν

βγεις ξανά στον έξω κόσμο θα τσεκάρεις δυο φορές την ημερομηνία στο ημερολόγιο.
Αγίου Δημητρίου 17& Ηροδότου, Δάφνη, 2109715598

Σαρδελάκι

με θέα Μπροστά στη θάλασσα

Λευκά τραπέζια κάτω από ελιές και πεύκα, το κύμα να σκάει δίπλα στα πόδια σου, και μπροστά σου να απλώνεται όλο το μπλε του κόσμου. Πόσο πιο καλοκαιρινό να γίνει το σκηνικό; Εδώ θα φας τα άπαντα του ψαρομεζέ (όχι ότι λείπουν τα μεγάλα ψάρια), ενώ ωραία πινελιά είναι ο πατροπαράδοτος δίσκος με τα μεζεδάκια που έρχεται στην αρχή για να διαλέξεις. Καλοκαίρι για πάντα.

Ποσειδώνος 18, Βουλιαγμένης, 21096709143

ΚΥΒΕΛΗ

**Το νόστιμο στέκι
στην ομορφότερη πλατεία
της Αθήνας**

Λίγο μετά την καραντίνα, κάπου εκεί όταν αρχίσαμε πλέον να βλέπουμε ξανά, όλα τα αγαπημένα μας πρόσωπα, η δικιά μου παρέα κανόνισε κάτι που της είχε λείψει πολύ: μια βραδιά γύρω από ένα τραπέζι με λαχταριστά μεζεδάκια και καλούς φίλους. Επειδή, όμως, από τη μία δεν είχαν ακόμα ανοίξει τα εστιατόρια, κι από την άλλη είχαμε όλοι βαρεθεί να μαγειρεύουμε, στραφήκαμε σε μία σταθερή αξία: το delivery. Έτσι, λοιπόν, φέραμε σπίτι μας ένα από τα αγαπημένα μας στέκια και τις μεγάλες του νοστιμιές... τα μεζεδάκια της Κυβέλης ήταν ό,τι ακριβώς χρειαζόμασταν!

Αργότερα, όταν διστακτικά αρχίσαμε να βγαίνουμε πάλι έξω, τα τραπέζια της Κυβέλης πάνω στην πλατεία Αγίου Γεωργίου ήταν μια μεγάλη ανακούφιση. Όχι μόνο, γιατί αυτή η πλατεία είναι μία από τις πιο ειδυλλιακές της Αθήνας, αλλά γιατί με χαρά διαπιστώσαμε ότι τηρούνταν όλες οι αποστάσεις και οι κανόνες ασφαλείας και μάλιστα υπέρ του δέοντος... Τώρα, που σιγά-σιγά φθινοπωριάζει είναι η ιδανική στιγμή να την επισκεφτείς (αν δεν τη έχεις ήδη κάνει) και κάτω από τις πυκνές φυλλωσιές των δέντρων να απολαύσεις όλα τα νόστιμα της Κυβέλης: τραγανούς κολοκυθοκεφτέδες (best seller), ζουμερό κοτόπουλο και συκώτι, την ωραιότερη ταμπουλέ (με μαύρες φακές!) που έχεις φάει ποτέ. Την προσοχή σου αξίζουν εξίσου και τα πιάτα ημέρας που δίνουν έμφαση στα ωραία ελληνικά προϊόντα και σε ταξιδεύουν γευστικά ανά την Ελλάδα. Ε, και κάπως έτσι, το καλοκαίρι διαρκεί λίγο περισσότερο... **Tip:** Αν ακόμα νιώθεις άβολα να βγεις από το σπίτι, να ξέρεις ότι η Κυβέλη έχει κάθε μέρα delivery 12.00-01.00.

● **Επτανήσου 15, Κυψέλη, 210 8219406,**
Fb: @kiveliarest, instagram: kyveli_kypseli

mind the wax

Μάθαμε
τα πάντα για
το label του
**Γιώργου
Μουταφτσή**

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ
Φωτό: FAUSTYNA LUKOWSKA

Ο ιδρυτής της δισκογραφικής εταιρίας που «στεγάζει» την ευρύτερη πλευρά του hip hop, Γιώργος Μουταφτσής, ζει στην Κρακοβία και δίνει boost σε Έλληνες και ξένους καλλιτέχνες που το έχουν πολύ με τις ρίμες και τα beats.

7

ότε αποφάσισες να δημιουργήσεις την εταιρία Mind The Wax και γιατί διάλεξες αυτή την ονομασία; Μετά από εργασία 10 ετών σε πολυεθνικές έψαχνα να βρω μια δουλειά που να με εκφράζει πιο πολύ και να είναι συνδεδεμένη άμεσα ή έμμεσα με τη μεγαλύτερή μου αγάπη, τη μουσική. Επειδή δεν έβρισκα, σκέφτηκα να τη δημιουργήσω. Η Mind The Wax δημιουργήθηκε επίσημα τον Μάρτιο του 2018 ως εταιρία που αναλαμβάνει το πρεσάρισμα δίσκων βινυλίου, κάτι που συνεχίζει και ως σήμερα. Το σκεπτικό του ονόματος ήταν να υπάρχει κάποιο reference στη διαδικασία της παραγωγής του βινυλίου καθώς και να ακούγεται εύχρηστα. Συχνά το βινύλιο στη δικιά του αργκό αναφέρεται ως wax κι αυτό έχει να κάνει με το ότι στην πρώιμη παραγωγή δίσκων χρησιμοποιούταν κάποιο είδος κεριού για τη διαδικασία του mastercut, το οποίο στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από κάποιο είδος βερνικιού (lacquer). Το label της Mind The Wax ξεκίνησε τον Νοέμβριο του 2018 με το δίσκο του DJ Moya «Π305», που αν και είχε κυκλοφορήσει ψηφιακά ένα χρόνο πριν, κυκλοφόρησε μέσω του label σε βινύλιο με 2 έξτρα κομμάτια.

Μίλησέ μας για το ρόστερ των καλλιτεχνών. Ποιο είναι το κριτήριο για μια συνεργασία; Αυτή τη στιγμή στο ρόστερ υπάρχουν ο DJ Moya, ο Bouklas, ο Billa Qause, ο Mr. Collage, ο S Yinka με τον DJ Booker και ο Nico The Beast, που είτε έχουν βγάλει άλμπουμ, είτε είναι στα άμεσα πλάνα να βγάλουν. Από εκεί και πέρα έχουμε πάρα πολλές συμμετοχές στους δίσκους με καλλιτέχνες από Ελλάδα και εξωτερικό, όπως είναι ο iNTeLL των 2nd Generation Wu, ο Mic Bles, ο Kill Emil, ο S Squair Blaq, ο DJ Groove Sparkz, η Lady EMZ και πολλοί πολλοί άλλοι. Σαν ήχο, όπως καταλαβαίνεις, κινούμαστε στον ευρύτερο χώρο του hip hop και της μαύρης μουσικής. Οπότε ηχητικά είμαστε ανοιχτοί σε κυκλοφορίες hip hop, trip hop, downtempo, soul, funk, breaks, reggae... Από εκεί και πέρα με όσους καλλιτέχνες συνεργάζομαι με ενδιαφέρει να μοιραζόμαστε κάποιες κοινές αξίες και μέσω της μουσικής τους (και μας) να υπάρχει κάποιο μήνυμα. Δεν θα συνεργάζομαι με κάποιον που προωθεί κάποιο λανθασμένο lifestyle ή έχει ρατσιστικές, φασιστικές ή σεξιστικές αντιλήψεις. Αυτά είναι πολύ σημαντικά για μένα και για τα παιδιά. Επειδή το όλο label γίνεται πρωτίστως λόγω της αγάπης μου για τη μουσική και στο ότι πιστεύω στη δύναμή της να διαμορφώνει τον κόσμο, τέτοιου είδους πρότυπα και αναφορές δεν έχουν χώρο εδώ. Θέλω να βγάζουμε μουσικάρες και να έχουμε κάτι σωστό να πούμε προς τα έξω για να μείνει κάτι. Επίσης, θέλω οι καλλιτέχνες να είναι επαγγελματίες και δουλευταράδες. Πιστεύω πάρα πολύ σε όλες τις δουλειές που έχω βγάλει και στους καλλιτέχνες προσωπικά και θέλω να υπάρχει συνεννόηση και όρεξη για δουλειά από όλους για να κάνουμε πράγματα μαζί και σωστά. Οπότε όποιος πιστεύει ότι είμαστε στο ίδιο μήκος κύματος και μουσικά και στις αρχές μας, είναι ευπρόσδεκτος να έρθει σε επαφή.

Σε ποιες χώρες έχεις καταφέρει να βάλεις στα δισκοπωλεία τις κυκλοφορίες της Mind The Wax; Σε άμεσες πωλήσεις έχουμε σε Ελλάδα, Κύπρο, Πολωνία, Αγγλία, Γερμανία, Γαλλία, Ελβετία, αλλά σίγουρα υπάρχουν δίσκοι μας και σε χώρες που έχουν προμηθευτεί δίσκους από τους διανομείς που δίνουμε. Η μεγαλύτερη έκκληση ήταν όταν είδα ότι υπάρχουν δυο μαγαζιά στην Ιαπωνία που είχαν όλους τους τίτλους μας.

Τι σκέφτηκες όταν ο Method Man των Wu Tang Clan μοιράστηκε το «The Groove Chronicles» του Booklas Beats στο Instagram; Σίγουρα δεν το περίμενα και με εξέπληξε πολύ θετικά. Σκέφτηκα ότι κάτι κάνουμε σωστά και θα μας μάθουν όλοι κάποια στιγμή. Χάρηκα πάρα πολύ και για τον Boukla, που δεν το πίστευε ότι ένα απ' τα μουσικά του είδωλα κρατάει τον δίσκο του! Μόνο περηφάνια για αυτό! Για την ιστορία, ο iNTeLL είναι γιος του U-God από τους Wu-Tang Clan και συνεργάζεται με τον Method Man. Του έκανε δώρο λοιπόν τον δίσκο στα γενέθλιά του, καθώς συμμετέχει στο κομμάτι «Watch me». Οπότε αν δείτε τον Method Man να φοράει και κάνα μπλουζάκι Mind The Wax στο μέλλον, μην εκπλαγείτε. Ελπίζουμε μια μέρα να μας κάνει και την τιμή να συμμετέχει σε κάποιο κομμάτι.

Πόσο σας χτύπησε η κατάσταση της πανδημίας; Όπως παραδόξως το πρεσάρισμα ανέβηκε πολύ. Πιστεύω ότι αυτό έχει να κάνει με το ότι κάποιοι γνωστοί καλλιτέχνες, όπως ο Kill Emil και οι Social Waste, έκοβαν τον δίσκο τους μέσω της Mind The Wax εκείνο τον καιρό και αυτό βοήθησε στο να ακουστεί η εταιρία πιο πολύ. Στο διάστημα του lockdown εξάλλου όλος ο κόσμος ήταν μπροστά σ' έναν υπολογιστή οπότε ήταν πιο εύκολο η πληροφορία να φτάσει σε αυτόν. Επίσης δυνάμωσαν οι σχέσεις που είχα με τους προμηθευτές/συνεργάτες μου και ήταν ευκαιρία να γίνουν κάποια καινούρια ανοίγματα που με τη σειρά τους έφεραν καινούριους πελάτες μέχρι και από Αμερική και Αυστραλία! Το label είναι άλλη ιστορία. Όσο οι καλλιτέχνες δεν μπορούν να παίξουν κάπου, προφανώς επηρεάζεται και το label. Τα δισκάδικα είναι κλειστά και κυρίως λειτουργούν online, άρα οι κυκλοφορίες μας δεν είχαν ιδιαίτερη κίνηση. Η τελευταία μας κυκλοφορία σε βινύλιο ήταν τα Layers από Mr. Collage, που ήταν διαθέσιμος από τα τέλη Δεκεμβρίου, αρχές Ιανουαρίου. Οπότε τον Μάρτιο, που έγινε το lockdown, μέχρι και σήμερα με την ακύρωση των συναυλιών και τα περαιτέρω μέτρα, δεν μπορέσαμε να τρέξουμε τον δίσκο όπως αρμόζει και του αξίζει, και πραγματικά είναι κρίμα γιατί ο Mr. Collage έβγαλε μια εξαιρετική δουλειά στην πιο ακατάλληλη στιγμή παγκοσμίως. Επίσης είχαμε προγραμματισμένο για τον Μάιο τον καινούριο δίσκο του Boukla με τον ράπερ Nico The Beast από τη Φιλαδέλφεια των ΗΠΑ, που με τη σειρά του αναβλήθηκε για αργότερα. Πιστεύω ότι κάθε κρίση δίνει ευκαιρίες και είναι ανάλογα με το πώς θα τις εκμεταλλευτείς. Έτσι όλοι οι καλλιτέχνες μας είχαν χρόνο να ασχοληθούν παραπάνω με τις μουσικές τους. Ο DJ Moya και ο Bouklas να δουλέψουν τις παραγωγές τους για τα προσωπικά τους άλμπουμ ή για άλλα projects, ο Billa Qause έβγαλε ψηφιακά το δίσκο «Mirror», ο Mr. Collage δούλεψε πολύ το σέτ του για τα live performances που θα επακολουθήσουν και ετοίμασε πολύ υλικό για επόμενες κυκλοφορίες. Από την πλευρά μου είχα χρόνο να έρθω σε επαφή με καινούριους καλλιτέχνες και να συζητήσουμε για επόμενες κυκλοφορίες και με κάποια ονόματα θα εκπλαγείτε. Επίσης εντός του lockdown ετοιμάσαμε ένα ρεμιξ ολόκληρου του δίσκου «Layers» με συμμετοχές από Ελλάδα και Ευρώπη, όπως ο RSN, ο mCurtis, ο Stiko, ο Grzly Adams, ο Groove Sparkz και άλλοι για να boostάρουμε το δίσκο. Οπότε από την όλη κατάσταση βγήκε κάτι θετικό! **A**

mindthewax.bandcamp.com

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Σπουδάζοντας σε κολλέγιο

Τίτλοι σπουδών, πλεονεκτήματα, επαγγελματική αποκατάσταση

Μπορεί να πέρασες σε κάποιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ, να έχεις ήδη πάρει πτυχίο, ίσως ακόμα και να είσαι λίγο μεγαλύτερη/ος σε ηλικία και να θέλεις να αλλάξεις επαγγελματική κατεύθυνση στη ζωή σου. Διέξοδο αποτελούν τα αναγνωρισμένα κολλέγια που λειτουργούν στη χώρα μας, τα οποία προσφέρουν τόσο προπτυχιακές, τουλάχιστον τριετούς διάρκειας φοίτησης, όσο και μεταπτυχιακές σπουδές, σε ένα πλήθος προγραμμάτων, με το κύρος των πανεπιστημίων του εξωτερικού με τα οποία συνεργάζονται.

Στην ερώτηση «τι είναι τα κολλέγια», η απάντηση είναι «εκπαιδευτικοί φορείς που παρέχουν υπηρεσίες μη τυπικής, μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης σε συνεργασία με αναγνωρισμένα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής». Επίσης, οι τίτλοι σπου-

δών είναι ισότιμοι με εκείνους των πανεπιστημίων με τα οποία συνεργάζονται.

Ανάμεσα στα πλεονεκτήματα της φοίτησης σε κάποιο κολλέγιο, είναι τα υψηλά standards εκπαίδευσης, χωρίς «χαμένες» ώρες, σε ολιγομελή τμήματα, με τη χρήση νέων τεχνολογιών και πλήρως εξοπλισμένων εργαστηρίων, συνθήκες που εξασφαλίζουν εκπαίδευση υψηλού επιπέδου. Επίσης, όλα τα κολλέγια δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην επαγγελματική αποκατάσταση, παρέχοντας συμβουλευτική και ενημέρωση, αλλά και διοργανώνοντας εκδηλώσεις όπου οι σπουδαστές ή απόφοιτοί τους έρχονται σε επαφή με εκπροσώπους μεγάλων εταιρειών.

Αυτή την περίοδο, τέλος, λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών που έχει δημιουργήσει η πανδημία του Covid-19, όλα τα κολλέγια της χώρας μας έχουν φροντίσει ώστε η διά ζώσης εκπαί-

δευση να πραγματοποιείται με τους ασφαλείστερους όρους, αλλά και να εμπλουτίσουν τα εξ αποστάσεως προγράμματά τους, δίνοντας στους υποψήφιους σπουδαστές και αυτή την επιλογή.

Στις επόμενες σελίδες θα διαβάσετε άρθρο του Ηλία Σ. Φούτση, ιδρυτή και προέδρου του ιδιωτικού πανεπιστημίου University of New York in Prague (Τσεχία), καθώς και του κολλεγίου New York College (Ελλάδα), καθώς επίσης και συνέντευξη του Χαράλαμπου Φουντουλάκη, διευθυντή του Τμήματος Ακαδημαϊκών Υποθέσεων του Κολλεγίου Ανθρωπιστικών Επιστημών - ICPS. Επίσης, και καθώς η εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας βρίσκεται πάντα στο επίκεντρο, για τις νέες δραστηριότητες και τα μαθήματα στην εποχή του κορωνοϊού μιλάει η διευθύντρια του Ινστιτούτου Θερβάντες, Cristina Conde de Beroldingen Geyr.

ΣΤΟ ΕΠΕΤΕΙΑΚΟ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΈΤΟΣ 2020-2021, στη Διακοσιετηρίδα του Αγώνα της Παλιγγενεσίας, είναι ωφέλιμο για τη φοιτητιώσα νεολαία μας να αναλογισθούμε την περί Παιδείας παρακαταθήκη του Εθνάρχου Καποδίστρια, ειδικά μάλιστα όσον αφορά στις σπουδές στο εξωτερικό.

Αγωνιζόμενος ο Καποδίστριας για μια «σωτηριώδη Ίδιογενή Παιδαγωγία» – με βάση την διαχρονική ελληνική γλώσσα, την παγκοσμίως διαλάμπουσα Κλασική Γραμματεία και τις ακατάλυτες πολιτισμικές αξίες του ιστορικού μας Γένους – χαρακτήριζε την πρώιμη μετανάστευση Ελλήνων για σπουδές στο εξωτερικό ως «όνειδος» για την Ελλάδα.

Ειδικότερα, ο Καποδίστριας θεωρούσε ότι οι πρώιμως ξενιτεμένοι νέοι της Ελλάδος διατρέχουν τον κίνδυνο πολιτισμικής αλλοτρίωσης και εθνικής απομείωσής τους, όπως έγραφε στον Μουστοξύδη (1827):

«Τὰ παιδιά μας, οὕτως ἐκεῖ σε κείμενα [σε ξένους τόπους], κινδυνεύουσιν νὰ ἐκστραφῶσι [εκτραπούν] τῆς οἰκειάς φύσεως, χάνοντα βαθμηδὸν καὶ τὴν αἴσθησιν τῶν θρησκευτικῶν χρῶν των καὶ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης

*Ὁ **Ηλίας Σ. Φούτσης**, Hon PhD, είναι ὑρυτής και Πρόεδρος του ιδ. Πανεπιστημίου **University of New York in Prague** (Τσεχία) και του κολλεγίου **New York College** (Ελλάδα).*

των, καὶ τὴν μνήμην τῶν ἐφρεσίων καὶ ἰδιογενῶν ἡθῶν. Ἀποσπασμένα πρωῒμως ἀπὸ τὴν ὄντως πατρίδα, ἄραγε δὲν θέλουσιν ἀναπλάσῃ ἐν ἑαυτοῖς πατρίδα τινὰ ἰδανικὴν, κατὰ τὸν τύπον τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἤρχισαν πρῶτον νὰ σκέπτωνται; Ἀνδρωθέντες δέ, ἐπιστρέψουσιν ἄρα εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν ἐστίαις; Καὶ ἐπιστρέψαντες, ἔσονται ἄρα πολῖται ὠφέλιμοι;»

Η απάντηση του Καποδίστρια σε αυτά τα ερωτήματα είναι καταϊγιστική, ήτοι ότι οι ξενιτεμένοι νέοι που θα υποστούν εκπαιδευτική αλλοτρίωση ή και «ἐξέθνωση» (πολιτισμική γενιτσαροποίηση) θα αποβούν «χαμένοι» για την Ελλάδα και «άχρηστοι» για κάθε άλλη χώρα:

«Ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα ἡ πείρα, καὶ ἀποκρίνεται καθ' ἐχάστην ὅτι, παραδεδομένοι οἱ νέοι οὗτοι μόνως εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τῶν ξένων τὰ παραδείγματα [σε ξένα υλιστικά ατομικιστικά πρότυπα], χαμένοι θέλουσιν εἶσθαι διὰ τὴν πατρίδα των, καὶ οὐδ' ἄλλου τόπου τὴν σήμερον θέλουσιν γείνη χρῆσιμον ἀπόκτημα. Ἀλλὰ καὶ τούτου γενομένου, τὸ ὄνειδος τῆς ἐξεθνώσεώς των εἰς τὴν Ἑλλάδα θὰ πέσῃ.»

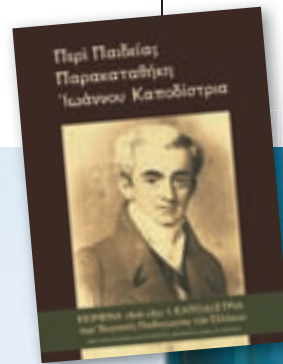
Σε επιστολή του δε προς τον Κοραή (1829), ο Καποδίστριας επεσήμανε την επιτακτική εθνική ανάγκη για επανάκαμψη στην πατρίδα όσων Ελλήνων σπουδάζουν πρώιμως στα ξένα, ώστε να εξαληφθεῖ το εθνικό «όνειδος» της πολιτισμικής τους «διαφθοράς»:

«Καὶ ἐγὼ ἀναγκαιώτατον κρίνω νὰ συλλέξωμεν καὶ ἐπαναγάγωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς νέους Ἕλληνας ὅσοι ἐπὶ προφάσει μαθήσεως διαφθείρονται ἐν Εὐρώπῃ.»

Αυτό το Καποδιστριακό πρόταγμα έγινε ακόμα πιο επίκαιρο εφέτος εξ αιτίας της Πανδημίας, η οποία προξένησε μια σαρωτική μετάλλαξη στην ακαδημαϊκή κοινότητα παγκοσμίως: Εκατοντάδες πανεπιστήμια και κολλέγια στο εξωτερικό αναγκάστηκαν να κλείσουν εσπευσμένα τις πανεπιστημιούπολεις τους και να «αδειάσουν» ἄρον-ἄρον τις φοιτητικές τους εστίες. Κατά συνέπεια, χιλιάδες ξενιτεμένοι Έλληνες φοιτητές επανέκαμψαν στην Ελλάδα, στην ασφάλεια και την θερμή αγκαλιά της πατρίδος, η οποία σήμερα είναι πανέτοιμη να καλύψει επαρκώς τις σπουδαστικές τους ανάγκες – είτε σε ΑΕΙ, που εδώ και δύο δεκαετίες διεξάγουν μεταπτυχιακά προγράμματα σύμφωνα με διεθνή πρότυπα (MBA κ.τ.λ.), είτε σε κολλέγια, όπου ο σπουδαστής έχει πλέον την δυνατότητα να λάβει αυθεντικό πτυχίο (Bachelor, Master, Ph.D.) κρατικού πανεπιστημίου Ευρώπης ή Αμερικής σπουδάζοντας όμως με ασφάλεια στον τόπο του, εξ ολοκλήρου πλέον στην Ελλάδα.

Στην προσπάθεια αυτή, πρέπει όλοι να συμβάλουμε με πυξίδα την πατρίδα, την αριστεία και το μέλλον των παιδιών μας.

Πηγή κειμένων Καποδίστρια:
Περί Παιδείας Παρακαταθήκη Ιωάννου Καποδίστρια,
www.openbook.gr/peri-paideias-parakatathiki-iwannou-kapodistria/

Μπροστά από το Kapodistrias Hall, ενός από τα 4 κτίρια του NYC Athens Campus του New York College στην καρδιά της Αθήνας, Αμαλίας 38, Σύνταγμα

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ
Σπουδές στην Ελλάδα,
όχι στο εξωτερικό
Του ΗΛΙΑ Σ. ΦΟΥΤΣΗ

ΤΙ ΝΕΟ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ Ινστιτούτο Θερβάντες;

Η Cristina Conde de Beroldingen Geyr, διευθύντρια του Ινστιτούτου, μας ξεναγεί στον κόσμο της ισπανικής γλώσσας και του ισπανικού πολιτισμού και μιλάει για όσα καινούργια ετοιμάζουν

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Κυρία Cristina Conde de Beroldingen Geyr, μιλήστε μας λίγο για εσάς και την επαγγελματική σας πορεία. Σπούδασα Ιστορία της Τέχνης στη Μαδρίτη και κατόπιν εντάχθηκα στο Σώμα των Συντηρητών Κρατικών Μουσείων του Υπουργείου Πολιτισμού. Αργότερα εργάστηκα στον τομέα της Πολιτιστικής Διαχείρισης και της Σύγχρονης Τέχνης σε διάφορες κρατικές θέσεις.

Έρχεστε από το Ινστιτούτο Θερβάντες του Βερολίνου. Διευθύνετε με διαφορετικό τρόπο τα δύο Ινστιτούτα; Το Βερολίνο και η Αθήνα είναι πολυπολιτισμικές πρωτεύουσες, με μεγάλη ποικιλία, προσιτές και ανοιχτές με πολύ ζωντανές και ενδιαφέρουσες σύγχρονες καλλιτεχνικές σκηνές. Ωστόσο, η Αθήνα έχει τη δική της προσωπικότητα και γοητεία, γι' αυτό και προσελκύει όλο και περισσότερους νέους ανθρώπους και καλλιτέχνες. Στην ακαδημαϊκή σφαίρα, το ενδιαφέρον για εκμάθηση ισπανικών είναι παρόμοιο, αν και οι Έλληνες έχουν μεγάλη δυνατότητα εκμάθησης των ισπανικών.

Μιλήστε μας για την εμπειρία σας στην Ελλάδα. Θα λέγατε ότι είναι μια κοινωνία που μοιάζει με την Ισπανική; Ποιες ομοιότητες και ποιες διαφορές βλέπετε; Παρά την απόσταση μεταξύ της Ισπανίας και της Ελλάδας και την ποικίλη ένταση των πολιτιστικών και ιστορικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, υπάρχει μια τεράστια ομοιότητα μεταξύ των δύο μεσογειακών κοινωνιών. Η φιλία, η αλληλεγγύη, η γενναιοδωρία, η συμπάθεια, η οικογένεια, η ανεκτικότητα, η επιθυμία της ζωής και η κοινωνική αλληλεπίδραση ορίζουν και τις δύο κοινωνίες. Και οι δύο χώρες εκτιμούν και θαυμάζουν η μία την άλλη.

Το Ινστιτούτο Θερβάντες έχει σημαντική παρουσία στην Ελλάδα, έχει προβάλει την ισπανική κουλτούρα και προωθεί την ελληνο-ισπανική φιλία. Έχετε σκεφθεί κάποια νέα στρατηγική για να προωθήσετε ακόμα περισσότερο αυτή τη φιλία; Πέραν του ότι είναι μια πλατφόρμα για τη διάδοση του πολιτισμού μας, θα ήθελα το ίδρυμα μας να είναι επίσης ένα κέντρο για τη διαμεσολάβηση, τη συμμετοχή και τη μάθηση, τρεις θεμελιώδεις άξονες του πολιτιστικού διαλόγου, δημιουργώντας νέες συνδέσεις μεταξύ των Ισπανών, των ισπανόφωνου πολιτισμού εν γένει και των Ελλήνων. Για το σκοπό αυτό, θα ενισχύσουμε τα δίκτυα ανταλλαγής και συνεργασίας με

Οι γλώσσες δημιουργούν γέφυρες μεταξύ ανθρώπων και παρέχουν πρόσβαση σε άλλους πολιτισμούς. Τα ισπανικά είναι η πύλη για μια τεράστια πολιτιστική ποικιλομορφία.

πολιτιστικούς φορείς, πανεπιστήμια, σχολεία, ενώσεις εκπαιδευτικών της ισπανικής γλώσσας, μελετητών της Ισπανικής γλώσσας και πολιτισμού καθώς και Ελλανο-Ισπανικών ενώσεων. Με όλους αυτούς τους παράγοντες θέλουμε να αναλύσουμε και να εμβαθύνουμε τις σχέσεις και τις ομοιότητες των ιστορικών, κοινωνικών και πολιτιστικών μας τροχιών. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται, για παράδειγμα, το συνέδριο για τους παραλληλισμούς μεταξύ των ισπανικών και ελληνικών εμφύλιων πολέμων που διοργάνωσαμε πέρυσι, ως φόρο τιμής στον πρώτο ελληνικής καταγωγής μελετητή του Ισπανικού Πολιτισμού, Έντουαρντ Μαλεφάκν, με τίτλο: «Χτίζοντας γέφυρες: Ισπανο-ελληνικοί διάλογοι». Επίσης, στο ίδιο ύψος είναι οι πολιτιστικές δραστηριότητες που πραγματοποιούμε τις επόμενες μέρες για να διαδώσουμε το σημαντικό ρόλο που διαδραμάτισαν οι Έλληνες ναυτικοί στον πρώτο περίπλοκο της γης, που επιχειρήθηκε με την θαλάσσια αποστολή των Fernando Magellan και Juan Sebastian Elcano τον 16ο αιώνα. Το Ινστιτούτο δείχνει επίσης μεγάλο ενδιαφέρον για την προώθηση της πολιτιστικής και γλωσσικής κληρονομιάς των Εβραίων Σεφαρδιτών στην Ελλάδα. Πρόσφατα υπογράψαμε μια συμφωνία με την Ισραηλινή Κοινότητα Θεσσαλονίκης για να ανοίξουμε ένα νέο κέντρο στην πόλη στο οποίο θα διδάσκονται ισπανικά και θα πραγματοποιούνται πολιτιστικές και ακαδημαϊκές δραστηριότητες για την εκ νέου γνωριμία και διάδοση της Σεφαρδίτικης κληρονομιάς στη συμπεριλαμβανόμενη.

Στην Ισπανία υπάρχουν κι άλλες επίσημες γλώσσες εκτός από τα ισπανικά. Πώς χειρίζεται το Ινστιτούτο Θερβάντες τις διαφορετικές γλώσσες και πολιτιστικά χαρακτηριστικά; Τις διδάσκει; Η Ισπανία είναι ένα πολυγλωσσικό κράτος. Εκτός από τα ισπανικά ή τα καστιγιάνικα, την επίσημη γλώσσα που χρησιμεύει ως μέσο επικοινωνίας μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών περιοχών, υπάρχουν επίσης τα καταλανικά που μιλιούνται στην Καταλονία και τις Βαλεαρίδες Νήσους, τα γαλικιανά της Γαλικίας, τα βασκικά στη Χώρα των Βάσκων και ένα μέρος της Ναβάρας, τα βαλεντιανικά στην Κοινότητα της Βαλένθια, καθώς και τα αραβίζικα στην κοιλάδα του Αράν (Καταλονία). Αυτή η γλωσσική και πολιτισμική ποικιλομορφία αποτελεί πλούτο τεράστιας αξίας, την οποία υποστηρίζουμε και διαδίδουμε μέσω του πολιτιστικού μας προγράμματος.

Το Ινστιτούτο Θερβάντες δίνει μεγαλύτερη βαρύτητα τη διδασκαλία της ισπανικής γλώσσας ή της ισπανό-

φωνης κουλτούρας; Το κυριότερο ιδιαίτερο γνώρισμα του Ινστιτούτου Θερβάντες είναι η «παν-ισπανική» του ιδιότητα. Αποστολή μας είναι να προωθήσουμε ένα χώρο διαλόγου για τον ιστορικό και τον σημερινό πολιτισμό όλων των ισπανόφωνων λαών, μια πλουραλιστική και ποικιλόμορφη κοινότητα περίπου 572 εκατομμυρίων ανθρώπων από χώρες και λαούς που μοιράζονται την ισπανική γλώσσα. Για να το κάνουμε αυτό, συνεργαζόμαστε στενά με τις διπλωματικές αντιπροσωπείες των χωρών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής για να διευκολύνουμε τη γνώση του πλούτου και της πολυφωνίας των πολιτισμών τους και των διαφορετικών πραγματικότητων που συνθέτουν αυτές τις χώρες. Το Φεστιβάλ Λογοτεχνίας LEA και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου FECHA είναι ένα σαφές παράδειγμα αυτής της συνεργασίας.

Πώς επηρέασε η πανδημία του COVID 19 τη δραστηριότητα του Ινστιτούτου; Έχουμε ακολουθήσει στο έπακρο τις ενδείξεις και τις συστάσεις, τόσο από την ελληνική κυβέρνηση όσο και από την έδρα μας στην Ισπανία. Χάρη στην προσπάθεια και το κίνητρο των μαθητών μας, καταφέραμε να συνεχίσουμε με τα διαδικτυακά μαθήματα πολιτισμού και τα εργαστήρια και να διατηρήσουμε επαφή κατά την τρέχουσα κατάσταση που είναι τόσο περίπλοκη για όλους. Όλη η ομάδα του Ινστιτούτου και, ιδιαίτερα, οι δάσκαλοί μας έχουν καταβάλει τεράστια προσπάθεια και έχουν δείξει μεγάλο επαγγελματισμό για να καλύψουν τις ανάγκες των μαθητών και του κοινού μας χωρίς να χαθεί η ποιότητα των υπηρεσιών μας. Έχουμε επωφεληθεί από την αναστολή των μαθημάτων με φυσική παρουσία για να ολοκληρώσουμε τις εργασίες του Ινστιτούτου μας στην οδό Σκουφά 31, το οποίο πρώτα ως Πολιτιστικό Ινστιτούτο Reina Sofia (1975) και αργότερα ως Ινστιτούτο Θερβάντες έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πολιτιστική ζωή της πόλης για 46 χρόνια. Το κτίριο διαθέτει τώρα ανελευστικότητα, που θα διευκολύνει την πρόσβαση στους χώρους για άτομα με μειωμένη κινητικότητα και έναν νέο χώρο, τη βεράντα, για υπαίθριες πολιτιστικές δραστηριότητες.

Κα Cristina Conde, ποιο μήνυμα θα θέλατε να στείλετε σε όλους τους αναγνώστες μας; Οι γλώσσες δημιουργούν γέφυρες μεταξύ ανθρώπων και παρέχουν πρόσβαση σε άλλους πολιτισμούς. Τα ισπανικά είναι η πύλη για μια τεράστια πολιτιστική ποικιλομορφία. Η ισπανική γλώσσα, η επίσημη γλώσσα είκοσι χωρών, είναι μια γλώσσα την οποία μιλούν σήμερα περισσότεροι από 572 εκατομμύρια άνθρωποι. Είναι η δεύτερη γλώσσα της διεθνούς επικοινωνίας και η δεύτερη πιο μελετημένη γλώσσα στον κόσμο. Η ισπανική γλώσσα έχει ένα τεράστιο πολιτικό βάρος και κύρος, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στις διεθνείς σχέσεις και κατέχει δεσποσώσα θέση στην οικονομία, την επιστήμη και τα ΜΜΕ σε όλο τον κόσμο. Είναι μια γλώσσα με ένα λαμπρό μέλλον, η οποία μπορεί να βελτιώσει τις ευκαιρίες απασχόλησης, σπουδών και ανταγωνιστικότητας των Ελλήνων φοιτητών, των οποίων η ζήτηση για σπουδές στα Ισπανικά αυξάνεται καθημερινά. Για να το καταφέρουμε αυτό, διοργανώνουμε περιοδικά επίσημες εξετάσεις για να αποκτήσουμε τους πιο διεθνώς αναγνωρισμένους τίτλους γνώσης των ισπανικών: τα διπλώματα DELE, όπως επίσης και το πιστοποιητικό SIELE, με τα οποία η γνώση της ισπανικής γλώσσας μπορεί να πιστοποιηθεί επίσημα. Η πρόσφατη ανακίνωση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων να εισαγάγει τη διδασκαλία των Ισπανών στην τελευταία φάση της ρυθμιζόμενης ανώτερης δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα, αποτελεί ένα σημαντικό πρώτο βήμα προς την επανένταξη της ισπανικής γλώσσας στο πρόγραμμα σπουδών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Κάτι άλλο που θα θέλατε να προσθέσετε; Θα πραγματοποιήσουν εκ νέου τις δραστηριότητες και τα πολιτιστικά τους εργαστήρια και η βιβλιοθήκη, η οποία ήταν πάντα διαθέσιμη μέσω δανείου ψηφιακών βιβλίων, θα είναι ξανά διαθέσιμη με όλα τα μέτρα ασφαλείας, ενώ ξεκινούν νέα γενικά μαθήματα Ισπανικών με φυσική παρουσία και εξ αποστάσεως μέσω βιντεοκλήσης. Προσφέρουμε επίσης διάφορα ειδικά μαθήματα που απευθύνονται σε άτομα που θέλουν να προετοιμαστούν για μια εξέταση ή θέλουν να ερευνήσουν ορισμένες γλωσσικές πτυχές ή χαρακτηριστικά του ισπανικού και λατινοαμερικανικού πολιτισμού (συνομιλία, ανάγνωση, γραφή, μαθήματα γραμματικής, μαθήματα για παιδιά και νέους). Τα μαθήματα κατάρτισης για καθηγητές Ισπανικών που θέλουν να ενημερώσουν τη διδακτική ή μεθοδολογική γνώση των ισπανικών, θα είναι επίσης διαθέσιμα ξανά. Όλα τα φθινοπωρινά μαθήματα είναι τώρα διαθέσιμα στον ιστότοπό μας: <https://atenas.cervantes.es/gr>

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ ΣΕ ψυχολογία, συμβουλευτική, ψυχοθεραπεία

Ο Δρ. Χαράλαμπος Φουντουλάκης, διευθυντής του Τμήματος Ακαδημαϊκών Υποθέσεων του Κολλεγίου Ανθρωπιστικών Επιστημών - ICPS, μας αναλύει τα προγράμματα σπουδών και τα πλεονεκτήματα του κολλεγίου

Ποιοι είναι οι τομείς στους οποίους εξειδικεύεται το ICPS και ποια είναι τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα; Εδώ και αρκετά χρόνια, έχουμε υλοποιήσει το όραμα της δημιουργίας ενός ποιοτικού εκπαιδευτικού περιβάλλοντος που ενσωματώνει τη θεωρητική και τη βιωματική γνώση. Τα προγράμματα σπουδών που λειτουργούν τόσο στο Κολλέγιο όσο και στο ΚΕΔΙΒΙΜ είναι μοναδικά και πρωτοποριακά στον Ελλαδικό χώρο. Το τριετές Μεταπτυχιακό μας στην Προσωποκεντρική Συμβουλευτική & Ψυχοθεραπεία, για παράδειγμα, προσφέρει ένα μοναδικό εκπαιδευτικό συνδυασμό **επιστημονικής κατάρτισης, βιωματικής ανάπτυξης, πρακτικής εφαρμογής και ερευνητικής τεκμηρίωσης** και οδηγεί στην εις βάθος γνώση και εμπειρία της Προσωποκεντρικής, **μιας εκ των τριών κορυφαίων θεραπευτικών προσεγγίσεων** στην ψυχική υγεία και ευημερία. Το Master αυτό προσφέρεται εδώ και 30 χρόνια σε συνεργασία με το University of Strathclyde της Σκωτίας. Επίσης, στο ICPS προσφέρουμε σε συνεργασία με το 5ο μεγαλύτερο Πανεπιστήμιο της Αγγλίας προπτυχιακά προγράμματα (Bachelor's) στην ψυχολογία, εγκληματολογική ψυχολογία, κλινική ψυχολογία, αλλά και στην ψυχολογία με συμβουλευτική και ψυχοθεραπεία. Συγχρόνως προσφέρουμε 10 ακόμα μεταπτυχιακά προγράμματα Masters στην εφαρμοσμένη κλινική ψυχολογία, την εγκληματολογική ψυχολογία, την παιδοψυχολογία, σε διαφορετικές προσεγγίσεις ψυχοθεραπείας, καθώς επίσης και το μεταπτυχιακό (conversion) ψυχολογίας. Παράλληλα, προσφέρουμε εξειδικευμένα προγράμματα συμβουλευτικής, ψυχοθεραπείας και Coaching από το ΚΕΔΙΒΙΜ που σε

Η εξειδίκευση αυτή προσδίδει και ένα ακόμα πλεονέκτημα στο ICPS. Συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη ομάδα εκπαιδευτών στο αντικείμενο στην Ελλάδα, με καταξιωμένους επιστήμονες σε διαφορετικούς τομείς της ψυχολογίας

συνδυασμό με τα προηγούμενα μάς καθιστούν πρωτοπόρους στον χώρο της ψυχολογίας, συμβουλευτικής και της ψυχοθεραπείας. Το ICPS είναι μοναδικό στην εξειδίκευση που έχει στις ανθρωπιστικές επιστήμες και αυτό είναι και το μεγάλο συγκριτικό του πλεονέκτημα σε σχέση με άλλους οργανισμούς στους οποίους οι επιστήμες αυτές αποτελούν απλά δευτερεύοντα προγράμματα. Η εξειδίκευση αυτή προσδίδει και ένα ακόμα πλεονέκτημα στο ICPS. Συγκεντρώνει τη μεγαλύτερη ομάδα εκπαιδευτών στο αντικείμενο στην Ελλάδα, με καταξιωμένους επιστήμονες σε διαφορετικούς τομείς της ψυχολογίας, ενώ οι περισσότεροι είναι διδάκτορες Ελληνικών ή ξένων πανεπιστημίων.

Στη συνέχεια, με το πέρας των σπουδών, πού μπορεί να αναζητήσει εργασία ένας απόφοιτος στον ευρύτερο τομέα της ψυχολογίας; Ένας απόφοιτος του Bachelor Ψυχολογίας λαμβάνει αναγνώριση από το ελληνικό κράτος και άδεια άσκησης επαγγέλματος ψυχολόγου. Έτσι, μπορεί να επιδιώξει θέσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ή βέβαια στον ιδιωτικό τομέα. Ο κάτοχος ενός εκ των Μεταπτυχιακών μας, λαμβάνει επίσης αναγνώριση και μπορεί να χρησιμοποιήσει την εξειδίκευση αυτή για τις ανάλογες θέσεις στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα. Τα τελευταία χρόνια έχουμε επίσης πολλές περιπτώσεις αφοροίτων μας με επιτυχημένη πορεία σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Υπάρχει «κατάλληλη» ηλικία για να σπουδάσει κανείς ψυχολογία; Θα σας απαντήσω με δύο ιδιαίτερα παραδείγματα. Η αείμνηστη ιδρύτρια του οργανισμού μας Πόλυ Ιωσφιδου, ψυχολόγος-ψυχοθεραπεύτρια, ξεκίνησε τις σπουδές της 50 ετών. Εγώ προσωπικά έχω ολοκληρώσει το πρώτο μου πτυχίο, 2 μεταπτυχιακά και τις διδακτορικές μου σπουδές σε πολύ διαφορετικές ηλικίες. Εκείνο που άλλαζε σε κάθε ηλικία ήταν ο τρόπος που αντιλαμβανόμουν κάθε φορά τις διδασκόμενες έννοιες και ο τρόπος εφαρμογής της ψυχολογίας. Στο ICPS έχουμε την εμπειρία να ενσωματώνουμε φοιτητές πολύ διαφορετικών ηλικιών.

Λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών, της πανδημίας του κορωνοϊού, υπάρχει πρόβλεψη για μια πιο «ασφαλή» διαδικασία μάθησης, online προγραμμάτων κ.λπ.; Αυτός είναι άλλος ένας τομέας που έχουμε φανεί αντάξιοι της εμπιστοσύνης των φοιτητών μας. Ήδη από τη δεύτερη ημέρα αναστολής λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τον περασμένο Μάρτιο, λειτουργήσαμε σχεδόν όλα μας τα προγράμματα σε σύγχρονη εξ αποστάσεως μορφή. Η εμπειρία αυτή μάς επέτρεψε, σε συμφωνία με τα Πανεπιστημιακά ιδρύματα που συνεργαζόμαστε, να σχεδιάσουμε το πρωτόκολλο "COVID-19 SECURE BLENDED LEARNING", το οποίο θα εφαρμόσουμε φέτος και περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, σύγχρονη διαδικτυακή εκπαίδευση και εκ περιτροπής δια ζώσης διδασκαλία.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ, ΤΡΟΜΟΥ & ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΘΡΙΛΕΡ

ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Οι εκδοτικοί οίκοι φανερώνουν τα κρυφά τους χαρτιά

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Οι εκδόσεις Κλειδάριθμος μπαίνουν με αποφασιστικότητα στην αρένα της αστυνομικής λογοτεχνίας και των ψυχολογικών θρίλερ. Η τρίτη περιπέτεια της Έρικα Φόστερ καταφθάνει από τον **Robert Bryndza** με τίτλο **«Σκοτεινό νερό»**

(μτφ. Χρήστος Μπαρουζής). Η ηρωίδα οδηγείται σε ένα παλιό λατομείο στην επαρχία του Λονδίνου, ακολουθώντας στοιχεία για διακίνηση ναρκωτικών. Εκεί ωστόσο, εντοπίζεται τυχαία μέσα σε έναν βάλτο ο σκελετός μια επτάχρονης. Από την αναγνώριση προκύπτει ότι είναι η αγνοούμενη Τζέσικα Κόλινς, το κορίτσι που κλόνισε τον κόσμο με την εξαφάνισή του 26 χρόνια πριν. Καθώς η Έρικα διερευνά την πιθανότητα οι δύο υποθέσεις να συνδέονται, θα χρειαστεί να σκάψει βαθύτερα για να μάθει περισσότερα για την οικογένεια Κόλινς. Τη βοηθάει η παλιά επιθεωρήτρια Αμάντα Μπίκερ, μια γυναίκα που ζει με το βάρος της αποτυχίας να βρει την Τζέσικα. Κάποιος κρατά καλά φυλαγμένα τα μυστικά. Και θα κάνει τα πάντα για να σταματήσει την Έρικα.

Το βιβλίο που καθιέρωσε τον **Guillaume Musso** ως best seller συγγραφέα έχει τίτλο **«Ενα διαμέρισμα στο Παρίσι»** (μτφ. Πύργος Ξενάριος). Στο Παρίσι, στο ατελιέ ενός ζωγράφου γεμάτο αναμνήσεις, η Μάντλιν, μια Λονδρέζα πρώην αστυνομικός, θα βρει καταφύγιο. Από κάποια παρεξήγηση, εμφανίζεται στην πόρτα της ο Γκάσπαρ, ένας μισάνθρωπος αλκοολικός συγγραφέας, με τον οποίο θα συνυπάρξει για λίγες μέρες. Αλλά ο χώρος είναι στοιχειωμένος από τη σκιά του πρώην ενοίκου του, ενός Αμερικανού φημισμένου ζωγράφου, του Σον Λόρεντζ, ο οποίος συντετριμμένος από την απαγωγή και δολοφονία του γιου του, πέθανε ένα χρόνο πριν την άφιξή τους και άφησε πίσω του τρεις πίνακες που έχουν εξαφανιστεί. Οι δυο τους, γοητευμένοι από το ταλέντο και την τραγική μοίρα του ζωγράφου, αποφασίζουν να ψάξουν να βρουν τους πίνακες. Θα ανακαλύψουν το τρομακτικό μυστικό και θα έρθουν αντιμέτωποι με τους δικούς τους εφιάλτες.

Το πολυαναμενόμενο τρίτο βιβλίο της **C.J. Tudor** **«Οι άλλοι άνθρωποι»** (μτφ. Παλμύρα Ισχυρίδου) έρχεται στις 16 Νοεμβρίου. Μεγαλωμένος σε μια φτωχογειτονιά της επαρχιακής Αγγλίας, ο Γκέιμπριελ κατάφερε να σπουδάσει και να βρει δουλειά ως κειμενογράφος σε μεγάλη εταιρεία. Πριν από τρία χρόνια η γυναίκα του και η κόρη του έπεσαν θύματα δολοφονίας. Όμως ο Γκέιμπριελ είναι σίγουρος ότι το κορίτσι που δολοφονήθηκε μαζί με τη γυναίκα του δεν ήταν η τετράχρονη κόρη του '13. Πιστεύει ότι η '13 είναι ζωντανή και ότι την απήγαγε μια άγνωστη γυναίκα. Εκτοτε ζει σ' ένα βαν με το οποίο πηγαίνει στον αυτοκινητόδρομο M1 αναζητώντας την. Στην έρευνά του τον βοηθάει ένας μυστηριώδης άντρας που τον έσωσε από την αυτοκτονία, ονόματι Σαμαρείτης. Ο Γκέιμπριελ ανακαλύπτει μέσα σε μια λίμνη το αυτοκίνητο που είχε απαγάγει την κόρη του. Μέσα σ' αυτό βρίσκει στοιχεία που τον βοηθούν να λύσει το μυστήριο της δολοφονίας της γυναίκας του και της εξαφάνισής της '13.

Από την εξαιρετική **Kate Quinn**, μια ιστορία κατασκοπείας που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, με τίτλο **«Το δίκτυο Alice»**. Το 1947, η Τσάρλι Σεν Κλερ, Αμερικανίδα φοιτήτρια από πλούσια οικογένεια, μένει έγκυος χωρίς να είναι καν αρραβωνιασμένη. Όταν η μητέρα της πηγαίνει την

Τσάρλι σε μια κλινική στην Ελβετία για να λύσουν το Μικρό της Πρόβλημα, η Τσάρλι το σκάει για το Λονδίνο για να βρει την πρώτη της ξαδέρφη. Εκεί γνωρίζει την Ιβ Γκάρντινερ, μια ιδιόρρυθμη αλκοολική μεσήλικη που ζει κλεισμένη στο σπίτι της. Το 1915, η τότε 21χρονη Ιβ Γκάρντινερ στρατολογήεται στο Λονδίνο από τον λοχαγό Κάμερον ως κατάσκοπος και στέλνεται στην κατεχόμενη Λιλ στη Γαλλία. Εκεί εκπαιδεύεται από τη θρυλική Λουίζ ντε Μπετινί (Λίλι). Η Ιβ πιάνει δουλειά στο ρεστοράν Λήθη και γίνεται ερωμένη του ιδιοκτήτη Ρενέ Μπορντελάν, συνεργάτη των Γερμανών, συλλέγοντας πολύτιμες πληροφορίες για το Δίκτυο Αλίσ. Φυσικά, οι εκδόσεις δεν ξεχνούν το φανατικό κοινό του βασιλιά **Stephen King**. Τον Οκτώβριο κυκλοφορεί **«Η Γκουέντι και το μαγικό φτερό»** του **Richard Chizmar** με πρόλογο του μοναδικού King (μτφ. Γωγώ Αρβανίτη). Λίγες μέρες πριν τα Χριστούγεννα του 1999, η 37χρονη Γκουέντι Πίτερσον ετοιμάζεται για διακοπές στο Καστλ Ροκ του Μέιν, όταν βρίσκεται στο γραφείο της στο Κονγκρέσο ένα κουτί από μαόνι με πολύχρωμα κουμπιά. Το είχε στη φύλαξή της τα χρόνια της εφηβείας της, όταν της το είχε εμπιστευτεί ένας παράξενος άγνωστος, ο Ρίτσαρντ Φάρις. Στο Καστλ Ροκ έχουν χαθεί δύο κορίτσια και όταν εξαφανίζεται και τρίτο, ο σερίφης Ρίτζγουεϊ δίνει αγώνα με τον χρόνο για να βρεθούν ζωντανά. Η Γκουέντι χρησιμοποιεί τα «δώρα» που δίνει το κουτί, αλλά και το «μαγικό φτερό» της, ώστε να βρεθεί ένας επικίνδυνος δολοφόνος και να λυθεί ένα πρόβλημα υγείας που απειλεί τη ζωή της μητέρας της.

Τον Δεκέμβριο ο Βασιλιάς ξαναχτυπά με το **«Μόνο αν μυρίζει αίμα»** (μτφ. Έφη Τσιρώνη). Το νέο βιβλίο του **Stephen King** αποτελείται από 4 νουβέλες, οι οποίες θα μεταφερθούν στον κινηματογράφο ή την τηλεόραση. Το Netflix, ο Ryan Murphy και η Blumhouse θα γυρίσουν μια μεταφορά της πρώτης ιστορίας του βιβλίου, το **«Mr. Harrigan's Phone»**: Ο Κρεγκ είναι ένας έφηβος που κάνει μικροδουλειές για τον καινούριο κάτοικο της μικρής του πόλης, τον γηραιό κι εκκεντρικό κύριο Χάριγκαν. Είναι η εποχή της κυκλοφορίας του πρώτου iPhone και μια μέρα ο Κρεγκ αρχίζει να λαμβάνει μηνύματα από το iPhone που είχε χάσει στον κύριο Χάριγκαν – το μόνο πρόβλημα είναι πως ο κύριος Χάριγκαν είναι νεκρός και το τηλέφωνο έχει ταφεί μαζί του... Η εταιρεία παραγωγής του Darren Aronofsky έχει αποκτήσει τα δικαιώματα για τη δεύτερη ιστορία με τίτλο **«The Life Of Chuck»**. Ένας άνδρας που πεθαίνει στα 39 από καρκίνο στον εγκέφαλο γυρίζει στο παρελθόν, για ν' αφηγηθεί τη ζωή του. Ο Ben Stiller έχει αποκτήσει τα δικαιώματα για την τρίτη ιστορία με τίτλο **«Rat»**. Παρακολουθούμε τη ζωή ενός προβληματισμένου συγγραφέα που κάνει μια φανταστική συμφωνία με ένα τρωκτικό. Η τέταρτη ιστορία της συλλογής, το **«Let It Bleed»**, είναι συνέχεια του **«The Outsider»** και ενδέχεται να αποτελέσει το δεύτερο μέρος της ομώνυμης, τηλεοπτικής σειράς του HBO.

Georges Simenon

Κώστας Καλφόπουλος

Ανδρέας Αποστολίδης

Jean-Patrick Manchette

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ

Οι εκδόσεις Άγρα έχουν πάντα τον τρόπο να ικανοποιούν τους απαιτητικούς αναγνώστες της αστυνομικής λογοτεχνίας εκδίδοντας κλασικούς, εξαιρετικούς τίτλους από συγγραφείς που έχουν αφήσει το στίγμα τους στον χώρο και στον χρόνο. **«Το λιμάνι στην ομίχλη»** του **Georges Simenon** (μτφ. Αργυρώ Μακάρωφ) κάνει την αρχή. Το «Λιμάνι στην ομίχλη» είναι από τα πιο διάσημα και ατμοσφαιρικά μυθιστορήματα του Ζωρζ Σιμενόν. Τοποθετείται συχνά στα δεκαπέντε καλύτερα βιβλία του. Ο Σιμενόν ξεκίνησε να το γράφει εν πλω, στο ιστιοφόρο του «Οστρογκότ» το 1931 και εκδόθηκε το 1932. Είναι το δωδέκατο μυθιστόρημά του με τον επιθεωρητή Μαιγκρέ. Σκηνικό: το γραφικό λιμάνι του Οιστρεχαμ και ο υδροφράχτης του στο στόμιο του καναλιού της Καν (Κάτω Νορμανδία). Και βέβαια, η ομίχλη που κρύβει τα πράγματα ή άλλες στιγμές τα αφήνει να ακνοφαίνονται. Μια νύχτα με ομίχλη ο λιμενάρχης του Οιστρεχαμ εξαφανίζεται και δύο μήνες μετά τον βρίσκουν να περιπλανάται στο Παρίσι έχοντας χάσει τη μνήμη του. Όταν ταυτοποιείται, ο Μαιγκρέ τον συνοδεύει πίσω στο Οιστρεχαμ, όπου όμως την επομένη το πρωί τον βρίσκουν δολοφονημένο. Ο Μαιγκρέ, για να λύσει το μυστήριο της εξαφάνισής και της δολοφονίας, θα βυθιστεί σε αυτό το ομιχλώδες τοπίο, θα συγχρωτιστεί με τους ανθρώπους του λιμανιού στο Καπηλειό των Ναυτικών, αλλά αναγκαστικά και με την άρχουσα τάξη της περιοχής, όπου όμως δυσκολεύεται με τα μυστικά και το μισόλογα. Και όταν βρει τον δολοφόνο, πώς θα τον τιμωρήσει; Ακολουθεί το **«Νεκροτομείο πλήρες»** του **Jean-Patrick Manchette** (μτφ. Ειρήνη Παπακυριακού). Εμπνευσμένο από τα έργα του Ντ. Χάμμετ, το «Νεκροτομείο πλήρες» είναι μια προσέγγιση του Μανσέτ στο είδος του αστυνομικού μυθιστορήματος – σκληρή, πολιτικά οξυδερκής και περίτεχνα αποδιδόμενη από τη βασανιστική, κατάμαυρη πρόζα για την οποία φημίζεται ο συγγραφέας. Κυκλοφόρησε το 1973 αφότου ο Μανσέτ είχε ήδη μεταμορφώσει το γαλλικό αστυνομικό μυθιστόρημα με λαμπρές σε πλοκή, πολιτικά φορτισμένες και αδυσώπητα βίαιες ιστορίες. Παρουσιάζει τον Ε-ζέν Ταρνόν, ιδιωτικό ντετέκτιβ, πρώην αστυνομικό που έστησε τη δική του δουλειά όταν απολύθηκε από την υπηρεσία επειδή σκότωσε κατά λάθος έναν διαδηλωτή. Έχουν περάσει μήνες, και ο Ταρνόν προσπαθεί, απρόθυμα, να διατηρήσει τη φόρμα του ενώ πίνει όλη την ώρα. Στο κατώφλι του γραφείου του δεν έχει πατήσει κανείς ως τώρα. Ωσπου μια μέρα χτυπάει το κουδούνι και εισβάλλει μια όμορφη γυναίκα με τα χέρια της να στάζουν αίμα. Είναι η Νέμφις Σαρλ, βρήκε τη συγκάτοικό της με κομμένο τον λαιμό και δεν μπορεί να πάει στην αστυνομία γιατί θα τη θεωρήσουν ύποπτη για το φόνο. Μπορεί ο Ταρνόν να βοηθήσει; Σύντομα τα πτώματα στοιβάζονται και η τρέλα φτάνει εκτός ελέγχου.

Οι συγγραφείς **Ανδρέας Αποστολίδης** και **Κώστας Καλφόπουλος** ενώνουν τις εξαισιές πένες τους στο μυθιστόρημα **«Ένα φέρετρο για τη Σόφια»** (πρόλογος Γιάννη Μπασκόζου). Δύο Έλληνες τυχοδιώκτες συναντώνται τυχαία στην Αμερική, στο Φοίνιξ της Αριζόνα και λίγο μετά αρχίζει μία περιπέτεια στην παράδοση του καλού «αστυνομικού», από τον Έλλερν Κουήν μέχρι τον Γιάννη Μαρή. Η δράση μεταφέρεται στο Βερολίνο και κυρίως στην Αθήνα, όπου θα προεξέλθουν μαζί με μία διεθνή σπερία το «μεγάλο κόλπο», μία ληστεία κοσμημάτων σε πολυτελές ξενοδοχείο μπροστά στα μάτια των καλεσμένων και των υπευθύνων ασφαλείας. Ένας φιλότιμος Έλληνας αστυνομικός συνεργάζεται με έναν Γάλλο ειδικό, τα αδελφάγα ΜΜΕ εκμεταλλεύονται το σκάνδαλο, η πολιτική ηγεσία της Αστυνομίας πιέζει για αποτελέσματα, ενώ ένας μυστηριώδης Ινδός, βγαλμένος σαν από το Πάρτυ, παίζει ρόλο-κλειδί στην υπόθεση, και κάπου ανάμεσα ένα φέρετρο ταξιδεύει για τη Σόφια... Η αστυνομική νουβέλα των Ανδρέα Αποστολίδη και Κώστα Θ. Καλφόπουλου είναι ένα περιπετειώδες αφήγημα, παλιομοδίτικο και μοντέρνο συνάμα, με ρυθμό, δράση και ένταση, σκληροτράχηλους ήρωες, μοιραίες γυναίκες και κοσμοπολίτικη ατμόσφαιρα, που ξεκίνησε σαν «αστυνομικό παιχνίδι για δύο» για το ηλεκτρονικό περιοδικό «Αναγνώστης», στο «Θέατρο Τρένο» του Ρουφ, πριν δύο χρόνια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΟΠΤΡΑ

Οι εκδόσεις Δίοπτρα προσέχουν τους ενθουσιώδεις λάτρεις της αστυνομικής λογοτεχνίας και των ψυχολογικών θρίλερ και το αποδεικνύουν για ακόμα μια φορά. Ποδαρικό φθινοπώρου κάνει η **«Φίλη»** της **Teresa Driscoll**. Η Σόφι και ο σύζυγός της βρίσκονται στο βαγόνι ενός τρένου, χιλιόμετρα μακριά από τον τετράχρονο γιο τους, όταν δέχονται ένα ανατριχιαστικό τηλεφώνημα: δύο αγόρια έχουν διακομιστεί εσπευσμένα στο νοσοκομείο έπειτα από σοβαρό ατύχημα. Ένα από τα αγόρια είναι ο Μπεν. Η Σόφι θεωρούσε ότι μπορούσε να εμπιστευτεί τον γιο της στην καινούρια της φίλη, Έμα. Την ένωθε δικό της άνθρωπο, παρότι τις φήμες που κυκλοφορούσαν στο χωριό. Τώρα δεν μπορεί να αποδιώξει το αίσθημα πως έχει κάνει ένα ασυγχώρητο λάθος και πως ολόκληρη η οικογένειά της βρίσκεται σε κίνδυνο. Ο χρόνος τρέχει. Αδύναμη να βοηθήσει το παιδί της, η Σόφι θα έρθει αντιμέτωπη με τη σκληρή αλήθεια. Η ζωή της δεν θα είναι ποτέ ξανά η ίδια...

Στην **«Ιερή σκοτεινή νύχτα»** του **Michael Connelly**, ο Χάρι Μπος συναντάει τη Ρενέ Μπάλαρντ. Η Ρενέ Μπάλαρντ δουλεύει στη νυχτερινή βάρδια κι επιστρέφει στο αστυνομικό τμήμα του Χόλιγουντ τις πρώτες πρωινές ώρες για να βρει τον συνταξιούχο ντετέκτιβ Χάρι Μπος να ψαχουλεύει στα συρτάρια παλιών αρχειοθηκών. Ο «εισβολέας» σκαλίζει την άλυτη υπόθεση της 15χρονης Ντέιζι Κλέιτον, η οποία το 'σκασε από το σπίτι της και κατέληξε στους δρόμους, όπου δολοφονήθηκε βάνουσα, και το πτώμα της πετάχτηκε σε κάδο απορριμμάτων. Η Μπάλαρντ ενώνει τις δυνάμεις της με τον Μπος προκειμένου ν' ανακαλύψουν τη συνέβη στην Ντέιζι και να οδηγήσουν τον φονιά της ενώπιον της δικαιοσύνης.

Ο **Steve Cavanagh** κέρδισε το αναγνωστικό κοινό με το «13» και τώρα έρχεται να το συναρπάσει με το νέο βιβλίο **«Χωρίς όνομα»**. ΠΡΙΝ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ: 1. Η αστυνομία προσπαθεί να με κατηγορήσει για φόνο. 2. Κανείς δεν ξέρει ποιος είμαι ή πώς τον έκανα. 3. Αν πιστεύεις ότι με έχεις βρει, είσαι το επόμενο θύμα. Όταν διαβάσεις το βιβλίο θα καταλάβεις ότι η αλήθεια είναι ακόμα πιο ανατρεπτική απ' ό,τι νόμιζες... Η **Lesley Kara** απαιτεί να **«Μην το διαδώσεις»** αλλά σίγουρα το πόνημά της θα γίνει γνωστό πολύ γρήγορα. Όταν η Τζόανα, μια ανύπαντρη μητέρα, ακούει μια φήμη στην είσοδο του σχολείου, δεν έχει σκοπό να τη διαδώσει. Όμως η ανάγκη για αποδοχή από τις άλλες μητέρες την κάνει να παραβεί τις αρχές της. Το ένα σχόλιο φέρνει το άλλο και τώρα πια δεν υπάρχει γυρισμός... Οι φήμες λένε ότι μια γνωστή δολοφόνος, η Σάλι ΜακΓκόουαν, ζει με νέα ταυτότητα στη μικρή, ήσυχη πόλη τους. Όταν ήταν δέκα ετών, 47 χρόνια πριν, είχε μαχαιρώσει ένα μικρό αγόρι. Αφού κι η ίδια ήταν ανήλικη, δεν υπάρχει κάποια φωτογραφία της και η ταυτότητά της προστατεύεται από την αστυνομία. Ποια είναι η δολοφόνος που ζει ανάμεσά τους; Έχει σωφρονιστεί ή αποτελεί κίνδυνο για τα παιδιά της πόλης; Και οι δυνατές συγκινήσεις δεν σταματούν. Ο αγαπημένος **Anthony Horowitz** επιστρέφει με την **«Παγωμένη σκανδάλη»**, τη νέα του ιστορία με ήρωα τον James Bond. Ο Τζέιμς Μποντ βρίσκεται στο Λονδίνο με την εκθαμβωτική Πούσι Γκαλόν, όταν ανακαλύπτει πως η Smersh, η θανά-

σιμη σοβιετική υπηρεσία αντικατασκοπείας, σχεδιάζει να σαμποτάρει ένα διεθνές Γκραν Πρι. Θα πρέπει να εμπλακεί σε έναν αγώνα ταχύτητας, για να τους σταματήσει, όμως μια τυχαία συνάντηση με έναν μυστηριώδη Κορεάτη εκατομμυριούχο, τον Τζέισον Σιν, τον κάνει να καταλάβει ότι το σαμποτάζ των Ρώσων είναι μόνο η αρχή. Ξεκινά τότε μια συγκλονιστική περιπέτεια, με γρήγορα αυτοκίνητα, όμορφες γυναίκες, αδίστακτους κακούς –όλα τα χαρακτηριστικά μιας γνήσιας ιστορίας του Ian Fleming– μαζί με γνωστά πρόσωπα όπως ο Μ και η δεσποινίδα Μανιπένη.

Τη σκυτάλη παίρνει ο **Sebastian Fitzek** με το **«Πείραμα μνήμης»** που αποτελεί και την τελευταία επανέκδοση βιβλίου του συγγραφέα, λίγο πριν οι εκδόσεις αρχίζουν να κυκλοφορούν τίτλους που δεν έχουν βγει στην ελληνική αγορά. Έχεις κάνει ποτέ κάτι που εύχσαι να μπορούσες να ξεχάσεις; Συντετριμμένος από το ατύχημα που στοίχισε τη ζωή στη σύζυγο και στο αγέννητο παιδί του, το μόνο που μπορεί να λυτρώσει τον Μαρκ Λούκας είναι να διαγράψει τη μνήμη του. Μέχρι τη βραδιά που επιστρέφοντας σπίτι διαπιστώνει ότι το κλειδί του δεν ταιριάζει στην κλειδαριά, η σύζυγός του είναι ζωντανή, υγιής και έγκυος – και... δεν τον αναγνωρίζει. Ο Μαρκ βυθίζεται σε έναν εφιαλτικό κόσμο όπου είναι αδύνατον να ξεχωρίσει την πραγματικότητα από τη φαντασία. Μήπως οδηγείται στην τρέλα; Η μήπως πρόκειται για μια συνωμοσία που θα μπορούσε να του στοιχίσει τη μνήμη, τη λογική... Ακόμα και την ίδια του τη ζωή;

Ο **M. J. Arlidge** έχει το δικό του φανατικό κοινό και αυτή τη φορά τους φωνάζει **«Τικ τακ, τικ τακ, ο χρόνος περνά...»**, «Εχεις μία ώρα ζωή». Αυτά ήταν τα μόνα λόγια που ακούστηκαν στην τηλεφωνική συνομιλία. Έπειτα η κλήση διακόπηκε. Μήπως πρόκειται για φάρσα; Μήπως δεν απάντησε ο σωστός άνθρωπος; Οτιδήποτε άλλο πέρα από την ανατριχιαστική αλήθεια... ότι κάποιος παρακολουθεί, караδοκεί, μεθοδεύει το τέλος της ζωής σου την επόμενη ώρα. Πατί; Την απάντηση στο ερώτημα καλείται να δώσει η Έλεν Γκρέις, η επιθεωρητρία με τη μακρά ιστορία στο κυνήγι δολοφόνων. Ωστόσο, σε αυτή την υπόθεση ο δολοφόνος φαίνεται να είναι πάντα ένα βήμα μπροστά από την αστυνομία και τα θύματα. Χωρίς κάποιο κίνητρο, δίχως κάποια ένδειξη ή ένα στοιχείο – τίποτε άλλο πέρα από τον απόλυτο φόβο, μια ώρα μπορεί να φανεί ατελείωτη...

Ο **Jorn Lier Horst** δημιουργεί μια ειδική σειρά βιβλίων με τον ήρωά του Βίλιαμ Βίστιν, όπου ανοίγονται παλιές υποθέσεις, και ο **«Φάκελος Καταρίνα»** κάνει την αρχή. Η Καταρίνα εξαφανίστηκε πριν από 24 χρόνια... Κάθε χρόνο, στην «επέτειο» της εξαφάνισής της, ο Βίστιν επισκέπτεται τον σύζυγό της, τον άνθρωπο που δεν κατάφερε ποτέ να βοηθήσει. Διαβάζει και ξαναδιαβάζει τον φάκελό της υπόθεσης με την ελπίδα να βρει την απάντηση που δεν βρήκε τότε. Να λύσει τον κώδικα που δεν έλυσε... Μέχρι τώρα. Αυτή η χρονιά θα είναι διαφορετική. Άλλη μια γυναίκα αγνοείται. Το ίδιο και ο σύζυγος της Καταρίνα. Ο Βίστιν θα πρέπει να τον βρει, όμως δεν μπορεί να αγνοήσει το ερώτημα που γυρίζει στο μυαλό του: Προσπαθεί να σώσει έναν αγαπημένο φίλο ή παίζει σε ένα θανάσιμο παιχνίδι; Με φόντο τους παγωμένους δρόμους και τα σκοτεινά δάση της Νορβηγίας, ο Φάκελος Καταρίνα είναι μία ιστορία που κόβει την ανάσα για την εμμονή ενός αστυνομικού με μία εντελώς ξεχασμένη υπόθεση.

Από τις εκδόσεις Μεταίχμιο έρχεται τον Σεπτέμβριο «**Το βασι-
λειο**» (μτφ. *Σωτήρης Σουλιάνης*), το νέο συγκλονιστικό θρίλερ
του θρυλικού **Jo Nesbo**, που θα κυκλοφορήσει ταυτόχρονα
και σε σκληρόδετη συλλεκτική έκδοση με πολυτελή κου-
βερτούρα και με υπογραφή - πρόλογο του συγγραφέα. Σε μια
αγροτική μικρή πόλη στα νορβηγικά όρη, ο μηχανικός Ρόι ζει μια ήσυχη,
απλή ζωή. Ώσπου μια μέρα επιστρέφει ο μικρός αδελφός του Καρλ μαζί
με τη νέα σύζυγό του. Ο Καρλ είναι πιο επιτυχημένος και γοητευτικός από
τον Ρόι, ένας νεαρός επιχειρηματίας που σκοπεύει να φτιάξει ένα μεγάλο ξενο-
δοχείο στην περιοχή. Όταν ήταν παιδιά, ο Ρόι υπερασπίστηκε τον μικρό αδερφό
του ενάντια στους σκληρούς του σχολείου και τις φρικτές φήμες. Αλλά πλέον ο
Ρόι συνειδητοποιεί ότι όσο πιο μακριά πηγαίνει για να προστατεύσει τον Καρλ,
τόσο περισσότερο βυθίζεται στο ομιχλώδες παρελθόν της πό-
λης. Και όταν ο σερίφης αρχίζει να εξετάζει τους τραγικούς θα-
νάτους των γονιών τους, ο Ρόι θα πρέπει να σκεφτεί καλά μέχρι
πού μπορεί να φτάσει για να προστατεύσει τον αδερφό του.
Χάρη στη μεγάλη επιτυχία που σημείωσε η τριλογία «Germania»
παγκοσμίως και κατόπιν αιτήματος των χιλιάδων αναγνωστών,
ο Γερμανός εκδότης ζήτησε από τον συγγραφέα της **Harald
Gibbers** να συνεχίσει τη σειρά. Η «**Μαύρη λίστα**» (μτφ. *Βασίλης
Τσαλής*) μας μεταφέρει στο κατεστραμμένο από τους βομβαρ-
δισμούς Βερολίνο του 1946. Ο επιθεωρητής Οπενχάιμερ χρησι-
μοποιεί την εξασκημένη του όσφρηση στην υπηρεσία αναζή-
τησης αγνοουμένων. Για τον λόγο αυτό επισκέπτεται τακτικά τα
στρατόπεδα προσφύγων που έχουν οργανωθεί στο Βερολίνο
μετά τον πόλεμο. Όταν εντοπίζεται το παραμορφωμένο πτώμα
ενός πρόσφυγα «Γερμανού της διασποράς», ο Οπενχάιμερ λαμβάνει από τον
συνταγματάρχη Αζάκοφ την εντολή να ασχοληθεί με την υπόθεση. Πολύ σύντομα ακολουθεί μια σειρά από
κτηνώδεις δολοφονίες, από τις οποίες γίνεται φανερό ότι ο δράστης επιλέγει τα θύματά του από έναν κατά-
λογο πρώην συνεργατών του εθνικοσοσιαλιστικού καθεστώτος, για να πάρει όψιμα εκδίκηση.

Τον Οκτώβριο καταφθάνει «**Ο νυχτερινός πράκτορας**» (μτφ. *Ειρήνη Παϊδοπούλου*), το βιβλίο ανεμοστρόβιλος
που θα καθηλώσει το κοινό. Ένα δυνατό, ακαταμάχητο και σφικτοδεμένο πολιτικό θρίλερ από τον πολυ-
βραβευμένο συγγραφέα **Matthew Quirk**, έναν επιδέξιο αφηγητή ο οποίος μεταφράζεται πρώτη φορά στα
ελληνικά. Προς μεγάλη του έκπληξη, ο πράκτορας του FBI Πίτερ Σάδερλαντ επιλέγεται για να δουλέψει
στην αίθουσα επιχειρήσεων του Λευκού Οίκου. Αποστολή του να αποκαλύψει έναν Ρώσο χαφιέ. Για να τα
καταφέρει, ο ιδεαλιστής νεαρός πράκτορας πρέπει να αμφισβητεί τα πάντα και να μην εμπιστεύεται κανέ-
ναν. Στόχος του είναι να σώσει τη χώρα του από μια τρομακτική προδοσία. Ο Πίτερ ξέρει πολύ καλά πως η
παράβαση ενός κανόνα μπορεί να στοιχίσει ζωές. Έτσι, ξεκινάει ένα ορμητικό και απεγνωσμένο κυνηγητό
του προδότη – μια επικίνδυνη οδύσσεια που τον θέτει ενάντια σε ορισμένους από τους πλέον ικανούς κι
αδίστακτους πράκτορες της Ρωσίας και όλο το FBI.

Ο Σουηδός **Arne Dahl**, ο κορυφαίος εκπρόσωπος του σκανδιναβικού νουάρ, για άλλη μια φορά γράφει μια
ιστορία ευφυή, αλλά και συναρπαστική που κόβει την ανάσα. Το νέο του βιβλίο «**Πέντε συν τρία**» (μτφ. *Γρη-
γόρης Κονδύλης*) είναι η τρίτη περιπέτεια του διδύμου Μπέργερ και Μπλουμ και σφύζει από συναισθηματική
ένταση που αρπάζει τον αναγνώστη από την πρώτη σελίδα. Οι πρωταγωνιστές βρίσκονται στη χειρότερη
φάση της ζωής τους: Η Μόλι είναι σε κώμα και ο Σαμ καταζητείται ως δολοφόνος – για έναν φόνο που δεν
έχει διαπράξει. Ωστόσο, οι Μυστικές Υπηρεσίες της Σουηδίας να χρειαστούν τη βοήθειά του, καθώς ένας
πρώην πράκτορας, ονόματι Κάρστεν, έχει απαγάγει ένα κορίτσι και ο μόνος που μπορεί να τον εντοπίσει
είναι ο Σαμ. Ο Κάρστεν έχει στήσει μια μεγάλη παγίδα με δόλωμα το κορίτσι και τον Μπέργερ και τελικό στόχο
ένα τρομοκρατικό χτύπημα που θα μπορούσε να διαλύσει ολόκληρη τη Σουηδία.

Την αναβίωση ενός από τους εμβληματικότερους χαρακτήρες του μεσογειακού νουάρ, του απολαυστικού
Πέπε Καρβάλιο, αναλαμβάνει ο πολυβραβευμένος Καταλανός συγγραφέας **Carlos Zanon**. Τίτλος: «**Κρίση
ταυτότητας**» (μτφ. *Βασίλικη Κνήτου*). Είναι 2017 και ο Καρβάλιο εξακολουθεί να καίει βιβλία στο τζάκι του και
να μισεί τη σύγχρονη μουσική. Χωρίς να ξέρει πώς και γιατί, δικάζεται ανάμεσα στη Βαρκελώνη και τη Μα-
δρίτη, περιφερόμενος από τη μια στην άλλη σαν χαμένος. Στη Βαρκελώνη εξακολουθεί να έχει το γραφείο
του και το πιστό προσωπικό του. Στη Μαδρίτη, χάνεται σ' έναν λαβύρινθο με μια γυναίκα παντρεμένη με ένα
πρόσωπο-κλειδί στην εθνική πολιτική σκηνή, και βρίσκεται εντελώς εκτός ισορροπίας. Μπορεί να φταίει
που γεννά ή, όπως η χώρα όπου ζει, μπορεί να περνά σοβαρή κρίση ταυτότητας σε κάθε επίπεδο. Καθώς οι
περιπέτειες του Καρβάλιο πάντα αντικατοπτρίζουν την κατάσταση της κοινωνίας στην οποία ζει, η νέα ιστο-
ρία του καθηφετίζει την κρίση ταυτότητας του ισπανικού λαού.

Τον Νοέμβριο έρχεται το ντεμπούτο του νέου ταλέντου από τη Γερμανία ονόματι **Romy Hausmann**. Το «**Κα-
λό μου παιδί**» (μτφ. *Δέσποινα Κανελλοπούλου*) είναι ένα δυνατό, καθηλωτικό θρίλερ που ξεκινάει από εκεί
που τα άλλα σταματούν. Μια καλύβα χωρίς παράθυρα στο δάσος. Η ζωή της Λένα και των δύο παιδιών της
υπακούει τους κανόνες του πατέρα: γεύματα, τουαλέτα, μελέτη, όλα είναι αυστηρά προγραμματισμένα και
τηρούνται με επιμέλεια. Το οξυγόνο του παρέχει ένα σύστημα εξερισμού, το φαγητό του παρέχει ο πατέρας
και μόνο ο πατέρας, που προστατεύει την οικογένειά του από τους κινδύνους που ελλοχεύουν «εκεί έξω»
και εξασφαλίζει ότι τα παιδιά του, γεννημένα στην αιχμαλωσία, θα έχουν πάντα μια μητέρα να τα προσέχει.
Μια μέρα η Λένα καταφέρνει να το σκάσει με ένα από τα παιδιά – αλλά ο εφιάλτης συνεχίζεται. Κι έπειτα, δεν
είναι καν σίγουρο ότι η Λένα είναι πράγματι η Λένα, η οποία εξαφανίστηκε χωρίς να αφήσει ίχνος πριν από
14 χρόνια. Η αστυνομία και η οικογένεια της Λένα προσπαθούν απεγνωσμένα να ενώσουν τα κομμάτια του
παζλ – κομμάτια που δεν φαίνεται να ταιριάζουν μεταξύ τους.

Η πολυβραβευμένη **Tana French** αφήνει λίγο στην άκρη τη σειρά του Τμήματος Ανθρωποκτονιών του Δουβλί-
νου και γράφει ένα ανατριχιαστικό ψυχολογικό θρίλερ που από πολλούς ήδη θεωρείται το καλύτερο βιβλίο της
μέχρι σήμερα. Το νέο της αριστούργημα με τίτλο «**Σκοτεινός κήπος**» (μτφ. *Δέσποινα Δρακάκη*) είναι το απόλυτο
εθιστικό. Ο Τόμπι ανέκαθεν ήταν τυχερός στη ζωή του. Ώσπου μια νύχτα όλα αλλάζουν. Μια βάνουσι επίθεση
τον αφήνει τραυματισμένο – και πια δεν είναι ο ίδιος άνθρωπος. Αναζητά καταφύγιο στο πατρικό του, ένα σπίτι
γεμάτο όμορφες αναμνήσεις από τα καλοκαίρια του και τα εφηβικά πάρτι με τα ξαδέλφια του. Όμως, λίγο μετά
την άφιξή του εκεί, ανακαλύπτεται ένα ανθρώπινο κρανίο κρυμμένο στη γέφυρη φτελιά του κήπου. Οι ντόπιοι
ντετέκτιβ διαπιστώνουν πως ανήκει σε έναν παλιό συμμαθητή του. Κι ο Τόμπι αναγκάζεται να επανεξετάσει
όσα γνωρίζει για την οικογένειά του, το παρελθόν του, τον ίδιο του τον εαυτό. Ένα υπνωτιστικό μυθιστόρημα,
απόλυτα σαγηνευτικό, από μία εκ των σπουδαιότερων συγγραφέων αστυνομικής λογοτεχνίας του αιώνα.

Τον Δεκέμβριο, η ιδιοφυΐα που ονομάζεται **Ian Rankin** επιστρέφει με μία ακόμα υπόθεση με τον παλαιόμα-
χο και πασίγνωστο Τζον Ρέμπους, με τον τίτλο «**Ένα τραγουδί για δύσκολους καιρούς**» (μτφ. *Γιώργος Μπαρου-
ξής*). Όταν η κόρη του Τζον Ρέμπους, Σαμάνθα, του τηλεφωνεί μες στα μεσάνυχτα, εκείνος αμέσως καταλα-
βαίνει ότι τα νέα δεν θα είναι ευχάριστα. Ο σύζυγός της αγνοείται τις τελευταίες δύο μέρες. Ο Ρέμπους φο-
βάται το χειρότερο – και γνωρίζει πολύ καλά από τα τόσα χρόνια του στην αστυνομία ότι η κόρη του θα είναι
η βασική ύποπτη. Δεν ήταν ο καλύτερος πατέρας – πάντα προτεραιότητα είχε η δουλειά του –, τώρα όμως η
κόρη του τον χρειάζεται περισσότερο από ποτέ. Αλλά πώς; Ως πατέρα ή ως ντετέκτιβ; Καθώς αναχωρεί την
αυγή με προορισμό την ανεμοδαρμένη ακτή – και μια μικρή πόλη με μεγάλα μυστικά – αναρωτιέται εάν αυτή
ίσως είναι η πρώτη φορά στη ζωή του που δεν θέλει να ανακαλύψει την αλήθεια.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

Οι εκδόσεις Στερέωμα εκδίδουν το πρώτο βιβλίο της αστυνομικής

εξαλογίας του **Parker Bilal** «**Σκοτεινοί δρό-
μοι του Καΐρου**» (μτφ. *Χίλντα Παπαδημητρίου*),
με ήρωα τον Μακάν, που διαδραματίζεται τη
δεκαετία που οδήγησε στην Αραβική Άνοιξη το 2011. Ο πρώην αστυνο-
μικός επιθεωρητής Μα-
κάν, εξόριστος από την
πατρίδα του του Σουδάν,
ζει σε μια ξεχαρβαλωμέ-
νη φρελούκα του Νείλου,
στο Κάιρο, βγάζοντας με
κόπο τα προς το ζην σαν
ιδιωτικός ερευνητής.
Όταν τον προσλαμβάνει
ο διαβόητος και πανί-
σχυρος Σάαντ Χάναφι,
βρίσκεται απότομα σ'
έναν επικίνδυνο και
αστραφτερό κόσμο. Ο
Χάναφι είναι ιδιοκτήτης
μιας ποδοσφαιρικής ο-
μάδας με πολλά διάσημα
ονόματα, της οποίας ό-
μως ο πιο πολύτιμος παί-
κτης έχει εξαφανιστεί. Η
εξαφάνισή του απειλεί
να καταστρέψει όχι μόνο
την προσωπική αυτο-
κρατορία του επιχειρη-
ματία αλλά και ολόκληρη
τη χώρα. Ο Μακάν
αντιμετωπίζει μουσουλ-
μάνους εξτρεμιστές,
Ρώσους κακοποιούς και
μια απελπισμένη μη-
τέρα που αναζητάει τη
χαμένη κόρη της, καθώς
η έρευνά του ανακινεί
οδυνηρές αναμνήσεις,
επαναφέροντάς τον στο
στόχαστρο ενός παλιού
κι επικίνδυνου εχθρού...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Οι εκδόσεις Ψυχογιός υ-
ποδέχονται το
φθινόπωρο με
τη «**Σκοτεινή μου**

Βανέσα» της **Κέιτ Ελιζα-
μπεθ Ράσελ** (μτφ. *Φωτεινή
Πίπη*), ένα προκλητικό, εθι-
στικό βιβλίο για τη μνήμη
και το τραύμα, την έξαψη
της εφηβείας και τις λε-
πτές γραμμές ανάμεσα
στη συναίνεση, τη συνενο-
χή και τη θυματοποίηση. Η
Βανέσα Γουάι ήταν δεκα-
πέντε ετών όταν τα έφτια-
ξε με τον καθηγητή της
των αγγλικών. Τώρα, στα
τριάντα δύο της, κι ενώ το
κίνημα του #MeToo ξεσκε-
πάζει το ένα μετά το άλλο
τα σεξουαλικά εγκλήματα
πανίσχυρων ανδρών, μια
άλλη παλιά μαθήτριά του
Τζέικομπ Στρέιν τον κατη-
γορεί για σεξουαλικά κα-
κοποίηση. Η Βανέσα ακού-
ει συγκλονισμένη το νέο.
Πιστεύει ακόμη πως η δική
της σχέση με τον Στρέιν
δεν ήταν κακοποίηση, αλ-
λά έρωτας. Είναι σίγουρη
γι' αυτό. Μπορεί τώρα να
απορρίψει την πρώτη της
αγάπη χωρίς να απορρίψει
τον ίδιο τον έφηβο εαυτό
της; Να δεχτεί πως ο ά-
ντρας που την καθόρισε
ήταν κάτι άλλο από αυτό
που πίστευε ως τότε; Και
πως ίσως η ίδια δεν ήταν ο
μεγάλος έρωτας της ζωής
του, αλλά ένα από τα πολ-
λά θύματά του;
Ο **Βαγγέλης Μπέκας** επα-
νέρχεται με ένα υπαρξια-
κό μυθιστόρημα μυστηρί-
ου και αγωνίας για την πο-
λυπλοκότητα των ανθρω-
πίνων σχέσεων, που φέρει
τον τίτλο «**Ο γιος μας**». Στο
μικρό ακριτικό χωριό όλα
μοιάζουν ειρηνικά, ώσπου
ο επτάχρονος γιος του
Νίκου εξαφανίζεται κοντά
στα σύνορα. Ο Νίκος τον
αναζητεί απεγνωσμένα, η
γυναίκα του συμπεριφέ-

ρεται περίεργα κι ο αδελ-
φός του έχει ανοικτούς
λογαριασμούς με τον
υπόκοσμο της Θεσσαλο-
νίκης. Όμως, όταν μαθεύ-
εται πως στο γειτονικό
μουσουλμανικό χωριό,
που βρίσκεται στην άλλη
πλευρά των συνόρων,
ένας τζιχαντιστής έχει
μόλις επιστρέψει από τη
Συρία, τα πράγματα γίνο-
νται ακόμα πιο περίπλοκα.
Οι φήμες οργιάζουν: ατύ-
χημα, φόνος, απαγωγή ή
νέο παιδομαζύωμα; Ο Νίκος
ψάχνει κίνητρα και υπό-
πτους, ενώ μια παράξενη
ομίχλη θολώνει τα μυαλά
των ανθρώπων. Μια ομί-
χλη που θα αποκόψει τους
ακρίτες από τον υπόλοιπο
κόσμο και τον πολιτισμό,
φέρνοντας στην επιφά-
νεια θαμμένα μυστικά.
Η πολυαναμενόμενη συ-
νέχεια της τριλογίας της
Λευκής Πόλης είναι γεγο-
νός: «**Οι τελετουργίες του
νερού**» της **Εύα Γκαρθία
Σάενς ντε Ουτούρι** (μτφ.
Αγγελική Βασιλάκου) έρχο-
νται για να συναρπάσουν
τους πιστούς του βασι-
κού νουάρ. Η Άνα Μπελέν
Λιάνιο, ο πρώτος έρωτας
του Κράκεν, βρίσκεται δο-
λοφονημένη στην Άλαβα.
Το μαρτύριο του θανάτου
της παραπέμπει σε μια
πανάρχαια τελετουργία
όπου το θύμα κρεμιέται
ανάποδα και βυθίζεται
σε έναν λέβητα με καυτό
νερό. Ο λέβητας είναι
αυθεντικό κομμάτι από
την Εποχή του Χαλκού.
Και μια λεπτομέρεια κάνει
τη φρίκη ακόμη μεγαλύ-
τερη: Η Άνα Μπελέν ήταν
έγκυος... Όπως φαίνεται
σύντομα, ο δολοφόνος
δε θα σταματήσει εδώ.
Θα συνεχίσει να σκοτώνει
μέλλοντες γονείς, μιμού-
μενος τις τελετουργίες
του νερού, διαλέγοντας
προσεκτικά ιερές τοπο-
θεσίες της Χώρας των Βά-
σκων και της Κανταβρίας
για τα εγκλήματά του. Η

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΑΚΧΙΚΟΝ

Από τις εκδόσεις Βακχικόν έρχεται ο «**Θησαυρός**», το αστυνομικό μυθιστόρημα του **Παναγιώτη Κωνσταντόπουλου**. Ο ιδιωτικός ντετέκτιβ Πάνος Κουτσόπουλος, ο επονομαζόμενος «Κουτσός», αναλαμβάνει ν' ανακαλύψει ποιος ή ποιοι κρύβονται πίσω από ανυπόγραφες «απειλητικές» επιστολές, με μόνο περιεχόμενο τρεις λέξεις: Swiss Supercredit Bank, οι οποίες απευθύνονται στον εργοδότη του Θεοδόση Τσαμπαρδά και παραπέμπουν και σχετίζονται με μια υπόθεση απάτης πριν κάποια χρόνια, μ' εξαλαστήριο θύμα έναν συνεργάτη του Τσαμπαρδά. Η συγκεκριμένη αναζήτηση οδηγεί σ' ένα χωριό της Μεσσηνίας, εκεί όπου ο ντετέκτιβ, ο εργοδότης του και οι άμεσοι συνεργάτες του σκοπεύουν παράλληλα να περάσουν τις γιορτές των Χριστουγέννων. Στο χωριό αυτό μόλις έχει συμβεί ένας άγριος φόνος, που φαίνεται να σχετίζεται με μια άλλη αναζήτηση, αυτήν κάποιου αρχαίου θησαυρού. Εκεί θα συναντηθούν όλοι οι κυνηγοί και όλα τα θηράματα, σ' ένα ραντεβού που μοιάζει μάλλον προκαθορισμένο. Οι φόνοι θα συνεχιστούν, γιατί τελικά έτσι πρέπει να γίνει. Το μυστήριο καθώς εξελίσσεται προκύπτει τρομακτικότερο από αυτό που φαίνεται. Ο Πάνος Κουτσόπουλος θα φτάσει στη λύση, αλλά όμως δεν είναι αυτή που κατά βάθος επιθυμεί...

Για πρώτη φορά στα ελληνικά, θα κυκλοφορήσει η –βραβευμένη με Ευρωπαϊκό Βραβείο Λογοτεχνίας– συλλογή διηγημάτων της **Γελένα Λένγκολντ «Ο μάγος του λούνα πάρκ»**, η οποία περιλαμβάνει ιστορίες θρίλερ, αστυνομικές, φαντασίας και ακραία ερωτικές. Η συγγραφέας δημιουργεί συχνά διαλεκτικές ιστορίες με αναγνωρίσιμους χαρακτήρες από την παγκόσμια λογοτεχνική ιστορία ή με χαρακτηριστικά σύμβολα του σύγχρονου πολιτισμού. Οι αναμνήσεις, οι συναισθήματα και οι παραισθήσεις βρίσκονται σε αυτές τις ιστορίες με μια πρεμία που αποδέχεται το πεπρωμένο των ηρώων τους, ακόμη και όταν γίνονται προσπάθειες αυτό να αλλάξει, συχνά με βίαιο τρόπο. **Ανεξάρτητα από το πόσο συχνές είναι οι καταστάσεις που απεικονίζει –είτε πρόκειται για τα κίνητρα των απογοητευμένων εραστών, των διαλυμένων γάμων ή των ανεκπλήρωτων προσδοκιών– η συγγραφέας αναζητά διαρκώς το αυθεντικό, και το βρίσκει μέσω μιας εκλεπτυσμένης ειρωνείας, ένα ξεχωριστό σήμα κατατεθέν της γραφή της.**

Παναγιώτης Κωνσταντόπουλος

Γελένα Λένγκολντ

υπόθεση ξυπνά στον Κράκεν οδυνηρές μνήμες, από το καλοκαίρι του 1992, τότε που με τους τρεις καλύτερους του φίλους πρωτοσυνάντησαν την αινιγματική Άνα Μπελέν Λιάνιο – μια γνωριμία που τους σημάδεψε για πάντα. Και ταυτόχρονα, του γεννά έναν φόβο χωρίς προηγούμενο. Γιατί η Άλμα, η προϊστάμενη του και γυναίκα που αγαπά, είναι έγκυος – και κινδυνεύει να γίνει ο επόμενος στόχος του δολοφόνου... Ακολουθεί ένα θρίλερ που κόβει την ανάσα με τις συναρπαστικές ανατροπές του. Τα «**Κορίτσια των λουλουδιών**» της **Άλνις Κλαρκ-Πλάτς** (μτφ. Βάσια Τζανακάρη, Σέβυ Σπυριδογιαννάκη) υπόσχεται να ανεβάσει την αγωνία στα ύψη. Τα κορίτσια των λουλουδιών, Laurel και Primrose. Η μία καταδικάστηκε για δολοφονία, και στην άλλη δόθηκε μια νέα ταυτότητα. Τώρα, δεκαεννέα χρόνια αργότερα, ένα άλλο παιδί εξαφανίστηκε. Και τα κορίτσια των λουλουδιών πρόκειται να βγουν ξανά στα πρωτοσέλιδα... Η **Δήμητρα Ιωάννου** επανέρχεται τον Νοέμβριο με το θρίλερ «**Ο χορός της θεάς**», ενώ τον Δεκέμβριο έρχεται η νέα περιπέτεια του **Κόρμoran Στράικ «Θανάσιμο Λευκό»** (μτφ. Χρήστος Καψάλης), διαχειρός Robert Galbraith. Οι δυνατές κυκλοφορίες ολοκληρώνονται με τους δέκα νέους τίτλους της θρυλικής και αξεπέραστης Άγκαθα Κρίστι, η οποία είναι η δημοφιλέστερη συγγραφέας όλων των εποχών, καθώς οι πωλήσεις των έργων της έχουν ξεπεράσει το ένα δισεκατομμύριο αντίτυπα στην αγγλική γλώσσα και άλλο ένα δισεκατομμύριο σε μεταφράσεις.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

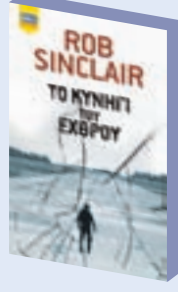
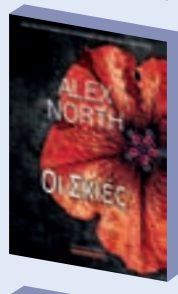
Οι εκδόσεις Bell ξέρουν να κρατούν την ισορροπία ανάμεσα στην ελληνική και την ξένη λογοτεχνία και αυτό αποτυπώνεται ξεκάθαρα στο νέο τους εκδοτικό πρόγραμμα. Στις 4 Σεπτεμβρίου κυκλοφορεί το νέο μυθιστόρημα του **Γιώργου Δάμτσιου «Κάθε μυστικό σου»**, ένα συναρπαστικό αστυνομικό θρίλερ που κόβει την ανάσα. Τι θα έκανες αν μια μέρα ξυπνούσες σε ένα υπόγειο μαζί με πέντε αγνώστους; Τι θα σκεφτόσουν αν διαπίστωνες ότι έχεις πέσει θύμα απαγωγής ενός παρανοϊκού ο οποίος συστήνεται ως ο Εξαγνιστής; Κι αν ο Εξαγνιστής σάς έβαζε σε ένα ανελκυστήρα παιχνίδι επιβίωσης από το οποίο θα γλίτωνε μόνο ένας, εσύ πώς θα έπαιζες; Κάθε σου αλήθεια θα σε έφερνε κοντύτερα στο θάνατο ή στην κάθαρση; Κάθε σου ψέμα θα σε οδηγούσε στην απελευθέρωση ή στην κόλαση; Οι έξι απαχθέντες πιστεύουν ότι είναι αβοήθητοι, έρμαια των αιματοβαμμένων ορέξεων του Εξαγνιστή. Όμως ο ιδιωτικός ερευνητής Τζορτζ Ντόρμερ βρίσκεται στην περιοχή έχοντας αναλάβει να ερευνήσει μια παράξενη υπόθεση εκβιασμού. Και είναι στιγμές που απέχει μόλις μια ανάσα από το υπόγειο του τρόμου...

Ακολουθεί μια νέα φωνή στο χώρο της αστυνομικής λογοτεχνίας. Αυτή του **Αλέξη Μοστρού**. Το πρώτο του βιβλίο λέγεται «**ΙΚέτες**» και πρόκειται για ένα καθηλωτικό, σκοτεινό αστυνομικό θρίλερ. Οι παραλίες γύρω από την Αττική γίνονται το μακάβριο σκηνικό των εγκλημάτων που συγκλονίζουν τη χώρα. Ο δολοφόνος βρίσκεται εκεί έξω και τα πτώματα που αφήνει πίσω του, τοποθετημένα σε στάση προσευχής, μοιάζουν μέρος ενός αλλόκοτου τελετουργικού. Με κάθε χαρακτηριστικό γνώρισμά τους να έχει αφαιρεθεί προσεκτικά, οι Αρχές αδυνατούν να ανακαλύψουν ακόμα και τις ταυτότητες των θυμάτων. Τον γρίφο θα κληθεί να λύσει ο αστυνόμενος Ωρίωνας Άστρος. Έμπειρο μέλος του Τμήματος Ανθρωποκτονιών, με αγάπη στο ούισκι, εχθρούς εντός του Σώματος και βάρη του παρελθόντος στις πλάτες του, θα πρέπει να κινηθεί γρήγορα και να ανακαλύψει τι κρύβεται πίσω από τα αποτρόπαια εγκλήματα. Γιατί ο κλοιός σφίγγει, τα πτώματα αυξάνονται και ο κίνδυνος πλησιάζει απειλητικά τον ίδιο και τα μέλη της ομάδας του. Η δεύτερη πολυαναμενόμενη υπόθεση του Ουάσινγκτον Πόου και της Τίλι Μπράντσο – το ντουέτο που κατέκτησε πέρσι με τις Μαριονέτες το μεγαλύτερο βραβείο στο χώρο της αστυνομικής λογοτεχνίας, το GOLD DAGGER 2019, καταφτάνει για να συναρπάσει. «**Μαύρο Καλοκαίρι**» του **M.W. Craven**. Ο Τζάρεντ Κίτον είναι διάσημος σεφ. Γοητευτικός. Χαρισματικός. Ψυχοπαθής... Εκτίει ποινή ισόβιων δεσμών για τη βίαιη δολοφονία της κόρης του, Ελίζαμπεθ. Το πτώμα της δεν βρέθηκε ποτέ και ο Κίτον καταδικάστηκε κυρίως εξαιτίας της κατάθεσης του αρχιφύλακα ντετέκτιβ Ουάσινγκτον Πόου. Όταν μία νεαρή γυναίκα εμφανίζεται σε ένα απομονωμένο αστυνομικό τμήμα με ατράνταχτα στοιχεία πως είναι η Ελίζαμπεθ Κίτον, ο Πόου θα γίνει το αντικείμενο μίας έρευνας, η οποία μπορεί να του στοιχίσει κάτι περισσότερο από την καριέρα του. Με τη βοήθεια του μοναδικού ατόμου που εμπιστεύεται, της ιδιοφυούς αλλά κοινωνικά αδέξιας Τίλι Μπράτσο, ο Πόου θα προσπαθήσει να βρει γρήγορα απάντηση στο πιο σημαντικό ερώτημα: πώς μπορεί κάποιος να είναι νεκρός και ζωντανός ταυτόχρονα; Και τότε η Ελίζαμπεθ εξαφανίζεται ξανά – και η έρευνα οδηγεί στον Πόου.

Στις 23 Οκτωβρίου άλλος ένας γνώριμος κάνει την εμφάνισή του για να προκαλέσει. Είναι ο **Alex North** και επιστρέφει με το νέο του πολυαναμενόμενο μυθιστόρημα «**Οι σκιές**». Πριν από είκοσι πέντε χρόνια ένα έφηβο αγόρι, ο Τσάρλι Κράμπτρι διέπραξε ένα φόνο τόσο αποτροπιαστικό, που αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για πολλές δολοφονίες απομίμησης. Ο Πολ Άνταμς θυμάται την υπόθεση πολύ καλά, αφού και ο Κράμπτρι και το θύμα ήταν φίλοι του. Ο Πολ κατάφερε σιγά-σιγά να συνέλθει και να κάνει μια νέα αρχή. Όμως τώρα η κατάσταση της ηλικιωμένης μητέρας του, που πάσχει από άνοια, έχει επιδεινωθεί και έχει έρθει η ώρα να γυρίσει σπίτι του. Τα πράγματα σύντομα αρχίζουν να παίρνουν άσχημη τροπή. Ο Πολ μαθαίνει ότι έγινε άλλος ένας φόνος απομίμησης εκείνου του εγκλήματος. Η μητέρα του είναι αναστατωμένη και επιμένει ότι κάτι υπάρχει στο σπίτι. Και κάποιος τον παρακολουθεί. Θυμίζοντάς του το πιο ανησυχητικό πράγμα που συνέβη εκείνη τη φοβερή μέρα: ότι αμέσως μετά τον φόνο, ο Τσάρλι Κράμπτρι εξαφανίστηκε και δεν τον ξανάδε ποτέ κανένας...

Η φαρέτρα των εκδόσεων περιλαμβάνει και το νέο κατασκοπικό θρίλερ του Καρλ Λόγκαν! Ο μοναδικός **Rob Sinclair** ολοκληρώνει την ιστορία του «Εχθρού» με το τρίτο και πιο ανατρεπτικό βιβλίο της σειράς, το «**Κυνήγι για τον Εχθρό**», φτάνοντας σε ένα φινάλε (;) που συγκλονίζει!

Τα Bell αποχαιρετούν το 2020 με το ντεμπούτο του **Stephen Spotswood**, «**Η τύχη ευνοεί τους νεκρούς**» – ένα καθηλωτικό μυθιστόρημα μυστηρίου που διαδραματίζεται στη Νέα Υόρκη του 1945 και συστήνει στο αναγνωστικό κοινό δύο αντισυμβατικές πρωταγωνίστριες που έρχονται να ταραξουν τα λογοτεχνικά νερά: την Λίλιαν Πέντεκοστ – η πιο πετυχημένη ιδιωτική ντετέκτιβ της πόλης, η οποία όμως αντιμετωπίζει προβλήματα με την υγεία της – και τη Γουίλουτζιν Πάρκερ, η οποία το έσκασε από το τσίρκο στο οποίο ζούσε και δούλευε και καταλήγει βοηθός της Πέντεκοστ. Όταν η πλούσια χήρα Άμπιγκέιλ Κόλινς δολοφονηθεί στο σπίτι της κατά τη διάρκεια ενός πάρτι, η οικογένειά της θα προσλάβει τις δύο γυναίκες για να λύσουν το μυστήριο στο εμπλέκονται πολλοί – ανάμεσά τους και ένα μέντιουμ...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

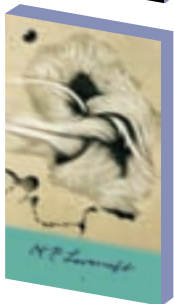
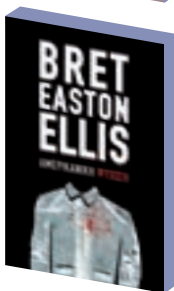
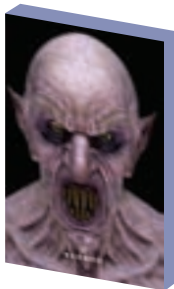
Από τις εκδόσεις Αναγνώστης αναμένεται το μυθιστόρημα «**Old Bones**» των **Douglas Preston & Lincoln Child**. Οι συγγραφείς αποτυπώνουν την αληθινή ιστορία του Donner Party σε αυτό το συναρπαστικό βιβλίο. Η Nora Kelly, μια νέα επιμελήτρια στο Ινστιτούτο Αρχαιολογίας της Σάντα Φε, προσεγγίζεται από τον ιστορικό Clive Benton με μια σπουδαία πρόταση: να οδηγήσει μια ομάδα σε αναζήτηση του φημισμένου «Lost Camp» του τραγικού Donner Party. Αυτή ήταν μια ομάδα πρωτοπόρων που κέρδισαν μια ξεχωριστή θέση στην αμερικανική ιστορία όταν αποκλείστηκαν από το χιόνι στα βουνά της Καλιφόρνια το 1847, με τη μοίρα τους να είναι άγνωστη μέχρι που οι πρώτοι εξαθλιωμένοι επιζήσαντες ξέφυγαν διαλυμένοι από την πείνα και τον κανιβαλισμό. Ο Μπέντον λέει στην Κέλι ότι έχει εντοπίσει το ημερολόγιο ενός από τα θύματα, και η Νόρα αποδέχεται να ηγηθεί της αποστολής. Μα μόλις φτάνουν στα βουνά, διαπιστώνουν ότι η αλήθεια είναι σοκαριστική και αμείλικτη. Και καθώς η κατάσταση ξεφεύγει από τη λογική, η εκπρόσωπος του FBI Corrie Swanson αναλαμβάνει την υπόθεση... μόνο και μόνο για να διαπιστώσει ότι η πρώτη της έρευνα μπορεί να είναι η τελευταία της.

Οι εκδόσεις Οξύ μπαίνουν δυναμικά στην αρένα με την επανέκδοση της σκληρής όσο και επίκαιρης σάτιρας στα σύγχρονα αμερικανικά ήθη, την «**Αμερικανική ψύχωση**» διά χειρός **Μπρετ Ιστον Έλις**.

Την ίδια στιγμή, εγκαινιάζουν τη σειρά Οξύ Illustrated, με κλασικούς λογοτεχνικούς τίτλους εμπλουτισμένους με πρωτότυπες εικονογραφίες, αρχής γενομένης από τη «**Μεταμόρφωση**» του **Φραντς Κάφκα** σε εικονογράφηση του σπουδαίου Αργεντίνου καλλιτέχνη Luis Scafati. Ένα από τα πιο σημαντικά διηγήματα του 20ού αιώνα, ο τεράστιος ζωντανός εφιάλτης που κρύβει όλη την ένταση και το μεγαλείο της φαντασίας του Τσέχου συγγραφέα. Η εικονογράφηση ζωντανεύει αξιοθαύμαστα την ατμόσφαιρα και τους χαρακτήρες της ιστορίας, προσκαλώντας τον αναγνώστη σε μια αξεχαστη περιπέτεια.

Η σειρά των Απάντων του θεμελιωτή της λογοτεχνίας τρόμου **Η.Ρ. Lovecraft** συνεχίζεται με το «**4**». Ο τέταρτος τόμος περιλαμβάνει τα διηγήματα «**Τρόμος στο Ντάνγουιτς**» και «**Η κατάθεση του Ράντολφ Κάρτερ**».

Η αιμοσταγής παράδοση των μυθιστορημάτων τρόμου του **Simon Clark**, συνεχίζεται με κάτι ακόμα πιο τρομερό και απειλητικό για την ίδια την ανθρωπότητα: τον «**Κόσμο των Βαμπίρ**». Με στιλ στακάτο, κοφτό και διεισδυτικό, βυθίζει τον αναγνώστη σε ένα σύμπαν εντελώς διαφορετικό, του δείχνει κάποια υπόγεια (κυριολεκτικά και μεταφορικά!) ρεύματα που καθορίζουν την ύπαρξή μας, και τον κάνει να αναρωτιέται για το αν θα αντισταθεί στον ήλιο την επόμενη κιόλας ημέρα. Ένα κείμενο που ο αναγνώστης δύσκολα μπορεί να εγκαταλείψει πριν φτάσει στην τελευταία σελίδα.

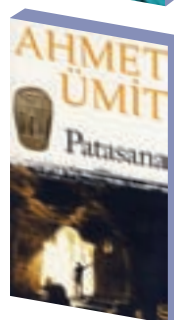
Στις εκδόσεις Πατάκη, που πάντα επιλέγουν εξαιρετικούς τίτλους για να ικανοποιήσουν όσους αγαπούν την αστυνομική μυθοπλασία, ο **Ανδρέας Θωμόπουλος** και ο **Πολυχρόνης Κουτσάκης** ενώνουν τις δυνάμεις του στο «**Show Business: ένα θρίλερ**». Υπάρχει ένας χώρος όπου οι μεγαλύτεροι ονειροπόλοι συνυπάρχουν με τους μεγαλύτερους απατεώνες. Οι πιο αθώοι γκριζάρουν δίπλα στους πιο επικίνδυνους εγκληματίες. Καλωσήρθατε στη Show Business. Αθήνα, 2011: Η νεαρή **Μελίνα** περνάει από γραπτή συνέντευξη για να εργαστεί σε πολυεθνική διαφημιστική εταιρεία. Προκειμένου να εντυπωσιάσει τον διάσημο επικεφαλής της εταιρείας, **Άλεξ Ράνθο**, καταστρώνει επί χάρτου ένα εξωφρενικό διαφημιστικό σχέδιο. Λος Άντζελες, 2019: Ο **Τζακ Κουίν**, πρώην μεγάλος χολιγουντιανός star, προσπαθεί να βρει έναν ρόλο για να ξαναφτιάξει την καριέρα του. Ασκέι μεγάλη πίεση στον ατζέντη του, κι εκείνος τότε αποφασίζει να τηλεφωνήσει στον παλιόφιλό του **Άλεξ Ράνθο**, που πλέον ζει στην Ελλάδα. Ο Άλεξ, ερωτευμένος με τη **Μελίνα** και παθιασμένος με την έξαψη της αδρεναλίνης που του προκαλεί η δουλειά του, θυμάται το προ οκταετίας επικίνδυνο σχέδιο της **Μελίνας** – και αποφασίζει να το εφαρμόσει. Το θρίλερ έχει μόλις αρχίσει.

Από τον εξάιρετο Κουβανό συγγραφέα **Χοσέ Κάρλος Σομόθα** έρχεται «**Το σπήλαιο των ιδεών**» (μτφ. **Μελίνα Παναγιωτίδου**). Ένας έφηβος, λαμπρός μαθητής της Ακαδημίας του Πλάτωνος, βρίσκεται νεκρός, κατασπαραγμένος, όπως φαίνεται, από λύκους. Όμως ο δάσκαλός του, ο **Διαγόρας**, βέβαιος για τον τρόπο που είχε δει στα μάτια του νέου την προηγούμενη του θανάτου του, καταφεύγει στις υπηρεσίες του **Ηρακλή Πόντορα**, αποκρυπτογράφου αινιγμάτων και μαζί θα αποδυθούν στην αναζήτηση της αλήθειας. Αυτή την ιστορία διηγείται σε δώδεκα κεφάλαια –άραγε όσα και οι άθλοι του **Ηρακλή**– ένας αρχαίος πάπυρος που βρέθηκε τυχαία αιώνες αιώνων αργότερα. Ο επιφανής επιμελητής του απεβίωσε πριν ολοκληρώσει το έργο του και πλέον ο ανώνυμος μεταφραστής του διαλέγεται με το κείμενο, συγγράφοντας εκτενείς υποσελίδες σημειώσεις, ενώ στην πορεία το έργο δείχνει να τον αφορά περισσότερο απ' όσο νόμιζε. Και κάποια στιγμή θα ανακαλύψει ότι ο επιμελητής του χειρογράφου είχε βρει τον θάνατο κάτω από τις ίδιες συνθήκες με τον έφηβο μαθητή της Ακαδημίας...

Ο «**Γραφείας του παλατιού**» του **Αχμέτ Ουμίτ** (μτφ. **Στέλλα Βρετού**) θα ικανοποιήσει τους πιστούς της γραφής του. Μια ανασκαφή σε μια αρχαία χεττιτική πόλη, κοντά στο Γκαζιαντέπ. Πινακίδες που γράφτηκαν πριν από τρεις χιλιάδες χρόνια. Δολοφονίες που αρχίζουν όταν ανακαλύπτονται οι πινακίδες. Οι ομολογίες του γραφέα **Πατασάνα**. Σκοτεινά μυστικά κάτω από τον λαμπερό νοτιοανατολικό ήλιο. Το τέλος των Χετταίων, οι Ασσύριοι... Οι τελευταίες περίοδοι των Οθωμανών, οι Αρμένιοι... Η Τουρκία σήμερα, οι Κούρδοι... Αίμα αδελφικό που τρέχει. Η αναλλοίωτη μοίρα αυτής της γης: βία και έρωτας. Μια ελεγεία στην αιματοβαμμένη ιστορία αυτής της γης.

Πολυχρόνης Κουτσάκης

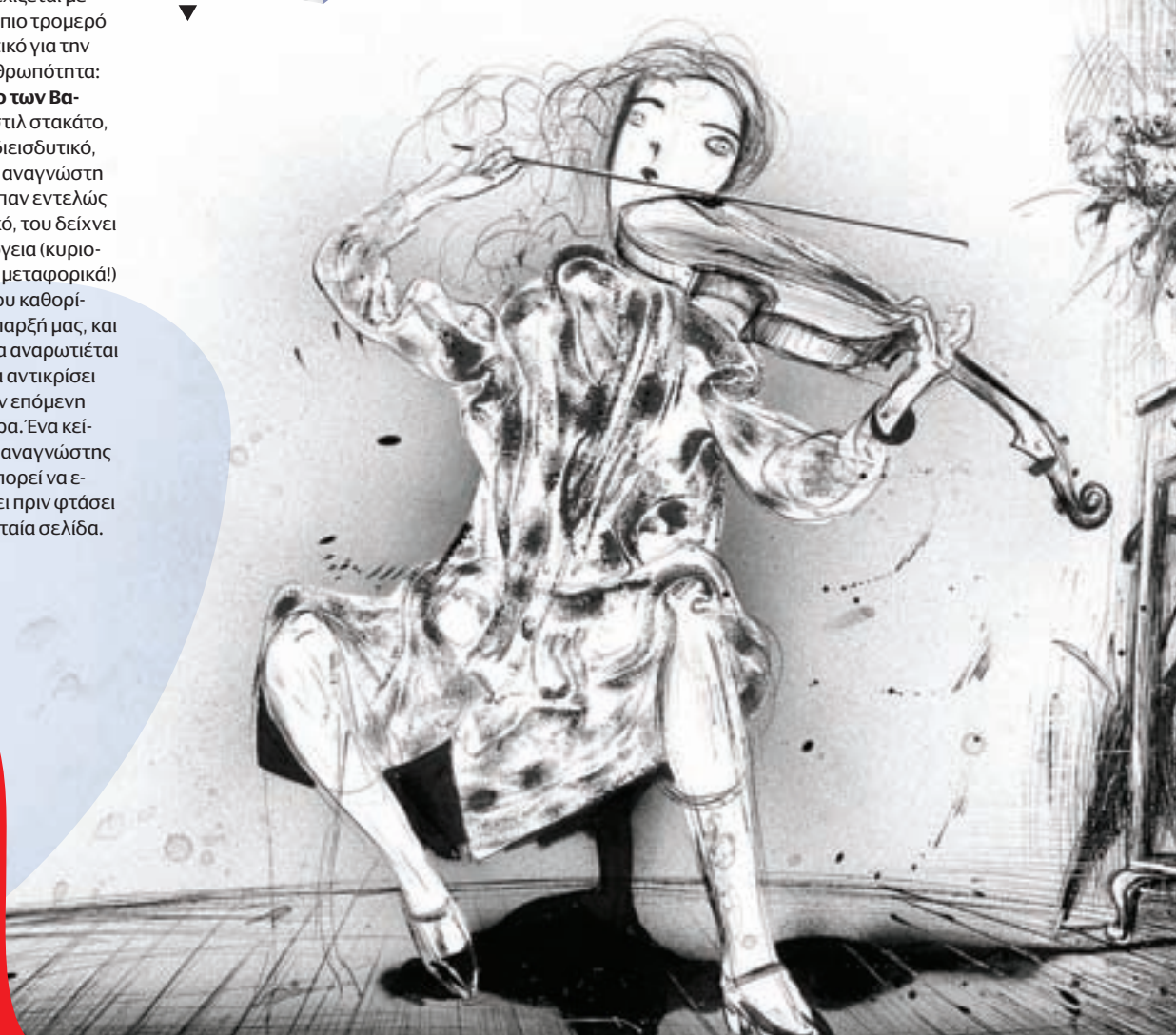
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Οι εκδόσεις Καστανιώτη έχουν αδυναμία στα νουάρ μυθιστορήματα και το πιστοποιούν με τους δύο νέους τίτλους που ετοιμάζονται να εκδώσουν. Ο **Ράγκναρ Γιόνασον** είναι το νέο μεγάλο όνομα της σκανδιναβικής αστυνομικής λογοτεχνίας και το «**Σκοτάδι**» (μτφ. **Βίκυ Αλυσσανδράκη**) είναι το πρώτο μιας σειράς νουάρ μυθιστορημάτων. Λίγο πριν από τη συνταξιοδότησή της, η 64χρονη αστυνομικός **Χούλντα Χερμανσοντότιρ** αναλαμβάνει την τελευταία της υπόθεση. Μια νεαρή πρόσφυγας από τη Ρωσία εντοπίζεται νεκρή στην ακτή **Βάτνλεϊσουστραντ**. Είναι πολλές οι ενδείξεις που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για δολο-

φονία. Όμως κανένας μάρτυρας δεν κερδίζει την εμπιστοσύνη της γιατί κανένας από αυτούς δεν φαίνεται να λέει όλη την αλήθεια. Σκοτεινές μέρες από το παρελθόν ξυπνούν και παρασύρουν τη Χούλντα σε μοιραία λάθη τα οποία θα έχουν καταστροφικές συνέπειες στην εξέλιξη της έρευνάς της.

Ακολουθεί ένα διεθνές οικονομικό θρίλερ με καταγιστικό ρυθμό και δράση, στον παλμό του χρήματος και της εξουσίας, οι «**Μισοφόροι του χρήματος**» του **Πέτερ Μπεκ** (μτφ. **Δέσποινα Κανελλοπούλου**). Οι νεκροί πελάτες βλάπτουν τις δουλειές: Ο θάνατος ενός σείχη, που βρίσκεται απανθρακωμένος στα βουνά της Ελβετίας, φέρνει αναστάτωση στις διακριτικές δραστηριότητες μιας ιδιωτικής ελβετικής τράπεζας. Διότι οι επενδύσεις του σε πυρηνικά εργοστάσια

έχουν κινήσει, μεταξύ άλλων, και το ενδιαφέρον της Εθνικής Υπηρεσίας Ασφαλείας των Η.Π.Α. Ο **Τομ Βίντερ**, υπεύθυνος ασφαλείας της τράπεζας, αποφασίζει να ακολουθήσει τα ίχνη του χρήματος, που τον οδηγούν στο Κάιρο, το Μπέργκεν, τη Βοστώνη και πίσω στην Ελβετία. Ψυχραιμος, λιγομίλητος και με δγκτικό χιούμορ, προσπαθεί μαζί με τη **Φατίμα**, μια ελκυστική Αιγύπτια επιχειρηματία, να διασώσει την αιματηρή ζούγκλα της δολοπλοκίας – αλλά τα εκρηκτικά συμπεράσματα, στα οποία καταλήγουν, μετατρέπουν σύντομα και τους ίδιους σε θηράματα.

Μαριέλεν Θεοχάρη

Helene Flood

Anders Roslund

Barbara Abel

Tess Gerritsen

Vincent Kliesch

Sebastian Fitzek

Max Seeck

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ

Οι εκδόσεις Λιβάνη έχουν ετοιμάσει μια σειρά από σαγηνευτικούς τίτλους για τους λάτρεις της αστυνομικής λογοτεχνίας, και όχι μόνο. Την αρχή κάνει ο «**Πάγος**» της **Μαριέλεν Θεοχάρη**. Η Ηλέκτρα Ρουμπάνη ζει στη Νέα Υόρκη και εργάζεται ως ντετέκτιβ στους κόλπους του FBI. Η ζωή της κινδυνεύει. Είναι περικυκλωμένη από τρεις άντρες που την πολιορκούν ερωτικά και από μια γυναίκα που εμπιστεύεται. Άραγε ποιος από τους τέσσερις θέλει τον θάνατό της; Ή μήπως όλα αυτά συμβαίνουν στη φαντασία της; Ένα κυνηγητό ξεκινάει από τη Νέα Υόρκη στο Μαλιμπού και από εκεί στο Παρίσι.

Τη σκυτάλη παίρνει ένα θρίλερ με γνήσιο ψυχολογικό βάθος. Η «**Θεραπεύτρια**» της **Helene Flood**. Σε ένα εξαιρετικά σύγχρονο και ρεαλιστικό σκηνικό παρακολουθούμε με ανατριχιαστική αγωνία την αποκάλυψη των πιο μύχιων και σκοτεινών πλευρών του εαυτού μας, της οικογενειακής ζωής και των σχέσεών μας.

Το καινούριο αστυνομικό μυθιστόρημα του **Anders Roslund** είναι ένα συναρπαστικό θρίλερ για την εκδίκηση και την προδοσία όταν το παρελθόν εισβάλλει ορμητικά στο παρόν. Τρεις μοιραίες μέρες. «**Να ζήσεις, κορίτσι...**». Όταν η Ζάνα έκλεισε τα πέντε, το μόνο που ήθελε να κάνει ήταν να τραγουδήσει Να ζήσεις, κορίτσι... Δεν ήθελε να δει ανθρώπους να πεθαίνουν.

Καλοδουλεμένο ψυχολογικό θρίλερ που εξελίσσεται σε παράλληλα επίπεδα είναι το «Δεν ξέρω» της Barbara Abel, που έρχεται με προσδοκίες. Χάρη στις συνεχείς ανατροπές της πλοκής διατηρεί σε αγωνία τους αναγνώστες, κάνοντάς τους να αμφισβητούν διαρκώς τα όρια μεταξύ σκοτεινών και αγαθών προθέσεων, μεταξύ αλήθειας και ψέματος.

Γρήγορη πλοκή και ανατροπές μέχρι το τέλος σε ένα καλογραμμένο, συναρπαστικό θρίλερ που φέρει τον τίτλο «**Η μορφή της νύχτας**» της **Tess Gerritsen**. Η Είβα νοικιάζει για το καλοκαίρι ένα παραθαλάσσιο αρχοντικό του 1860. Αρχίζει να ερευνά την ιστορία του σπιτιού και του αρχικού ιδιοκτήτη κι ανακαλύπτει πολλούς μυστήριους θανάτους γυναικών. Στο σπίτι του ευγενικού και γοπτευτικού γιατρού της μικρής πόλης βρίσκει στοιχεία που τον καθιστούν ύποπτο για τους δύο πιο πρόσφατους φόνους.

Στο δεύτερο μέρος της «Ακοής», στην «**Ακοή2**», των **Vincent Kliesch** και **Sebastian Fitzek**, τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται. Η ανθρώπινη άβυσσος, η τυφλή αγάπη και ο ψυχρός υπολογισμός συνυφαίνονται σε ένα συναρπαστικό παιχνίδι με απροσδόκτες ανατροπές.

Προσέξτε τι γράφετε, μπορεί να γίνει πραγματικότητα... προειδοποιεί ο Max Seeck στο μυθιστόρημα «Ο πιστός αναγνώστης». Όταν μια γυναίκα βρίσκεται νεκρή σε ένα παραθαλάσσιο σπίτι, φαίνεται πως είναι το πρώτο θύμα κάποιου που διαπράττει πιστά τα εξαιρετικά βίαια εγκλήματα που περιγράφονται στα μυθιστορήματα ενός επιτυχημένου συγγραφέα βιβλίων θρίλερ..

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΥΦΑΝΤΑ

Από τις εκδόσεις Κύφαντα θα κυκλοφορήσει ο «**Βιγλάτορας και άλλες νουάρ ιστορίες**» του **Αντώνη Γκόλτσου**. Κάποιος που βλέπει ένα έγκλημα – πιο σωστά, που το παρακολουθεί. Και που

συμπεραίνει αυτό που εύχεται και ελπίζει. Η ερμηνεία και η διαδρομή μιας εικόνας, στη νουβέλα «Ο βιγλάτορας». Και η γνωριμία με τον Αλκιβιάδη Πικρό-παιδί. Αλλά και στα πρώτα του βήματα με τη Δήμητρα της «**Αφιέρωσης**». Αλλά και ένας διεθνούς φήμης συγγραφέας, στην Αίγινα των ετών '50. Ή, πώς μια ιστορία δεν γεννιέται μόνο στο μυαλό, αλλά και τη βιώνεις live. Και ο Αντώνης Γκόλτσος σε μία αυτοβιογραφική αποκάλυψη, όπου ο λύκος ντυμένος πρόβατο πείθει ως «Ο γλυκός Μανώλης του Βάλτου».

Και η ιστορία κάποιου αποφασισμένου να θυμηθεί, αν όχι να συναντήσει, τα ίχνη των παιδικών του βημάτων. Ενώ, ο Covid-19 πρωταγωνιστεί στην απόπειρα αποτροπής μιας...εκτέλεσης, στο «**Εγκλειστα**». Και εάν, εραστής της Αστυνομικής Λογοτεχνίας, αμφιβάλλεις για την ταυτότητα του αγαπημένου σου λογοτεχνικού είδους, είναι πιθανό ένα δοκίμιο, όπως το «**Λέω, λες, λέει Αστυνομική Λογοτεχνία. Εννοούμε το ίδιο;**», να έλυνε κάποιες απορίες σου.

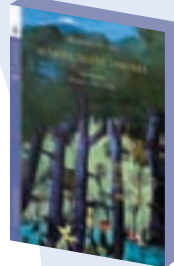
Αντώνης Γκόλτσος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ GUTENBERG

Οι εκδόσεις Gutenberg έχουν μια ξεχωριστή αναγνωστική πρόταση για όσους αγαπούν την αστυνομική λογοτεχνία. Το μυθιστόρημα του Γερμανού **Friedrich Ani**

«**Η μέρα χωρίς όνομα - Μια υπόθεση για τον Γιάκομπ Φρανκ**» (μτφ. **Μαρία Αγγελίδου**). Φαντάσματα πρωταγωνιστών παλιότερων υποθέσεων στοιχειώνουν τα βράδια του αστυνομικού επιθεωρητή Πάκομπ Φρανκ. **Π**ο έντονα απ' όλους θυμάται μια γυναίκα. Είκοσι χρόνια νωρίτερα της είχε ανακοινώσει την αυτοκτονία της δεκαεπτάχρονης κόρης της και μετά είχε καθίσει πλάι της αμίλητος για επτά ώρες. Ξαφνικά η γυναίκα αυτή, που έναν ακριβώς χρόνο μετά τον θάνατο του παιδιού της είχε βάλει τέλος και στη δική της ζωή, «ξαναζωντανεύει».

Στην πόρτα του επιθεωρητή εμφανίζεται ο άντρας της και πατέρας του κοριτσιού. Είναι σίγουρος πια πως η κόρη του δεν αυτοκτόνησε, αλλά δολοφονήθηκε. Ο Φρανκ ξανανοίγει την υπόθεση. «Η μέρα χωρίς όνομα» μεταφέρθηκε, το 2017, στον κινηματογράφο από τον Φόλκερ Σλέντορφ και αναμένεται να συναρπάσει το αναγνωστικό κοινό.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ CARNIVORA

Ένας νέος εκδοτικός που ήρθε αποφασισμένος να προσφέρει νέους, ιδιαίτερους τίτλους με εξαιρετικής αισθητικής εξώφυλλα στους

αναγνώστες, οι εκδόσεις Carnivora, έχει μεγάλα σχέδια για το φετινό φθινόπωρο. Πρώτος τίτλος η «**Σχεδόν νεκρή φύση**» της **Κάρμα Ριέρα**, η οποία θεωρείται σήμερα μία από τις σημαντικότερες φωνές της καταλανικής γλώσσας. Η «Σχεδόν νεκρή φύση» του 2011 αποτελεί την πρώτη της ενασχόληση με την αστυνομική λογοτεχνία. Η εξαφάνιση ενός Ρουμάνου φοιτητή από το Αυτόνομο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης πυροδοτεί μια αλυσίδα απρόβλεπτων αντιδράσεων η οποία οδηγεί σε τέσσερις τελετουργικούς φόνους. Ανάμεσα στους υπόπτους θα παρελάσουν τόσο διδάσκοντες όσο και φοιτητές, δίνοντας την ευκαιρία στη Ριέρα να αποτυπώσει με διεισδυτικό τρόπο τις μεταξύ τους, ενίοτε σκανδαλώδεις και ενίοτε εκθρικές, σχέσεις. Ένα ακαδημαϊκό περιβάλλον με προεξάρχοντα χαρακτηριστικά τη μωροφιλοδοξία και τον ναρκισσισμό αποτελεί το σκηνικό στο οποίο προβάλλονται τα βήματα του δολοφόνου και οι μάλλον αδέξιες προσπάθειες της Αυτόνομης Αστυνομίας.

Το «**Φιλί της γυναίκας αράχνης**», το κλασικό και πάντα επίκαιρο αριστούργημα του **Μανουέλ Πουίχ**, επανεκδίδεται σε νέα μετάφραση για να συναρπάσει εκ νέου. Δυο άντρες μοιράζονται το ίδιο κελί στην Αργεντινή του 1974. Ένας ποινικός και ένας πολιτικός κρατούμενος. Ο πρώτος, ο Μολίνα, έχει συλληφθεί για ομοφυλοφιλία και ο δεύτερος, ο Βαλεντίν, για ένοπλη επαναστατική δράση. Ο Μολίνα διηγείται ταινίες στον Βαλεντίν τα βράδια πριν κοιμηθούν. **Μοιράζεται μαζί του**

το φαγητό του και τις αναμνήσεις του. Αλλά συγχρόνως υφαίνει έναν αδέξιο ιστό, χωρίς καν να ξέρει αν θέλει να κλείσει μέσα του τον Βαλεντίν ή τον ίδιο του τον εαυτό. Ένα παλίμψηστο από κείμενα ποικίλων εκφραστικών μέσων, μεταξύ των οποίων πρέπει να συμπεριληφθούν οι ιδιότητες «**Σημειώσεις του Συγγραφέα**», συνθέ-

τει ένα έργο δύσκολο να κατηγοριοποιηθεί στα υπάρχοντα λογοτεχνικά ήδη, ένα καθλωτικό, ψυχολογικό δράμα δωματίου, μια ιδιότυπη νουάρ ιστορία στο σκοτάδι ενός κελιού.

Ένα βιβλίο αίνιγμα από την αρχή ως το τέλος ακολουθεί. Το «**Πώς έγινε καλόγρια**» του **Σέσαρ Άιρα**. Ένα μικρό αγόρι, οι γονείς του, ένα παγωτό και μια καλόγρια. Στην πραγματικότητα το αγόρι, το οποίο αφηγείται την ιστορία και έχει το ίδιο όνομα με τον συγγραφέα, αυτοπροσφωνείται σε γένος θηλυκό, το παγωτό οδηγεί σε έγκλημα, ο πατέρας καταλήγει στη φυλακή και κανείς δε γίνεται καλόγρια. Ένα κείμενο, απολαυστικά παραληρηματικό σε κάποια σημεία, το οποίο όχι μόνο αντιμετωπίζει την έννοια της ταυτότητας ως ένα είδος καμουφλάζ, αλλά και ο τρόπος που είναι δομημένο διαψεύδει διαρκώς τις προσδοκίες του αναγνώστη και ακυρώνει την αντίθεση είναι/φαίνεται. Μεταφρασμένο συλλογικά την περίοδο της καραντίνας από το Μεταφραστικό Εργαστήριο του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΕΙΜΕΝΑ

Οι εκδόσεις Κείμενα επανεκδίδουν δύο ξεχωριστούς τίτλους του

εξαίρετου **Πέτρου Μάρκαρη**. Την αρχή κάνει το «**Νυχτερινό δελτίο**», το πρώτο βιβλίο του συγγραφέα. Η υπόθεση της δολοφονίας ενός ζευγαριού Αλβανών μεταναστών κλείνει γρήγορα με την ομολογία ενός συμπατριώτη τους. Καθώς όμως, τον κουβάρι ξετυλίγεται, δολοφονείται μια δημοσιογράφος που ειδικεύεται σε τέτοια ζητήματα σε ένα από τα μεγαλύτερα τηλεοπτικά κανάλια της χώρας. Ο αστυνόμος Κώστας Χαρίτος, ένας γνήσιος αντιήρωας του Τμήματος Ανθρωποκτονιών, θα χρησιμοποιήσει τη διαισθησή του, τον κυνισμό του, αλλά και την πείρα του, για να διαλευκάνει μια πολύ σκοτεινή υπόθεση του παρόμοιου εμπορίου, στην οποία διακυβεύονται οικονομικά συμφέροντα ισχυρών εγκληματικών οργανώσεων των δύο χωρών, της Ελλάδας και της Αλβανίας.

Ακολουθεί «**Η εποχή της υποκρισίας**». Η γιορτινή διάθεση του αστυνομικού Κώστα Χαρίτου για το πιο χαρούμενο γεγονός της ζωής του επισκιάζεται με την είδηση του φόνου ενός άμεμπτου επιχειρηματία με φιланθρωπική δράση. Κατά τη διάρκεια της έρευνας για την εξιχνίαση του εγκλήματος έχει να αντιμετωπίσει κι άλλους φόνους: ενός διευθυντικού στελέχους της Ελληνικής Στατιστικής Εταιρείας, ενός διευθυντικού στελέχους της Δημοσιονομικής Υπηρεσίας, ενός στελέχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός στελέχους του ΑΝΤ. «Η εποχή της υποκρισίας» ρίχνει φως, για άλλη μια φορά, στα παρασκήνια των κέντρων αποφάσεων που η φιλολαϊκή πολιτική τους στην πραγματικότητα είναι βιτρίνα.

Πέτρος Μάρκαρης

BIBLIO

Του ΑΡΗ
ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ταξίδι στα χιόνια της ψυχής

Ένα βράδυ που ταλανίζομαι μπροστά στην τηλεόραση βλέποντας το άθλιο θέαμα που παρουσίαζε η Εθνική Ελλάδος ποδοσφαίρου σε πρόσφατο παιχνίδι της, τηλεφώνησε η αγαπημένη μου.

«Σκέφτομαι να βάλω ένα τέλος», μου λέει.

Πανικοβλήθηκα. Τι είχα κάνει; Νόμιζα ότι εκείνη μ' αγαπούσε. Ότι η σχέση μας –παρόλα τα προβλήματα– είχε μέλλον. Τι είχε συμβεί; «I'm thinking of ending things», συνέχισε.

Γιατί το λέει στ' αγγλικά, αναρωτήθηκα. Είναι ένας τρόπος να το εμπεδώσω; «Μα, γιατί;» τραύλισα.

«Μόλις είδα μια ταινία με αυτόν τον τίτλο», μου εξήγησε. «Είναι βασισμένη σ' ένα βιβλίο. Το βιβλίο έχει μεταφραστεί στα ελληνικά. Πάρε μου το, σε παρακαλώ».

Αναστέναξα με ανακούφιση. Και μόλις τέλειωσε το χολερικό εκείνο παιχνίδι της Εθνικής που έβλεπα, έψαξα στο Netflix και βρήκα την ταινία. Και την είδα. Απνευστί. Με κομμένη την ανάσα (που θα 'λεγε κι ο Γκοντάρ). Καθηλωμένος στον καναπέ μου – σπκώνοντας βαράκια για να μην ατονούν οι μυς. Περρασμένα μεσάνυχτα. Και την άλλη μέρα το πρωί, πήγα κι αγόρασα το βιβλίο.

Με ενδιέφερε πρωτίστως πώς στην οργή είχε φτιάξει ο Τσάρλι Κάουφμαν, ο σκηνοθέτης, μια τόσο παράξενη ταινία. Πώς ήταν υφασμένο το μυθιστόρημα που είχε γράψει εκείνος ο κατά τα άλλα άγνωστός μου Καναδός συγγραφέας, ο Ίαν Ριντ. Με τι τρόπο είχε καταφέρει –ο συγγραφέας– να στήσει αυτό το σατανικό παιχνίδι του νου; Με ποια υλικά είχε δομήσει την ψυχοπαθολογία των ηρώων του;

Αρχισα να διαβάζω το βιβλίο.

Μια νέα κοπέλα σκέφτεται να βάλει ένα τέλος. Ένα τέλος, σε τι;

Ύστερα μπαίνει στο αυτοκίνητο που οδηγεί ο καλός της και ξεκινούν ένα ταξίδι σε τοπία που θυμίζουν το χιονισμένο Fargo. Ο στόχος είναι να

γνωρίσει τους γονείς του αγαπημένου της. Αγαπημένου της; Μα, αυτή σκοπεύει να βάλει ένα τέλος. Ένα τέλος στη σχέση τους.

Βέβαια, δεν είναι και τόσο σίγουρη. Θα αντέξει τη μοναξιά; Κι έπειτα, αλήθεια, ποιος είναι ο φίλος της; Εκείνος που οδηγεί πλάι της, ποιος είναι; «Είναι εκπληκτικό», σκέφτεται η ηρωίδα, «το γεγονός ότι οι σχέσεις δημιουργούνται και διαρκούν ενώ δεν γνωρίζεις ποτέ απόλυτα τον άλλον. Ενώ δεν είσαι ποτέ σίγουρος τι σκέφτεται ο άλλος».

Κι ενώ το ταξίδι συνεχίζεται μες στο χιόνι, κι ενώ οι δυο ήρωες μιλάνε για τη ζωή τους –όσο η κοπέλα σκέφτεται να βάλει ένα τέλος–, ο διαβολικός συγγραφέας του μυθιστορήματος αρχίζει να παρεμβάλλει στην πλοκή σπαράγματα από τις συνομιλίες κάποιων σχετικά με τον θάνατο ενός αγνώστου. Τι σχέση μπορεί να έχει αυτό με τους δύο συμπαθείς ήρωες στο αυτοκίνητο; Κάποτε φτάνουν στο αγρόκτημα των γονιών. Εκεί αρχίζει η ηρωίδα να βιώνει κάποια σύγχυση. Όλα είναι στη θέση τους, όμως κάτι δεν πάει καλά. Σα να τρεμίζει κάπως ο χωροχρόνος. Ζει η γάτα του Σρέντιγκερ; Κάτι συμβαίνει γύρω της, κάτι που την απορησανατολίζει, κάτι που αναστατώνει ό,τι εκείνη θεωρούσε ως τότε δεδομένο, κάτι που ταραίζει και ανατρέπει την πραγματικότητα –και τότε νιώθει πρώτη φορά ένα κρύο ρεύμα στην πλάτη της.

Έκανα το λάθος και είδα πρώτα την ταινία κι έπειτα διάβασα το βιβλίο (που σημαίνει ότι οι ήρωες του συγγραφέα είχαν τα πρόσωπα που διάλεξε ο σκηνοθέτης). Μην το κάνετε επ' ουδενί. Διαβάστε πρώτα το βιβλίο. Κι ύστερα, συνηψεί με τον εαυτό σας, σταθείτε μπροστά σ' έναν καθρέφτη –όχι της Αλίκης– και σκεφτείτε μήπως ήρθε η ώρα να βάλετε ένα τέλος. ●

Ίαν Ριντ,
Σκέφτομαι
να βάλω
ένα τέλος
(εκδ. Πατάκη)

Όχι ακριβώς Τζακ Κέρουακ

Τι πιο ρομαντική ιδέα σ' ένα μυθιστόρημα απ' αυτήν όπου ο συγγραφέας τοποθετεί τρία αδέρφια σ' ένα βαν να οδηγήσουν τον πεθαμένο πατέρα τους στο χωριό; Μόνο που αντί να διασχίζουν ειρηνικούς λειμώνες και χλοερά λιβάδια ώπου να φτάσουν στο ειδυλλιακό κοιμητήριο της μακρινής τους επαρχίας, το αυτοκίνητο με τη σορό πρέπει να περάσει μέσα από την καθημαγμένη Συρία.

Κι επειδή συχνά δυσανασχετούμε με την ύπαρξη των Σύρων προσφύγων στη χώρα μας, αυτό το μυθιστόρημα μας δίνει αρκετά εύγλωττα την εικόνα ενός τόπου που βιώνει έναν μακροχρόνιο εμφύλιο από τον οποίο η μόνη διαφυγή είναι η έξοδος προς την Τουρκία αρχικά και την Ελλάδα αργότερα.

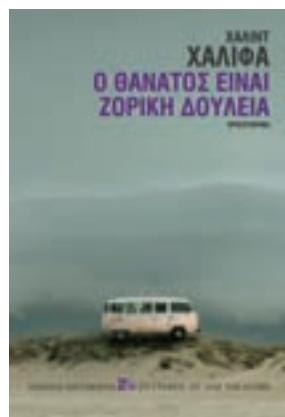
Στο βιβλίο, τώρα, ο ανάλγητος πατέρας ζητάει στην πρώτη κιόλας σελίδα από τον μικρό του γιο να τον θάψουν στην ιδιαίτερη πατρίδα του, στα εδάφη που έχει υπό την κατοχή του ο επαναστατημένος λαός. Αυτό σημαίνει να φύγουν από την κυβερνοκρατούμενη Δαμασκό και να οδεύσουν προς το Χαλέπι. Που σημαίνει επίσης να σταματούν κάθε λίγο σε φυλάκια που ελέγχουν άλλοτε οι εξεγερμένοι κι άλλοτε ο Συριακός στρατός. Κάθε τέτοια στάση μπορεί να κρατήσει ώρες, πράγμα μοιραίο για τον νεκρό πατέρα που αρχίζει να αποσυντίθεται με γρήγορους ρυθμούς γεμιζοντας τα ρουθούνια του εκλεπτυσμένου αναγνώστη με την αποφορά πτώματος κατοικημένου από αναβράζοντα βακτήρια.

Και ενώ ο εμφύλιος μαίνεται έξω από το βαν, μέσα στο όχημα η κατάσταση δεν είναι πολύ διαφορετική. Τα δύο αρσενικά αδέρφια –αναπολώντας τα περασμένα χρόνια– έρχονται κάποια στιγμή στα χέρια κι αρχίζουν να γρονθοκοπούνται ενώ η δόλια αδελφή προσπαθεί ματαιώς να τα λογικέψει. Ταυτόχρονα σκάνε δίπλα τους οβίδες, εκρήγνυνται νάρκες, βουίζουν σφαίρες και δέχονται τη διόλου φιλική επίσκεψη μιας ορδής πεινασμένων σκυλιών που έχουν γευτεί την ανθρώπινη σάρκα και δεν συμβιβάζονται με τίποτα λιγότερο.

Στις εξεγερμένες περιοχές κυριαρχεί ο άτεγκτος νόμος της σαρία, μια πουριτανική εκδοχή του Ισλάμ, θύμα της οποίας πέφτει ο νεότερος από τα αδέρφια τον οποίο και οι φανατικοί αποσπούν από το βαν, τον φυλακίζουν και τον υποβάλλουν σε θρησκευτική αναμόρφωση.

Σε εκείνο το σημείο, ο αναγνώστης κάνει τον σταυρό του που δεν γεννήθηκε υπό την ημισέληνο. Και θλίβεται βαθιά για όσα συμβαίνουν στη Συρία και κατανοεί την ανάγκη των ανθρώπων να φύγουν μακριά από τη γη τους στην αναζήτηση μιας άλλης ζωής. Και ίσως τους αντιμετωπίσει με μεγαλύτερη ευγένεια την επόμενη φορά που θα δει στις ειδήσεις κάποια βάρκα τους να φτάνει στα ελληνικά παράλια. Ίσως.

Ο Σύρος συγγραφέας Χαλίντ Χαλίφα, με απρόσμενη αίσθηση του χιούμορ, έγραψε ένα οδοιπορικό που δεν θυμίζει καθόλου τον Τζακ Κέρουακ. Το δικό του ταξίδι στο δρόμο είναι ένα ταξίδι απομαγευμένης φρίκης που κρατάει τον αναγνώστη ως τον τάφο – σόρι, ως το τέλος. ●

Χαλίντ Χαλίφα,
Ο θάνατος είναι ζορική
δουλειά (εκδ. Καστανιώτη)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

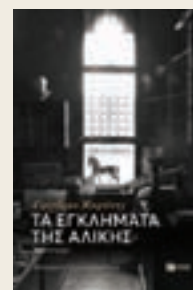
Η εξαφάνιση της Στέφανι Μίλερ, Ζοέλ Ντικέρ, μτφ. Μυρτώ Καλοφωλιά, εκδ. Πατάκη

Βρισκόμαστε στο καλοκαίρι του 1994 όταν μια μικρή πόλη στην πολιτεία της Νέας Υόρκης αναστατώνεται, καθώς δολοφονείται στο σπίτι του ο δήμαρχος και η οικογένειά του, αλλά και μία γυναίκα αυτόπτης μάρτυρας. Την έρευνα αναλαμβάνουν δύο νέοι αστυνομικοί, ο Τζέσσι Ρόζενμπεργκ και ο Ντέρεκ Σκοτ, οι οποίοι συλλαμβάνουν τον ένοχο, λαμβάνοντας επαίνους και παράσημα. Όμως, 20 χρόνια αργότερα, η δημοσιογράφος Στέφανι Μίλερ

αποκαλύπτει στον Τζέσσι πως ο δράστης ήταν άλλος. Και μετά εξαφανίζεται. Τι συνέβη στη Στέφανι Μίλερ; Και, κυρίως, τι συνέβη εκείνο το μοιραίο βράδυ του 1994; «Δάσκαλο των ψευδαισθήσεων» χαρακτήρισε τον συγγραφέα το Elle, με τα βιβλία του να έχουν μεταφραστεί σε 35 χώρες.

Τα εγκλήματα της Αλίκης, Γκιγέρμο Μαρτίνες, μτφ. Τίτινα Σπερελάκη, εκδ. Πατάκη

Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα από τον Αργεντινικό Μαρτίνες, το οποίο εκτυλίσσεται στην Οξφόρδη το 1994, όταν η Αδελφότητα Λιούις Κάρρολ αποφασίζει να εκδώσει τα ιδιωτικά ημερολόγια του συγγραφέα της «Αλίκης στη Χώρα των Θαυμάτων». Όταν η Κρίστεν Χιλ, μια νεαρή υπότροφος, πηγαίνει να συγκεντρώσει τα αυθεντικά τετράδια, ανακαλύπτει το κλειδί για μια σελίδα που έχει σκιστεί μυστηριωδώς. Η Κρίστεν όμως δεν

καταφέρνει να φτάσει με το εύρημά της στη συνεδρίαση της αδελφότητας και ξεκινάει μια σειρά από εγκλήματα που έχουν φαινομενικά σκοπό να εμποδίσουν το μυστικό αυτής της σελίδας να βγει στο φως. Ποιος και γιατί χρησιμοποιεί το βιβλίο της Αλίκης για να σκοτώσει; Ο διάσημος καθηγητής Λογικής Άρθουρ Σέλντομ, μέλος της Αδελφότητας Λιούις Κάρρολ, και ένας νεαρός φοιτητής Μαθηματικών, ενώνουν τις δυνάμεις τους προσπαθώντας να ριξουν φως στη σκοτεινή αυτή υπόθεση.

Σονάτα υπό το σελινόφως, Γιάννης Μαρής, εκδ. Αγρα

Το ιστορικό, περιπετειώδες ερωτικό αφήγημα μυστηρίου του Γιάννη Μαρή που προκάλεσε μεγάλη εντύπωση όταν δημοσιεύθηκε σε δεκαεννέα συνέχειες στην εφημερίδα Ακρόπολις το 1959 και δεν είχε εκδοθεί ποτέ ως τώρα σε βιβλίο. Η «Σονάτα» εξελίσσεται το 1896 στην Αθήνα, αλλά όχι των Ολυμπιακών Αγώνων, με ιστορικό φόντο τις εχθροπραξίες στα σύνορα, παραμονές της ήττας από τον οθωμανικό στρατό και της παρ' ολίγον διάλυσης του ελληνικού κράτους. Η σκηνογραφία της Σονάτας είναι η Αθήνα τέλη του 19ου αιώνα, η Πλάκα, οι στύλοι του Ολυμπίου Διός, η οδός Πειραιώς, τα αραιά σπίτια γύρω από τα αμπελικά Καλλιφρονά, τα σημερινά Πατήσια. Κι ο αφηγητής, ένας εικοσιπεντάχρονος, περίεργος για το πραγματικό ποίον του πανέμορφου Μιχαήλ Βερούκιου, γίνεται μάρτυρας μιας ιστορίας απάτης και πάθους, που τον συγκλονίζει.

Ο πάτος του μπουκαλιού, Georges Simenon, μτφ. Αργυρώ Μακάρωφ, εκδ. Αγρα

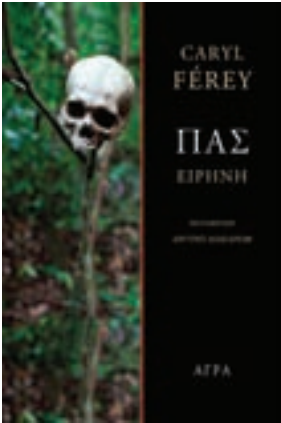

Δύο αδέρφια, που έκαναν διαφορετικές επιλογές και ακολούθησαν άλλη πορεία στη ζωή τους –ο ένας έγινε πετυχημένος δικηγόρος και κτηματίας, ο άλλος, που έζησε στη φτώχεια, σκότωσε και δραπετεύσε απ' τη φυλακή–, βρίσκονται μέσα σε μία αποχαλινωμένη φύση και έρχονται αντιμέτωποι ο ένας με τον άλλο με όρους αρχαίας τραγωδίας. Η ιστορία εκτυλίσσεται σε μια μεξικάνικη κοιλάδα, σε μια πόλη χωρισμένη με φράχτη στα δύο, από τη μία πλευρά το Μεξικό, από την άλλη οι Ηνωμένες Πολιτείες, με έναν ηλικιωμένο Ινδιάνο Απάτσι να ισχυρίζεται ότι θα βρέχει για 40 μέρες και τα δύο αδέρφια, οπλοφορώντας, να αναζητεί ο ένας τον άλλον.

Εποχή ακραίας βίας

Πας Ειρήνη Caryl, Καρύλ Φερέ, μτφ. Αργυρώ Μακάρωφ, εκδόσεις ΑΓΡΑ

Ο Καρύλ Φερέ είναι ένας ιδιόμορφος συγγραφέας, μετρ του θρίλερ των αχανών εκτάσεων και των «ξένων» τόπων. Περιπλανήθηκε στη Νέα Ζηλανδία με τη «Σάγκα Μαορί» («Χάκα», 1998, Ούτου, 2004 / Βραβεία: SNCF du polar français 2005, Sang d'encre 2005, Michel-Lebrun 2005), στην Αφρική («Ζουλού», βραβεύτηκε μεταξύ άλλων με το Μεγάλο Βραβείο Αστυνομικής λογοτεχνίας το 2008 και διασκευάστηκε για τον κινηματογράφο το 2013), στην Αργεντινή («Μαπούτσε», 2012 / Βραβεία Landerneau Polar 2012, Tenebris 2013) στη σκοτεινή εξερεύνηση της Χιλής («Κόνδωρ», 2016) αλλά και στην Αθήνα, τον Πειραιά και την Αστυπάλαια («Ποτέ πια μόνος», 2018). Τώρα με το νέο του βιβλίο «Πας, Ειρήνη», ένα εξαιρετικό μίγμα σύνθεσης βίαιης πολιτικής κατάστασης και της ανθρώπινης διάστασης, ο σπουδαίος συγγραφέας μάς μεταφέρει στη Λατινική Αμερική σε ένα έργο γεμάτο ένταση. Το βιβλίο πραγματεύεται τις εντάσεις σε μια οικογένεια –έναν πατέρα και δύο γιοι που εμπλέκονται σε ένα παιχνίδι εξουσίας και φαρισαϊσμού, μια οικογενειακή τραγωδία με μια διάσταση αρχαιοελληνικής τραγωδίας ή και σαιξπηρικών συγκρούσεων– με φόντο τον εμφύλιο και τις συνεχιζόμενες συγκρούσεις στην Κολομβία (διεφθαρμένες κυβερνήσεις, καρτέλ, αντάρτικο στη ζούγκλα). Ο ένας αδελφός πρώην παραστρατιωτικός και ο άλλος πρώην μαχητής των FARC, σε μια Κολομβία όπου δισταυρώνονται οι αντάρτες, οι ακροδεξιοί, οι ναρκέμποροι και οι sicarios της ζούγκλας. Και οι δύο απόλυτα καθορισμένοι από έναν πατέρα-τοτέμ, έναν επικίνδυνο Βασιλιά Λιρ, με σκοτεινό παρελθόν και παρόν. Βρισκόμαστε στην Μπογκοτά, όπου διαμελισμένα πτώματα κάνουν την εμφάνισή τους, όμοια με εκείνα της Λα Βιολένσια, μιας αγνομένης περιόδου της εμφύλιας σύγκρουσης, που το όνομά της δείχνει με καθαρότητα το χαρακτήρα της: εποχή ακραίας βίας και συγγερών εγκλημάτων. Εξαιρετικό ύφος, με έντονο εσωτερικό ρυθμό, σκληρότητα μαζί με τρυφερότητα, συναίσθημα και ποιητικότητα του είδους που μας έχει συνηθίσει ο Φερέ και πάντα στις σελίδες του εκείνη η «ρωγμή» απ' όπου μπαίνει το φως σε πολύ δύσκολες και μαύρες καταστάσεις. Γιατί παρά τη βία, ο Φερέ δεν γίνεται ποτέ αλγολαγνικός. Το «Πας» είναι ένα ανθρώπινο δράμα που σηματοδοτεί το απόγειο της Τριλογίας της Λατινικής Αμερικής. ●

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΡΑ

CARYL FÉREY
ΠΑΣ ΕΙΡΗΝΗ
ΕΝΑΣ ΠΑΤΕΡΑΣ, ΔΥΟ ΓΙΟΙ, ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΟΝ ΕΜΦΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΡΤΕΛ ΤΗΣ ΚΟΛΟΜΒΙΑΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΗΣ
ΣΟΝΑΤΑ ΥΠΟ ΤΟ ΣΕΛΗΝΟΦΩΣ
ΕΚΔΟΣΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΝΤΟΣ ΚΑΛΩΣ ΜΑΡΑΛΙΟΥ

GEORGES SIMENON
Ο ΜΑΙΓΚΡΕ ΣΤΗΝΕΙ ΠΑΙΛΑ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΛΛΑΡΙΟΥ

GEORGES SIMENON
Ο ΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΠΟΥΓΚΑΛΙΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΓΓΕΛΗΣ ΜΑΛΛΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΡΑΣ
ΖΩΟΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗΣ 99 – ΛΟΦΟΣ ΣΤΡΕΦΗ – ΤΗΛ.: 210 7011461

Το CRIME στα ελληνικά λέγεται BELL!

Αστυνομικά, νουάρ, θρίλερ και ψυχολογικά θρίλερ από Έλληνες συγγραφείς που αξίζει να γνωρίσετε.

Ειρήνη Βαρδάκη
ΤΣΙΧΛΟΦΟΥΣΚΑ
Εσύ, πιστεύεις ότι οι ζωές των άλλων στο διαδίκτυο είναι όπως ακριβώς φαίνονται. Και αν σου έλεγα ότι όλα είναι μια φούσκα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΟΣΧΟΥ
ΚΙ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΤΡΙΟΥΛΑΣ
Ένα έγκλημα, τρεις μυστηριώδεις γυναίκες, πολλά χρήματα. Μια υπόθεση για τον Στάθη Παντελιά.

ΆΛΚΗΣ ΜΟΣΤΡΙΟΣ
ΙΚΕΤΕΣ
Πτώματα τοποθετημένα σε στάση προσευχής σε παραλίες γύρω από την Αττική, μοιάζουν μέρος ενός αλλόκοτου τελετουργικού. Τον γρίφο θα κληθεί να λύσει ο αστυνόμος Πρίωνας Ασπρος.

ΛΕΩΤΕΡΗΣ ΜΠΟΥΡΟΣ
DRIFTER #1
ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ
Ένας σκληροτράχηλος μπράβος πέφτει νεκρός σε μια αποθήκη στο Ζωγράφου και τότε αρχίζουν όλα... Μια συναρπαστική ιστορία αστικής αλητείας που αποτυπώνεται μέσα από τα μάτια ενός άσκαπα περιφερόμενου πρωταγωνιστή.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΑΜΤΣΙΟΣ
ΚΑΘΕ ΜΥΣΤΙΚΟ ΣΟΥ
Έξι άνθρωποι, άγνωστοι μεταξύ τους, ξυπνούν σε ένα υπόγειο. Ο απαγωγέας τους συστήνεται ως ο Εξαγνιστής και τους βάζει σε ένα ανελέητο παιχνίδι επιβίωσης από το οποίο θα γλιτώσει μόνο ένας.

ΚΙΚΗ ΤΣΙΜΠΕΡΙΔΟΥ
ΠΥΡΙΝΗ ΚΟΛΑΣΗ
Η Στέλλα Άνταμς έρχεται αντιμέτωπη με έναν αίφρια κίλερ που τρέφεται από τον πόνο των άλλων. Και ξέρει πως για να τον πιάσει, θα πρέπει να περπατήσει μέσα στην ίδια την κόλαση...

Φθινόπωρο με BELL

ΕΚΔΟΣΕΙΣ BELL

www.bell.gr | @bell_publishing | @bell_books

ΒΙΒΛΙΟ

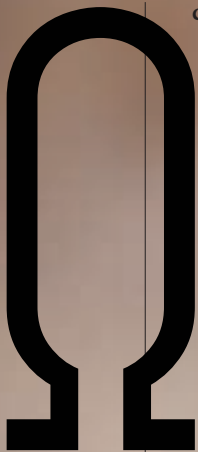
ΒΙΚΤΟΡΙΑ ΧΙΣΛΟΠ

«Η Ελλάδα μού εμπνέει αφοσίωση»

Η Βρετανίδα συγγραφέας
επιστρέφει με το σίκουελ
από το «Νησί»

Της ΧΡΥΣΤΑ ΝΤΖΑΝΗ

Ως Ελληνίδα πολίτης πια, μετά την τιμητική απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας, η Βικτόρια Χίολοπ εντάσσει την Ελλάδα σχεδόν σε κάθε της απάντηση, σαν να την κουβαλούσε μέσα της από πάντα, όπως τη γενέθλιά της χώρα. Μιλά για τη μεταφυσική σχέση που την ενώνει με τον τόπο και που δεν μπορεί να τη διευκρινίσει, αλλά και για την Ιστορία, που, όπως σημειώνει, έχει δείξει πως οί Έλληνες, όπως και οι Βρετανοί, γνωρίζουν να ξεπερνούν τις αντιξοότητες. Από την Κρήτη όπου βρέθηκε μετά από μήνες, αμέσως μόλις επιτράπηκαν οι πτήσεις από το Ηνωμένο Βασίλειο, προκειμένου να ολοκληρώσει στο νησί το βιβλίο που έγραψε εν μέσω καραντίνας («*Μια βραδιά του Αυγούστου*» – προσεχώς στα ελληνικά από τις εκδ. Ψυχογιός), απαντά στην ATHENS VOICE για τα συναισθήματα που της δημιούργησε η τιμητική απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας, για τις πολιτικές εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο που την απασχολούν και τους πολιτικούς που άφησαν την πατρίδα της αθωράκιστη απέναντι στον κορωνοϊό, αλλά και για τα διδάγματα και τις πολύ προσωπικές απώλειες στη διάρκεια της πανδημίας. «*Ήταν μια πολύ μεγάλη περίοδος για μένα αυτή που έμεινα εκτός Ελλάδας, για απολύτως ακατανόητους λόγους. Μου έλειψε πολύ η Ελλάδα σε αυτό το διάστημα. Και τώρα είμαι εδώ, δεν είμαι σίγουρη πότε θα επιστρέψω – είναι τόσο όμορφα που είμαι εδώ*».

Πρόσφατα σας απονεμήθηκε τιμή ένεκεν η ελληνική ιθαγένεια. Πώς νιώθετε που είστε και επίσημα Ελληνίδα πολίτης; Καταρχάς νιώθω πως είναι μια τεράστια τιμή και έπειτα είναι ένα από τα καλύτερα πράγματα που μου έχουν συμβεί! Πραγματικά ενθουσιάστηκα όταν έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον πρωθυπουργό στα τέλη Ιουλίου. Ήταν κάτι που δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα συμβεί – και είμαι πολύ ενθουσιασμένη που συνέβη. Και ναι, είναι ένα διαφορετικό συναίσθημα, όχι απλώς να νιώθω Ελληνίδα, αλλά να είμαι και επίσημα.

Τελικά, τι είναι αυτό που σας συνδέει τόσο στενά με την Ελλάδα και τους ανθρώπους της; Είναι αρκετά δύσκολο ακόμη και για μένα να το ξεκαθαρίσω αυτό. Δεν υπάρχουν οικογενειακοί δεσμοί, ούτε ρίζες, και δεν είναι κάτι που μπορώ να εξηγήσω σε πνευματικό επίπεδο. Είναι ένα συναισθηματικό δέσιμο. Ήρθα στην Ελλάδα πρώτη φορά όταν ήμουν 17 και όλα ξεκίνησαν τότε. Είχα πολύ έντονο εκείνο το αίσθημα ότι έφτανα κάπου οικεία, παρόλο που δεν είχα βρεθεί ξανά στην Ελλάδα ως τότε. Και ήταν ένα όμορφο και θετικό αίσθημα τότε, και είναι ακόμα, μετά από τόσα χρόνια. Και ασφαλώς, μια απόλυτα συναισθηματική αντίδραση έχει γίνει σήμερα κάτι βαθύτερο – με φίλιες, ένα σπίτι και βεβαίως μια συνεχή έμπνευση για το γράψιμό μου –, που ενισχύει τους δεσμούς μου με αυτή τη χώρα. Τώρα που έχω και την ιθαγένεια, η Ελλάδα μου εμπνέει ακόμα μεγαλύτερη αφοσίωση.

Πρόσφατα είδαμε το όνομά σας ανάμεσα στις 25 προσωπικότητες της πολιτικής, των γραμμάτων και των τεχνών από τη Μεγάλη Βρετανία, που κάλεσαν με επιστολή τους προς τους Times τη βρετανική κυβέρνηση να στηρίξει ανοιχτά την Ελλάδα και την Κύπρο στην κλιμακούμενη κρίση στην Ανατολική Μεσόγειο. Να αναμένουμε από εσάς παρόμοιες δημόσιες τοποθετήσεις σε σχέση με την πολιτική επικαιρότητα στην Ελλάδα, τώρα που είστε Ελληνίδα πολίτης; Αυτό το γεγονός και το γράμμα στους Times έτυχε να λάβει χώρα περίπου τη στιγμή που ανακοινώθηκε η απόκτηση της ιθαγένειας – αν και νομίζω ότι θα μου είχε ζητηθεί να το υπογράψω και χωρίς να υπάρχει αυτή η συνθήκη. Επομένως, το ότι συνέπεσαν ήταν περίπου σύμπτωση. Η συμπεριφορά του Ερντογάν στη Μεσόγειο και η παραβίαση μιας πολύ ξεκάθαρης νομοθεσίας πυροδοτούν πράγματι τα πάθη μου. Πιστεύω πως η Ελλάδα θα έπρεπε να στηριχθεί σε αυτό το ζήτημα, ξεκάθαρα. Με ανησυχεί πολύ που υπάρχουν ακόμη τουρκικά στρατεύματα σε ένα μέρος της Κύπρου – στην πραγματικότητα σε έναν τόπο που είναι μέρος της Ευρώπης– και εξακολουθώ να το βρίσκω απαράδεκτο αυτό – 46 χρόνια τώρα! Θα το δούμε να συμβεί ξανά και δεν θα πούμε τίποτα; Επομένως, ναι, εάν νιώθω έντονα για κάτι, τότε ναι, ίσως να το δηλώσω. Δεν θα έπρεπε ποτέ να μένουμε σιωπηλοί όταν πιστεύουμε πως κάτι είναι λάθος και παράνομο.

Πώς βιώσατε προσωπικά την πανδημία του κορωνοϊού; Γνωρίζω πως χάσατε τη μητέρα σας στη διάρκεια της καραντίνας. Ναι, ήταν μια πολύ έντονη περίοδος συναισθηματικά. Η μητέρα μου απεβίωσε στις 17 Μαρτίου σε έναν οίκο ευγηρίας. Ήταν 92 ετών, επομένως δεν ήταν κάτι εντελώς απρόσμενο, παρ' όλα αυτά δεν ήμασταν πραγματικά προετοιμασμένοι για αυτό. Για περισσότερο από μια εβδομάδα δεν μας είχε επιτραπεί να την επισκεφθούμε η αδερφή μου και εγώ, επομένως με λύπησε πολύ που δεν ήμουν μαζί της να την αποχαιρετήσω. Ήταν σκληρό. Και δεν γνωρίζουμε με βεβαιότητα αν δεν ήταν θύμα του Covid. Δώδεκα καλοί μου φίλοι επίσης έχασαν τη μητέρα ή τον πατέρα τους λόγω του Covid στη διάρκεια του Μαρτίου ή του Απριλίου – άρα υπήρχε πολύ πένθος. Ωστόσο, δεν έγιναν κηδείες, καθώς δεν επιτρέπονταν. Ένας από τους φίλους μου από το Πανεπιστήμιο έχασε δύο ξαδέρφια (ήταν αμφότερα γιατροί). Έτσι, στην ουσία δεν ήταν μια ασθένεια που αφορούσε «άλλους ανθρώπους», ήταν πολύ κοντά και πολύ επικίνδυνη. Πέρασα την καραντίνα με τον σύζυγο, την κόρη και τον γιο μου και είχαμε καλές στιγμές και κακές. Πηγαίναμε για περπάτημα, μάθαμε να ζωγραφίζουμε (ασυνήθιστο για την οικογένειά μας, όπου όλοι είμαστε συγγραφείς) και διαβάσαμε αρκετά. Ήταν στ' αλήθεια αρκετά ήσυχoi μήνες. Και πολύ απροσδόκητοι. Κατά μια έννοια, αυτός ο τρόπος ζωής συνεχίζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο – οι περιορισμοί στις κοινωνικές συναντήσεις παραμένουν πολύ αυστηροί. Ωστόσο, η τεχνολογία μας βοήθησε να παραμείνουμε ενωμένοι.

Ανάμεσα σε άλλα, συμμετείχατε στην ειδική έκδοση «Dear NHS: A hundred stories to say thank you», για τη στήριξη του βρετανικού Εθνικού Συστήματος Υγείας (σσ: NHS). Τι πιστεύετε ότι έχουμε μάθει από αυτή την αναπάντεχη κρίση; Στο Ηνωμένο Βασίλειο... τι μάθαμε; Νομίζω πως πολλοί από εμάς μάθαμε πόσο ανίκανοι ήταν κάποιοι από τους πολιτικούς μας. Θέλαμε μια δυνατή ηγσία και είχαμε τον Μπόρις Τζόνσον, που έμοιαζε να μην έχει ιδέα ή κατανόηση για τη νόσο και παραλίγο να χάσει την ίδια του τη ζωή επειδή δεν ακολούθησε τους κανόνες που είχε θέσει για τον υπόλοιπο κόσμο. Πολλοί άνθρωποι είναι πολύ απογοητευμένοι με την κυβέρνηση μας. Και οι πλείστοι από εμάς πιστεύουμε ότι δεν θα έπρεπε να έχουμε χάσει 50.000 ανθρώπους από αυτό, καταστρέφοντας στην πορεία ΚΑΙ την οικονομία μας. Στα θετικά, μάθαμε πόσο ηρωικοί είναι οι άνθρωποι που εργάζονται στις υπηρεσίες υγείας του NHS. Είχαν να αντιμετωπίσουν φριχτές καταστάσεις και τον περισσότερο καιρό δεν είχαν τον κατάλληλο προστατευτικό εξοπλισμό για να το κάνουν – και αυτό είναι ντροπιαστικό για μια υποτιθέμενα επιτυχημένη και πλούσια χώρα, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο. Μάθαμε επίσης ορισμένα καλά πράγματα για το πώς είναι να περιορίζεσαι σε έναν χώρο με την οικογένεια, να υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλο, να είμαστε ανεκτικοί και να τα καταφέρνουμε και με λιγότερα.

Ειδικό από τον ΠΟΥ, τη UNICEF κ.ά. προειδοποιούν για το κοινωνικό στίγμα και τις διακρίσεις σε βάρος ανθρώπων που θεωρείται πως έχουν έρθει σε επαφή με τον ιό Covid-19. Εσείς, ως πρέσβειρα για την αντιμετώπιση της λέπρας –μιας ασθένειας που έφερε ένα πολύ βαρύ στίγμα για αιώνες– βλέπετε οποιεσδήποτε ομοιότητες στον τρόπο που συμπεριφέρονται σήμερα οι άνθρωποι έναντι όσων έχουν προσβληθεί από τον Covid-19; Μια από τις ομοιότητες είναι στην πραγματικότητα ότι ο Covid-19 (όπως και η λέπρα) είναι μεταδοτικός και ότι είναι απολύτως ορθό να απομονώνονται οι άνθρωποι και να μένουν μακριά από άλλους, ώστε να μην εξαπλωθεί η νόσος. Δεν υπάρχει τρόπος να το αποφύγεις αυτό. Έτσι, η απομόνωση είναι σίγουρα σωστή και είναι μια κοινή παράμετρος τόσο για τον Covid-19 όσο και για τη λέπρα. Εάν κάποιος έχει τον Covid-19 δεν θα έπρεπε να μένει έξω στο δρόμο, σε ένα καφέ ή στο σχολείο – θα πρέπει οπωσδήποτε να απομονωθεί, ακόμη και εάν δεν νιώθει πολύ πολύ άσχημα, αφού ίσως μεταδώσει τον ιό σε κάποιον με πιο αδύναμο οργανισμό, κάποιο ηλικιωμένο άτομο και αυτό το άτομο πιθανόν να πεθάνει. Παρόμοια και με τη λέπρα, είναι μια ασθένεια την οποία μπορεί να κολλήσουν άνθρωποι με χαμηλή ανοσία. Και επίσης, οι πλείστοι άνθρωποι μπορεί να μην έχουν την προδιάθεση να κολλήσουν. Επομένως, η ασθένεια είναι μυστήρια, αλλά επικίνδυνη και στις δύο περιπτώσεις. Δεν πιστεύω πως το στίγμα είναι τόσο έντονο στους ασθενείς του Covid, όσο ήταν στους λεπρούς, καθώς ο Covid-19 δεν είναι μια παραμορφωτική ασθένεια, αλλά μπορεί να σκοτώσει, ειδικά αν είσαι στις ευάλωτες ομάδες.

Στο Νο1 μπεςτ-σέλερ σας, «Το Νησί», υπήρχαν αρκετές αναδρομές στο παρελθόν, μέσα από τις οποίες μάθαμε τι συνέβη στους κύριους χαρακτήρες του βιβλίου μετά την εκκένωση της Σπιναλόγκας. Τι έχει απομείνει να μάθουμε στο νέο σας βιβλίο, «Μια βραδιά του Αυγούστου», που έρχεται ως σίκουελ; Στο «Νησί» δεν περιέγραφα με οποιαδήποτε λεπτομέρεια τις συναισθηματικές

μεταπτώσεις εκείνης της αυγουστιάτικης νύχτας που οι ασθενείς έφυγαν από τη Σπιναλόγκα και η Άννα δολοφονήθηκε. Σε αυτό το βιβλίο, ακολουθώ τη μοίρα αυτών των τριών αντρών που αγάπησαν την Άννα –του Μανώλη, του Αντρέα και του Αντώνη– και ασφαλώς βλέπω με μια άλλη ματιά τη Μαρία και τον Νίκο Κυρίτση, των οποίων οι ζωές άλλαξαν από εκείνο τον θάνατο. Ένα βράδυ, μία μόνο μέρα, ένα γεγονός, μπορούν να αλλάξουν την πορεία της ζωής των ανθρώπων για πάντα και ένιωσα μια παρόρμηση να το εξετάσω αυτό – όπως μια πέτρα που όταν ριχτεί σε μια λίμνη, οι κυματισμοί της θα εξαπλωθούν σε μεγάλη απόσταση.

Μετά το «Νησί», μας μεταφέρατε με τα βιβλία σας στον Ισπανικό Εμφύλιο, στη Θεσσαλονίκη του Μεσοπολέμου, στην Κύπρο του '70, στην Αθήνα της Κατοχής. Τι σας κάνει να επιστρέψετε στην Κρήτη του 1957 με το νέο σας βιβλίο; Περνώ ένα μεγάλο μέρος της ζωής μου τώρα στην Κρήτη – έχω περάσει πάρα πολύ χρόνο εδώ από τότε που έγραψα «Το Νησί». Κοιτάζοντας πίσω, ήμουν περισσότερο μια επισκέπτρια, μια τουρίστρια τότε. Επομένως, ήταν πολύ ευχάριστο να επιστρέψω εκεί με τη φαντασία μου. Παραδόξως, έγραψα το βιβλίο στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη διάρκεια της καραντίνας, όταν μου ήταν αδύνατο να πάω στην Κρήτη για πολλούς μήνες. Έκανα το τελικό φινιρίσμα στην Κρήτη – κάτι που ήταν για μένα πολύ σημαντικό.

Τι κοινά πιστεύετε πως υπάρχουν ανάμεσα στα διλήμματα εκείνης της εποχής και της σημερινής; Η ανθρωπότητα εξακολουθεί να είναι η ίδια – αλλά δεν μπορώ να σκεφτώ κάτι συγκεκριμένο πάνω σε αυτό.

Τα βιβλία σας είναι συνήθως μια κατάδυση σε ιστορικά γεγονότα. Τι σας παραινεί τόσο στο παρελθόν; Πιστεύω πως η σύγχρονη ελληνική Ιστορία είναι συναρπαστική διότι είχε πολύ δράμα και ασφαλώς πάρα πολύ πόνο. Είναι εξαιρετικό κίνητρο για μένα να γράφω για το πώς οι άνθρωποι αντιμετώπισαν αυτές τις καταστάσεις και επιβίωσαν μετά από αυτές.

Έχετε εμπειρία από best seller και μάλιστα σε πολλές γλώσσες. Τι πιστεύετε πως καθορίζει την επιτυχία ενός βιβλίου και δη όταν εκδίδεται σε μετάφραση; Σε ό,τι αφορά την επιτυχία, δεν πιστεύω πως υπάρχουν οιοιδήποτε κανόνες ή κοινές παράμετροι, εκτός ίσως από το να υπάρχει μια καλή «ιστορία» – κάτι τόσο απλό όσο αυτό. Είναι το αφηγηματικό νήμα που οδηγεί κάποιον μέσα από ένα βιβλίο, νομίζω. Και επίσης χαρακτήρες που να ενδιαφέρουν τον αναγνώστη. Σε θέματα μετάφρασης, είναι περισσότερο θέμα εμπιστοσύνης, εκτός και αν ο συγγραφέας γνωρίζει τη γλώσσα! Και, ας πούμε ότι στα κινέζικα ή στα ρώσικα (και στις πλείστες από τις υπόλοιπες 35 γλώσσες) πρέπει να τους εμπιστευτώ ότι κάνουν καλή δουλειά! Με εξαίρεση τα ελληνικά, τα γαλλικά, τα γερμανικά, τα ιταλικά κάποτε, δεν ζητούσα την άποψή μου, εκτός από κάποιες φορές που χρειάζονται διευκρινίσεις σχετικά με κάποια σημεία της επίσημης γλώσσας και της καθομιλουμένης.

Ποια είναι η ρουτίνα σας στη διάρκεια συγγραφής ενός νέου βιβλίου; Γενικά, έχω έναν καφέ δίπλα μου για την πρώτη ώρα. Μου αρέσει να ξεκινάω στις 9 και να συνεχίζω μέχρι νωρίς το απόγευμα με μια μικρή διακοπή για γεύμα (κάτι ελαφρύ, αλλιώς θα αποκοιμηθώ). Μόλις ολοκληρώσω τη φάση της έρευνας, γράφω μια σύνοψη. Αυτό μπορεί να πάρει αρκετές εβδομάδες μέχρι να προκύψει η πλοκή της ιστορίας. Και τότε αρχίζει το γράψιμο – κάποιες φορές υπάρχουν εκπλήξεις και η πλοκή μπορεί να πάρει μια αναπάντεχη τροπή καθώς αρχίζουν να αναπτύσσονται οι χαρακτήρες.

Ποια βιβλία προτιμάτε να διαβάσετε; Υποθέτω πως είμαι περισσότερο αναγνώστρια μυθοπλασίας παρά μη μυθοπλαστικών μυθιστορημάτων. Απολαμβάνω πάρα πολύ τον τρόπο που μπορούμε να «ταξιδεύουμε» όταν διαβάζουμε και να δραπετεύουμε σε άλλες χρονικές περιόδους και άλλους τόπους. Είναι μια πραγματικά θαυματουργή διαδικασία, αυτό που όταν διαβάζουμε, πηγαίνουμε κάπου «αλλού». Απολαμβάνω τα βιβλία με δυνατούς και ενδιαιφέροντες χαρακτήρες. Χρειάζεται να υπάρχει μια πλοκή, αλλά δεν είμαι πολύ φαν του εγκλήματος. Το αποφεύγω.

Τι σας ανησυχεί περισσότερο σήμερα; Τι σας καθπουχάζει; Αυτή τη στιγμή, η μεγαλύτερή μου έγνοια είναι ο τρόπος που η πανδημία αυτή έχει φέρει τα πάνω κάτω στο Ηνωμένο Βασίλειο και έχει πάρει πίσω και την ελληνική οικονομία. Ήρθε κυριολεκτικά από το πουθενά. Τόσο πολλοί άνθρωποι είναι χωρίς δουλειά ή θα είναι προσεχώς και αυτό είναι μια τεράστια ανησυχία για όλους μας, σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο. Αυτό που με καθπουχάζει είναι πως τόσο η ελληνική όσο και η βρετανική κοινωνία έχουν αντιμετωπίσει αντιξοότητες στο παρελθόν και επιβίωσαν, επομένως η Ιστορία μπορεί να είναι καθουσιαστική. **Α**

Από αυτή την κρίση μάθαμε και ορισμένα καλά πράγματα, πώς είναι να περιορίζεσαι σε έναν χώρο με την οικογένεια, να υποστηρίζουμε ο ένας τον άλλο, να είμαστε ανεκτικοί και να τα καταφέρνουμε και με λιγότερα

BIBΛΙΟ

Αναρωτιόμουν πώς θα μπορούσα να μεταφέρω τη συνομιλία μας, χωρίς να προδώσω την «ατμόσφαιρα». Δύσκολο. Με τη Ρούλα Γεωργακοπούλου μιλήσαμε με αφορμή το τελευταίο της βιβλίο, «Η μέθοδος της μπουρμπουλήθρας» (εκδ. Πόλις), αλλά οι λόγοι για να μιλήσει κανείς μαζί της είναι πολύ περισσότεροι. Στις ιστορίες από το λοκντάουν που έχει στο βιβλίο της, γραμμένο εκείνες τις μέρες της «υπερβολικής κλεισούρας και της αχλής του μεγάλου κιδύνου», με έναν τρόπο συναντάει κανείς όλες της τις ιδιότητες – η θεατρικότητα προδίδει τη θητεία της στη θεατρική γραφή, οι εφημερίδες και τα θραύσματα ιστορίας την πορεία της στη δημοσιογραφία. Κι όταν μου λέει «Ντρέπομαι λίγο, δεν είμαι τίποτα, ποια είμαι;», της απαντώ πως από το βιογραφικό της περνάει η ιστορία του ελληνικού Τύπου («Ποντίκι», «Ένα», «Ταχυδρόμος», «Marie Claire», «Βήμα», «ΝΕΑ», «Athens Voice»)· και πως υπήρξε μέρος της αρχικής μαγιάς και της μετέπειτα πορείας αυτού που γνωρίζουμε σήμερα σαν ελληνική δημοσιογραφία, με την καλή έννοια φυσικά.

Ο

λη αυτή η πορεία, ωστόσο, την εποχή της απόλυτης ορατότητας, των αναρτήσεων στο fb και των σχολίων, δεν είναι καθόλου γνωστά... Ήμουν άφαντη όλα αυτά τα χρόνια. Ουσιαστικά ξαναυπογράφω από το 2010 και μετά. Ήμουν 35 χρόνια δημοσιογράφος, κρυμμένη πίσω από κάθε λεζάντα, πίσω από κάθε ρεπορτάζ, αρχισυνταξία, layout. Έκανα επιτελικές δουλειές, υπεύθυνη τμήματος, αρχισυντάκτρια, ή είχα ανώνυμες στήλες. Την «Ποντίκινα», ας πούμε, την έκανα 35 χρόνια, ήταν η πιο διάσημη στήλη τότε, τη διαβάζανε οι πάντες. Αλλά εμένα δεν μου φαινότανε κάτι ιδιαίτερο. Υποτίθεται πως ήταν τηλεοπτική στήλη, αλλά ήταν πολιτική. Ήταν εύκολο τότε, υπήρχαν μόνο δύο κανάλια, οι αναφορές ήταν κοινές, έγγραφες για κάτι που το είχαν δει όλοι. Κι αυτό με βοηθούσε πολύ να κάνω πολιτικό σχόλιο χωρίς να χρειάζεται να επεξηγώ – με ενοχλούν πάρα πολύ οι επεξηγήσεις γιατί χαλάνε και το στίλ, τον ρυθμό. Αν μου χαλάσεις τον ρυθμό, αρρωσταίνω! Δεν την υπέγραφα τη στήλη, μου έλεγε ο διευθυντής μου πως θα χανόταν η μαγεία.

Η «Ποντίκινα των καναλιών» ήταν η μακροβιότερη και δημο-

φιλέστερη στήλη μιας εποχής που δεν έχει αφήσει ψηφιακά ίχνη. Της λέω πως θα ήθελα πολύ να διαβάσω ένα δείγμα και με προσκαλεί στο υπόγειό της, εκεί έχει ένα βουνό από εφημερίδες που βαριέται να τις πετάξει ή να τις αποδελτιώσει. Όσο μιλάμε, δεν λέει τίποτα που να είναι προκάτ. Υπάρχει κάτι σαν συστολή – επειδή την ίδια ώρα σκέφτεται –, και υπάρχει και χιούμορ, ευφυΐα, επιδεξιότητα στη χρήση της γλώσσας. Η αρθρογραφία της, για όσους την παρακολουθούν, έχει πάντα «κάτι», μια επινόηση, εξωκειμενικές αναφορές, σχολιάζει το πολιτικό και το κοινωνικό με έναν άλλο τρόπο από τον συνηθισμένο. Το ίδιο και στα βιβλία της, διαπλέκει τον δημόσιο με τον ψυχικό χώρο, γράφει για την κοινή εμπειρία περνώντας μέσα από την απολύτως προσωπική. Έχουν προηγηθεί τα θεατρικά της έργα. Στην πεζογραφία εμφανίστηκε πριν δύο χρόνια με το «Δέντρα πολλά δέντρα», όπου άγγιξε με έναν απίστευτα συγκινητικό και λεπτό τρόπο τον θάνατο της μητέρας (της). Κι έπειτα, στη «Μέθοδο της μπουρμπουλήθρας», ο τρόμος της πανδημίας, κι ο συλλογικός σουρεαλισμός του λοκντάουν.

Κάποιοι βρίσκουν τη «Μέθοδο της μπουρμπουλήθρας» κρυπτική... Είναι; Μα δεν γράφεις για να κρυφτείς, γράφεις για να φανερωθείς. Εγώ νομίζω ότι η «Μπουρμπουλήθρα» τα λέει όλα, και μάλιστα πιο ξεκάθαρα από ό,τι θα έπρεπε. Εξάλλου, η εποχή μας δεν φτιάχνει μαντάμ Μποβαρύ, Άννα Καρένινα, Κόμη Μο-

ΡΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

«Η εποχή μας
δεν φτιάχνει
μαντάμ Μποβαρύ»

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ

ντεχρήστο. Έτσι κι εγώ για αυτό το βιβλίο, και δεδομένων των συνθηκών, δηλαδή της μίας και μόννης σαρωτικής, φρικιαντικής συνθήκης που είναι η πανδημία, ήθελα να βρω έναν άλλο τρόπο. Και τον βρήκα στον τρόπο της παιδικής λογοτεχνίας που δεν έχει ήρωες με πλήρη ψυχολογική εξάρτηση, δεν με ενδιαφέρει καθόλου η χαρακτηρισλογία. Με ενδιαφέρουν τα βασικά ψυχικά γεγονότα, γι’ αυτά γράφω. Γίναμε αίφνης οι τρελοί του σπιτιού, με το οινόπνευμα και τη χλωρίνη. Αυτό είναι κάτι που σε καταβυθίζει, σε γυρίζει σε αρχικά στάδια, πολύ αρχαϊκά, στους πρωταρχικούς φόβους. Όπως ο δράκος, ας πούμε, που σπκώνεται τη νύχτα και αποκεφαλίζει 20 παιδάκια...

Το βιβλίο χτίζει ένα παραμυθένιο σύμπαν με περγαμόντα, χλωροφύλλες και βανίλιες, συγκάτοικοι όλοι μέσα σε ένα σπίτι –όπως ήμασταν κι εμείς τις μέρες του εγκλεισμού–, που ζητούν εμμονικά από την αφηγήτρια να τους λέει ιστορίες. Εκείνη, ψάχνοντας να βρει τι θα αφηγηθεί, περνάει μέσα από διαφορετικούς κόσμους: από το παραμύθι, στον απολύτως ρεαλιστικό της πανδημίας, και από εκεί στον κόσμο μιας προηγούμενης εποχής που δεν υπάρχει πια.

Ένας κόσμος σαν παραμύθι, αλλά πάντα με τη γλώσσα να έχει το πάνω χέρι, ε; Μα ναι! Η γλώσσα είναι ένα θηρίο, μόνο αυτή ξέρει την αλήθεια και μόνο αυτή ξέρει πώς να την πει. Την αποκαλύπτει ερήμην μας, είναι όλος ο πολιτισμός και όλος ο ψυχισμός του καθενός μας, είναι μια οντότητα που κάποια στιγμή θα λαλήσει. Το γράψιμο, για μένα, είναι μια αποκαλυπτική διαδικασία, δεν γράφω κάτι που ξέρω από τα πριν γιατί βαριέμαι.

Δεν είναι κρυπτικότητα, επομένως, είναι ένα παιχνίδι, και είναι και κοσμοθεωρία για το πώς γράφει κανείς, και πώς σκέφτεται: συναρμολογώντας μια υπερδεμένη ιστορία... Περιμένω να δω πότε θα εκपुर-σοκροτήσει ο συνειρμός, αυτό με οδηγεί. Αν δεν ακούσω το μπαμ, είμαι πάρα πολύ δυστυχημένη, όταν όμως το ακούω, λέω... ουφ, εντάξει! τώρα μπορώ να πάω παρά κάτω... Βαριέμαι τις ιστορίες με αρχή, μέση και τέλος, γιατί ξέρω ότι δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχει ούτε αρχή, ούτε μέση, ούτε τέλος. Ο κόσμος είναι κάτι άλλο, που δεν έχω τη γνώση και τη θεωρητική σκευή για να σου το πω. Από ένστικτο θα έλεγα ότι μπορεί να είναι κάτι κυβιστικό, κάτι πολύπλευρο, κάτι κβαντικό, καμία σχέση πάντως με την κυκλική αφήγηση, ή την ευθύγραμμη.

Κάπως έτσι εξηγείται και η συνωνυμία του Περγαμόντο με το Μπέργκαμο... Μα είναι δυνατόν να καθοδηγήσεις τον συνειρμό σου; Το Περγαμόντο, που είναι ο βασικός ήρωας του βιβλίου, τον είχα βάλει από την αρχή. Κάτσε να βρω κάτι που μου μυρίζει ωραία, σκέφτηκα, γιατί είχα ανάγκη από μια μυρωδιά που θα νικούσε τη μυρωδιά της χλωρίνης. Μετά από πολλές σελίδες ήρθε το Μπέργκαμο που είναι συνωνυμία με το περγαμόντο. Και λέω, Θεέ μου, πώς έγινε αυτό, αυτά τα μικρά θαύματα της γλώσσας... Δεν είναι ότι το είχα σκεφτεί εκ των προτέρων, συνέβη εντελώς μόνο του... Πάντα όταν γράφω μου συμβαίνουν μικρά θαύματα!

————> «Εκείνη την ώρα περνούσε η νεκρώσιμη πομπή από το Μπέργκαμο και ο εκφωνητής της τηλεόρασης αναφέρθηκε σε 30 φορτηγά του στρατού φορτωμένα με φέρετρα. Τα περγαμόντα διέκοψαν αμέσως τις κοσμικότητες, σηκώθηκαν και χαιρέτησαν αμέσως στρατιωτικά, λόγω της συνωνυμίας προφανώς...»

Διευκρινίζει: Και τόση ώρα σου μιλάω απλά για τη χαρά του γραψίματος, όχι για το νόημα του βιβλίου!

Στην αρχή τα ζαρζαβατικά-«συγκάτοικοι» ζητούν από την αφηγήτρια: «Θέλουμε μια τέλεια ιστορία σαν αυγό (;), δεν θέλουμε χαλασμένες ιστορίες!». Τελικά δεν παίρνουν αυτό που θέλουν... γιατί; **Κι έπειτα πώς προέκυψε το «αυγό»;** Από την αρχή προέκυψε το θέμα του αυγού, έλεγα τώρα τι είναι αυτό; Ενωίθα πως ήμουν στο χέιλος του γκρεμού. Όταν ήμουν μικρή και διάβαζα τη Μαντάμ Μποβαρύ, και στο τέλος έκλεισα το βιβλίο, είπα «είναι τόσο τέλειο..., πώς να το πω σε κάποιον, πώς να το πω...;;; είναι τέλειο σαν αυγό...!» Ριψοκινδυνεύοντας με το «αυγό» ήρθε και η αποκάλυψη. Ναι, είναι οι τέλειες ιστορίες, ε να λοιπόν, αυτές είναι! Οι τέλειες ιστορίες είναι οι κοινόχρηστες, είναι ιστορίες που γίνανε σε εποχές που οι άνθρωποι είχαν το ψυχικό περιθώριο να φτιάχνουν επωδούς και βεβαιότητες που γίνονται κοινή αναφορά. Σήμερα δεν μπορούμε να πούμε τέλειες ιστορίες γιατί είμαστε κατακερματισμένοι και μόνοι, δεν έχουμε κοινές αναφορές. Ο καθένας μας έχει ανέβει επάνω σε έναν καιψάσι και μονολογεί στον Εθνικό κήπο. Δεν πειράζει. Ωραίο είναι κι αυτό.

Κι έτσι η αφηγήτρια μένει να παλεύει με τις χαλασμένες ιστορίες... ποιες είναι αυτές; Οι χαλασμένες ιστορίες είναι οι αποτυχημένες, οι απωθημένες, τα μη συνειδητοποιημένα πράγματα, τα ανολοκλήρωτα, τα ματαιωμένα, οι μισές μας ιστορίες, αυτά που δεν έχουν καμία πιθανότητα να λάμψουν σαν ένα ολοκληρωμένο αφήγημα, ή σαν ένα υπέροχο λογοτέχνημα. Εγώ όταν κάθισα να γράψω ήμουν πάρα πολύ φοβισμένη, και πάρα πολύ θυμωμένη.

Γιατί; Π’ αυτό που συνέβη.

Ήμασταν κι εμείς μια χαλασμένη ιστορία... για αυτό διάλεξες αυτούς τους ήρωες;... Ναι, οι ήρωες, αυτά τα ζαρζαβατικά, δεν μπορούσαν να είναι παρά από τον φυτικό κόσμο. Πατί ήμασταν όλοι σε «φυτική κατάσταση», τουλάχιστον τους πρώτους μήνες της πανδημίας. Το έβλεπα στον εαυτό μου, ήμounα σαν φυτό. Είχαν φύγει όλες οι ιδιότητές μας κι είχαν μείνει μόνο οι βασικές. Δεν είχα κανένα ενδιαφέρον να φτιάξω κανονικούς χαρακτήρες, με ονόματα και φύλα, με χαρακτήρες. Τι νόημα θα είχαν ειδικά σε αυτή τη συγκυρία, ας έρθει κάποιος να μου το πει.

————> «Όλη μέρα σκουντουφλούσαν στους διαδρόμους και έλεγαν συγγνώμη και παρακαλώ, «κατελημμένο» στην τουαλέτα, “το αντισηπτικό τελειώνει”, “με γάλα ή χωρίς” και “είμαι on line με το σουπερ μάρκετ, θέλει κανείς τίποτα”;

Μέσα στην αφήγηση, στο σύμπαν των ζαρζαβατικών, εμφανίζεται το χρονικό της πανδημίας, διαβάξεις ξαφνικά νούμερα από τους νεκρούς και τα κρούσματα, για τις ομάδες υψηλού κινδύνου, για την πολιτική προστασία, τον ΕΟΔΥ, τον καθηγητή Τσιόδρα, την καχυποψία και τα αντισηπτικά. Αυτός είναι ο κόσμος του απόλυτου ρεαλισμού, σαν να βλέπεις ξαφνικά ειδήσεις. Όμως το ίδιο ξαφνικά εμφανίζονται και οι «αρχαίοι νεκροί», έτσι τους λες. Βασικός ανάμεσά τους ο πατέρας (σου), πεθαμένος χρόνια τώρα... Ο πατέρας μου έτυχε να ταιριάζει με τη φάση, όχι μόνον επειδή ήταν γιατρός. Όταν εγείρονται μεγάλα ερωτηματικά που αφορούν τη σχέση μας με τον έξω κόσμο, στρεφόμαστε προς τον πατέρα. Αυτός θα μας μυήσει στο δημόσιο, στην πολιτική, στη δουλειά, στην κοινωνία δηλαδή. Η επικράτεια του μητρικού βρίσκεται στον εσωτερικό κόσμο του παιδιού, στο μαγικό, στα συναισθήματα. Είναι το αιλουροειδές που εμφανίζεται στο βιβλίο με πολλές μεταμορφώσεις (θηλυκός γατόπαρδος, λεοπάρδαλη η αναρρικήτρια, βερβερίνα η λιονταρίνα), αυτή είναι στο τέλος που με σώζει μεταμορφωμένη σε «απαστράπτουσα τζάγκουαρ». Μου λέει «πήδα μέσα να σε πάω μια βόλτα μια βόλτα κι άσε τις σαхлаμάρες».

————> «Μέχρι ποιο κεφάλαιο έχετε φτάσει στην Ιστορία: με ρωτάει ο πατέρας μου ελέγχοντας την πρόοδο μου χωρίς να σκώσει τα μάτια του από μια εφημερίδα του 1965. Μέχρι εκεί που η Ισπανία ξεπέρασε σε κρούσματα τη Γερμανία και η Ιταλία μπήκε όλη σε καραντίνα. Τυλίγει την εφημερίδα του ρολό κι αρχίζει να την χτυπάει νευρικά στα γόνατά του προσθαφαιρώντας δεκαετίας ασυνεννοησίας μεταξύ μας».

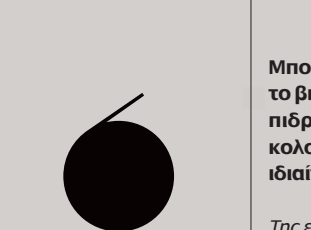
Αλλά και η Ιστορία είναι παρούσα, διαβάζουμε μικρές ιστορίες από την Κατοχή, για την υγειονομική πολιτική του Βενιζέλου... Είναι αυτός ο κόσμος που εκπροσωπεί ο πατέρας, και τον φέρνει μέσα στην ιστορία μέσα από τις εφημερίδες. Σε ένα σημείο μάλιστα απαριθμούνται οι τίτλοι των πρωτοεξέδιδων του 1965 – είναι η χρονιά της Αποστασίας, και της πολιτικής ανωμαλίας μέχρι τη δικτατορία... Οι εφημερίδες, ναι, υπήρχαν στο σπίτι, μας μάθανε από νωρίς πως ο σοβαρός άνθρωπος είναι ο ενημερωμένος πολίτης. Το πολιτικό μου προέκυψε σαν αποσαφήνιση της πατρικής φιγούρας, του Βενιζέλου, του Τρικούπη, του Γεωργίου Παπανδρέου, ακόμα και του Τσιόδρα τη συγκεκριμένη στιγμή. Ένα πεζογράφημα με πολιτικές προθέσεις θα μου προκαλούσε αμηχανία γιατί θα ήταν γραμμένο πριν καν να γραφτεί, οπότε πάει η χαρά του γραψίματος, πέταξε... Ήθελα ωστόσο να βάλω κάτι από την ιστορία του κεντρώου χώρου επειδή προσπάθησε να στρέψει αυτή τη χώρα των μεγάλων παθών προς τον εκσυγχρονισμό και την κοινωνική πρόοδο. Αυτό που λέω με έναν τρόπο είναι... κι αν τα είχαμε καταφέρει...; κι αν τα είχαμε καταφέρει να μη κυθούμε σε διάφορα πάθη αλλά να δούμε ρεαλιστικά τα πράγματα...; Ο ρεαλισμός ήταν που μας έλειψε, και για να επιστρέψουμε στα δικά μας, κι ο Τσιόδρας ήτανε ο απόλυτος ρεαλιστής. Σου εξηγούσε τι συμβαίνει και έπαιρνε την ευθύνη να κόψει δρόμο προς πιθανά ξέφωτα ζητώντας όμως και τη συμμετοχή του πολίτη.

Πότε χάθηκε αυτό το παιχνίδι; Είχαμε περάσει τόσο καλά τη δεκαετία του '90, που ξαφνικά θεωρήσαμε ότι ήταν δικαίωμά μας να γίνουμε και λίγο παρανοϊκοί. Τώρα όμως με την πανδημία, δεν μπορούμε να είμαστε παρανοϊκοί. Είναι θέμα ζωής και θανάτου. Ποτέ πριν δεν είχαμε αντιμετωπίσει ζήτημα ζωής και θανάτου. Ακόμα και στην οικονομική κρίση όλο και κάτι γινόταν και πάλι σωζόταν η κατάσταση...

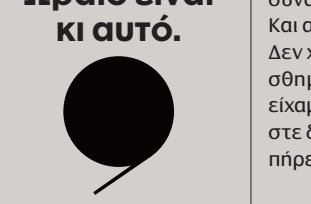
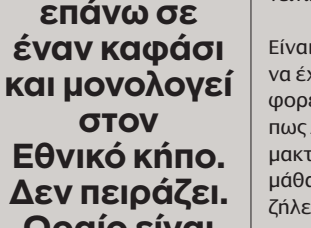
Είναι η ίδια παράνοια που παίχτηκε και στο δημοψήφισμα; Ναι, το δημοψήφισμα. Το έχω διαγράψει, είδες; Έχουν καεί τα εγκεφαλικά κύτταρά μου που το δέχτηκαν. Η παράνοια είχε γίνει αρετή και η ύβρις είχε γίνει αξία, κι η τρέλα ήταν το ζητούμενο.

Δεν καταλαβαίνω πότε περνάμε στη συζήτησή μας από τη λογοτεχνία στον κορωνοϊό, κι από εκεί στην πολιτική και την επικαιρότητα, μιλάμε για τα συλλογικά μας τραύματα. Όπως και στο βιβλίο, το προσωπικό, το ψυχικό, μπερδεύονται με το δημόσιο- και η λογοτεχνία με την πολιτική. Και δεν έχουμε μιλήσει ακόμα για το θέατρο, που είναι μία από τη βασικές της ιδιότητες: θεατρική συγγραφέας. Φαίνεται να τη δέχεται πιο πολύ από το «συγγραφέας».

Η «Μπουρμπουλήθρα» προδίδει τη θητεία σου στο θέατρο. Το θεατρικό στοιχείο είναι έντονο, με την έννοια πως συχνά, καθώς διαβάξεις, φαντάζεσαι σκηνές, υπάρχει πολύ ζωντάνια... Χαίρομαι πάρα

Είμαστε κατακερματισμένοι και μόνοι, ο καθένας μας έχει ανέβει επάνω σε έναν καφάσι και μονολογεί στον Εθνικό κήπο. Δεν πειράζει. Ωραίο είναι κι αυτό.

Πότε χάθηκε αυτό το παιχνίδι; Είχαμε περάσει τόσο καλά τη δεκαετία του '90, που ξαφνικά θεωρήσαμε ότι ήταν δικαίωμά μας να γίνουμε και λίγο παρανοϊκοί. Τώρα όμως με την πανδημία, δεν μπορούμε να είμαστε παρανοϊκοί. Είναι θέμα ζωής και θανάτου. Ποτέ πριν δεν είχαμε αντιμετωπίσει ζήτημα ζωής και θανάτου. Ακόμα και στην οικονομική κρίση όλο και κάτι γινόταν και πάλι σωζόταν η κατάσταση...

Είναι η ίδια παράνοια που παίχτηκε και στο δημοψήφισμα; Ναι, το δημοψήφισμα. Το έχω διαγράψει, είδες; Έχουν καεί τα εγκεφαλικά κύτταρά μου που το δέχτηκαν. Η παράνοια είχε γίνει αρετή και η ύβρις είχε γίνει αξία, κι η τρέλα ήταν το ζητούμενο.

Δεν καταλαβαίνω πότε περνάμε στη συζήτησή μας από τη λογοτεχνία στον κορωνοϊό, κι από εκεί στην πολιτική και την επικαιρότητα, μιλάμε για τα συλλογικά μας τραύματα. Όπως και στο βιβλίο, το προσωπικό, το ψυχικό, μπερδεύονται με το δημόσιο- και η λογοτεχνία με την πολιτική. Και δεν έχουμε μιλήσει ακόμα για το θέατρο, που είναι μία από τη βασικές της ιδιότητες: θεατρική συγγραφέας. Φαίνεται να τη δέχεται πιο πολύ από το «συγγραφέας».

Η «Μπουρμπουλήθρα» προδίδει τη θητεία σου στο θέατρο. Το θεατρικό στοιχείο είναι έντονο, με την έννοια πως συχνά, καθώς διαβάξεις, φαντάζεσαι σκηνές, υπάρχει πολύ ζωντάνια... Χαίρομαι πάρα

πολύ που μου το λες αυτό, γιατί η ταπεινή μου άποψη είναι ότι η λογοτεχνία χρειάζεται τη θεατρικότητα ενώ το θέατρο δεν χρειάζεται καθόλου τη λογοτεχνία. Το θέατρο το αγαπώ πολύ, το θεωρώ πολύ υψηλή τέχνη. Από τη μεριά μου, του ανθρώπου που γράφει, μπορώ να πως πως το θεατρικό άπτεται και λίγο της παιδικής σου πλευράς, μάλιστα θεωρούσα τον εαυτό μου λίγο ασόβαρο για να κάνω λογοτεχνία. Όταν το δοκίμασα, ένιωσα ότι θα μπορούσα σε μια ακρούλα να υπάρχω κι εγώ, με τα δικά μου χαρακτηριστικά, που έχουν θεατρικότητα, που λες κι εσύ.

Πριν κλείσουμε, μένει μια ερώτηση που ήθελα να την κάνω και δεν πρόλαβα... τη λέω στην εκποή.

Και οι αδερφές σου; «Τι να πω για τις αδερφές μου...;»

Μπορούμε να πούμε κάτι γιατί εμφανίζονται στο πρώτο βιβλίο, στα «Δέντρα». Και από τις δημόσιες αλληλεπιδράσεις σας στο Φέισμπουκ, για όσους σας παρακολουθούν, βγαίνει προς τα έξω μια αδερφική σχέση ιδιαίτερη, σαν να έχετε διαλέξει η μία την άλλη...

Της εξηγώ πως μπαίνει κανείς στον πειρασμό να τις σκεφτεί εκεί, στη δεκαετία του '70, όταν είναι νέες φοιτήτριες που ενπλικιώνονται: τρεις όμορφες νεαρές γυναίκες, που εκφράζουν αυτό το μοντέλο της χειραφέτησης, μια εποχή που ακόμα δεν είναι δεδομένο. Σκεφτόμουν πως ίσως μ' έναν τρόπο καθρεφτίζουν μία από τις ωραίες εκδοχές της γυναίκας της εποχής τους, όταν ακόμα δεν ήταν διαδεδομένη η κουλτούρα του φεμινισμού όπως την ξέρουμε σήμερα, – και το επί τρία το κάνει δυνατό σαν εικόνα. Αλλά αυτή με πηγαίνει πίσω, στα βασικά συναισθήματα.

Είναι λογικό όταν έχεις κοινή ιστορία με έναν άνθρωπο να έχεις και κοινούς κώδικες, απροσπέλαστους πολλές φορές για τους άλλους. Εμείς βέβαια ήμασταν πολλές, όπως λες κι εσύ. Πα τους άλλους αυτό ίσως ήταν λίγο τρομακτικό, γιατί φτιάχναμε ήδη μια παρέα μόνες μας, οπότε μάθαμε γρήγορα και τον ανταγωνισμό, το μοίρασμα, τη ζήλεια, τη χαρά, τη συμπλήρωση, την αλληλεγγύη, όλα τα συναισθήματα τα μάθαμε, ήταν ταχύρρυθμα μαθήματα. Και από αυτή την άποψη νομίζω πως ήμασταν τυχερές. Δεν χρειάστηκε να ψάξουμε πολύ την γκάμα των συναισθημάτων για να αναγνωρίσουμε τι μας συμβαίνει. Το είχαμε ήδη πάθει, και το είχαμε ήδη φέρει εις πέρας. Είμαστε διαφορετικές βέβαια, και μεγαλώνοντας η καθεμία πήρε τη δική της διαδρομή, και ευτυχώς!

*Μια διαδρομή που τυχαίνει να ξεκινάει στην αρχή της Μεταπολίτευσης... Ίσως και να νιώθουν μια «ευγνωμσύνη», για την πορεία που πήραν τα πράγματα, τις δυνατότητες που άνοιξαν, τη διευρυμένη δημοκρατία και ευμάρεια, τα δικαιώματα. Σε μια επόμενη συζήτηση θα της ζητήσω να μιλήσουμε για τη Μεταπολίτευση, είμαι σίγουρη πως θα μου πει πως ήταν ωραία, «πως ήταν η καλύτερή μας και πως πήγε χαμένη επειδή κατασκευοφαντήθηκε από δυνάμεις του σκότους», και θα τη ρωτούσα αν συμφωνεί πως αυτή η παρεξηγημένη εποχή ήταν και η πιο γόνιμη περίοδος της σύγχρονης ιστορίας μας... Προς το παρόν όμως θα μείνουμε εδώ, στα βασικά... **A***

Επιμέλεια:
TANIA ΔΕΛΗ

style

Τα καλλυντικά **KIKO MILANO** μόλις προσγειώθηκαν κι εδώ

▶ Την πρώτη φορά που ταξίδεψα στη Βερόνα, μπήκα να αγοράσω ένα κραγιόν και έφυγα με μια γεμάτη τσάντα. Τη δεύτερη φορά στη Ρώμη, φίλες και συνάδελφοι μου είχαν ήδη δώσει τη λίστα με τα προϊόντα **KIKO MILANO** που ήθελα να τους φέρω. Τώρα, το Νο1 brand καλλυντικών στην Ιταλία, ήρθε επιτέλους στην Αθήνα, στο The Mall Athens. Εδώ θα βρεις προϊόντα μακιγιάζ, περιποίησης προσώπου, νυχιών, αξεσουάρ και επαγγελματικά πινέλα υψηλής ποιότητας σε πολύ προσιτές τιμές. Όλα τα προϊόντα είναι cruelty free και το 99% αυτών παράγεται στην Ευρώπη. Ανυπομονώ να το πω στα κορίτσια!

Τρώγοντας
ένα τιραμισού

Θηλυκότητα με καμπύλες
μιας άλλης εποχής

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ
ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τρώγοντας ένα τιραμισού, πραγματικά ταξιδευτικό, μου ήρθε στο μυαλό μια κατατομή με στενή μέση, τονισμένους γοφούς, πλούσιο στήθος, σαρκώδη χείλη και ζωηρό μεσογειακό ταμπεραμέντο, σαν γέλιο τρανταχτό. Α, κι ένα κοντό φουλάρι δεμένο στον λαιμό.

Μου ήρθε στο μυαλό η Σοφία Λόρεν ως Φιλουμένα Μαρτουράνο και ως πολλά άλλα. Η Ιταλίδα ντίβα με τη ζουμερή θηλυκότητα. Τα υπέροχα μάτια που παραμένουν τυπωμένα σε ετικέτα κρασιού. Και τη σιλουέτα που θύμιζε βιολοντσέλο. Ό,τι βλέπετε, έλεγε, το οφείλω στις μακαρονάδες.

Το κουτάλι πνίγηκε στο μασκαρπόνε. Και η μύτη του έσπασε το βουτηγμένο στον εσπρέσο μπισκότο. Μια πανομοιότυπη παλέτα με ξανθό μαλλί καθόταν τριγύρω. Πού 'ναι το γυαλιστερό καστανό της Κλαούντια Καρντινάλε και της Τζίνα Λολομπρίτζιτα; Η πιο όμορφη Ιταλική εφεύρεση μετά τα σπαγγέτι, είχε πει ο Ντέιβιντ Νίβεν για την Καρντινάλε, και ο Φεντερίκο Φελίνι τη μάλωνε διότι δεν έτρωγε αρκετά. Την ήθελε γήινη. Κι άλλο τιραμισού, λοιπόν.

Όσο για τη «Λολό», η Μέρλιν Μονρόε της συστήθηκε ως η «αμερικανίδα Λολομπρίτζιτα». Βαθύ κόκκινο κραγιόν και πλούσιες καμπύλες. Κι αυτό το μαλλί, που ούτε κοντό είναι, ούτε μακρύ. Από τις ξανθές ξεχωρίζω τη Μόνικα Βίτι. Πολύ στιλ. Μέσα στην κυριαρχία της καχεξίας, οι Ιταλίδες σταρ της εποχής της Τσινετσιτά παραμένουν διαχρονικά πρότυπα ομορφιάς. Το επιτρέπουν οι πολλές αποχρώσεις της θηλυκότητας.

Θα θεωρούνταν plus size σήμερα; Ή μήπως η ζουμερή εκδοχή της θηλυκότητας παραμένει αθάνατη; Μπορεί. Μια σιλουέτα σαν αυτή της Ανίτα Εκμπεργκ στην ταινία «Dolce Vita». Η Εκμπεργκ ήταν Σουηδή αλλά εντάσσεται, έστω για τη θρυλική σκηνή στη Φοντάνα ντι Τρέβι, στο προφίλ των πλανητικών σταρ που μεσουράνησαν τη χρυσή εποχή του Ιταλικού σινεμά.

Όλα αυτά μετά από ένα τιραμισού, πού να είχαμε και καρμπονάρα, πίτσα, προσούτο... Την άλλη εβδομάδα καλό θα ήταν να περάσουμε στη Γαλλική κουζίνα, προκειμένου του μενού των αναπολήσεων να υποκύψει στις Γαλλίδες σταρ.

ΟΠΤΙΚΑ
ΟΦΘΑΛΜΟΣ
Γυαλιά ηλίου Paul Frank

G STAR RAW
Γυναικείο τζιν παντελόνι

LA ROCHE
POSAY
Effaclar serum για δέρμα με τάση ακμής

HONOR
Honor Watch ES.
Διαθέσιμο στην Ελλάδα από τον Οκτώβριο

KARL
LAGERFELD
Σακίδιο πλάτης

THE BODY SHOP
Tea Tree Oil για τα σπυράκια
€6/10ml

«Για να είμαι απόλυτα ειλικρινής, η μόνη σχέση μου με τη μόδα είναι

να ξεχωρίζω το μπρος από το πίσω» (στο Twitter)

CONVERSE
Unisex sneaker

BENETTON
Ανδρικό τζιν μπουφάν
Keith Haring €119

MAYBELLINE
Baby Skin Instant Pore Eraser
για μείωση των πόρων

WOMEN'S SECRET
Νεοσέρ €29,99

TOMMY
HILFIGER
Κόκκινο μποτάκι
λουστρίνι €175,90

YAMAMAY
Ολόσωμο lingerie €39,95

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

MUST
SEE

Το 43ο Φεστιβάλ Δράμας θα διεξαχθεί στις 20-26 Σεπτεμβρίου με νέο καλλιτεχνικό διευθυντή τον Γιάννη Σακαρίδη και πρωταγωνιστές τους κινηματογραφιστές και το κοινό που αγαπά και στηρίζει την ταινία μικρού μήκους. Η μεγάλη γιορτή των μικρομηκάνων απέναντι στην πρωτόγνωρη συγκυρία της πανδημίας, επιστρατεύει ευέλικτες και έξυπνες λύσεις ώστε οι νέοι σκηνοθέτες να συναντήσουν το κοινό τους. Γι' αυτό και για πρώτη φορά στην ιστορία του, θα διεξαχθεί ταυτόχρονα και σε φυσικούς χώρους και online. Λεπτομέρειες στη σελίδα του Φεστιβάλ Δράμας (www.dramafilmfestival.gr)

ΑΚΟΜΗ

► Η «Ιουλιέτα των Πνευμάτων» (*Giulietta Degli Spiriti*) (**) από το 1965 είναι η πρώτη έγχρωμη ταινία του Φεντερίκο Φελίνι με την Τζουλιέτα Μασίνα στον ρόλο της Ιουλιέτας, μιας κυρίας της ανώτερης αστικής τάξης, που πασιχίζει να φέρει τις θρησκευτικές αρχές της στα μέτρα των υπαρξιακών ανησυχιών και της κρίσης ταυτότητας που τη βασανίζουν. Το φιλμ ήταν υποψήφιο για δύο Όσκαρ.
► Νέος animated «Scooby-Doo» (!) στις αίθουσες με τον Σάγκι και τον ακώριστο τετράποδο φίλο του να μπλέκουν σε καινούργιες περιπέτειες.

Οι ζωές που δεν έζησα

(THE ROADS NOT TAKEN) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σάλι Πότερ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χαβιέ Μπαρδέμ, Σάλα Χάγιεκ, Ελ Φάνινγκ, Λόρα Λίνεϊ

Η 25χρονη Μόλι φροντίζει τον 55χρονο πατέρα της Λίο, που πάσχει από άνοια. Ο Λίο δεν μπορεί να σκεφτεί ή να μιλήσει συγκροτημένα και μόνο η Μόλι καταφέρνει να επικοινωνήσει μαζί του, έστω και με τρομερά προβλήματα στη μεταξύ τους επαφή.

Η 71χρονη Σάλι Πότερ θα έχει πάντα ως σημείο αναφοράς της καριέρας της το απαιτητικό και άκρως σοφιστικό «Ορλάντο» από το 1992 με την Τίλντα Σουίντον να υποδύεται την ερμαφρόδιτη ηρωίδα της Βιρτζίνια Γουλφ. Όσο δύσκολη και πολυεπίπεδη ήταν εκείνη η ταινία άλλο τόσο απλή είναι η τελευταία ταινία της Λονδρέζας. Η σχέση πατέρας και κόρης είναι ένα σχήμα που στα καρέ του «The Roads Not Taken» έχει μάλλον υποστηρικτικό χαρακτήρα προκειμένου να αναλυθεί διεξοδικά ο χαρακτήρας του συγγραφέα Λίο (ο Μπαρδέμ σε τρεις διαφορετικούς χρόνους) και να κατανοηθούν οι κρίσιμες αποφάσεις στο ταξίδι της ζωής του. Με πολλά και αποσπασματικά flash backs γνωρίζουμε το παρελθόν του, συναντάμε τους ανθρώπους που αγάπησε και αφουγκραζόμαστε τη θλίψη του για τις επιλογές που έκανε ή δεν τόλμησε. Παράλληλα συμπάσχουμε με την αγωνία της Μόλι (γεμάτη από αυταπάλη και τρυφερότητα η ερμηνεία από την Ελ Φάνινγκ) να κάνει το καλύτερο δυνατό για τον πατέρα της, ακόμη κι αν αυτό σημαίνει να θυσιάσει τη δική της προσωπική ζωή. Τα ζόρια για τη Μόλι – αλλά και την ίδια την ταινία – ξεκινούν από τη στιγμή που συνειδητοποιούμε ότι ο Λίο «θυσιάσε» την ίδια την κόρη του για την καριέρα και το προσωπικό ταξίδι του. Ειδικά στο κομμάτι που ως άλλος Οδυσσέας διστάζει αν πρέπει να συνεχίσει την εξορία του στην Ελλάδα ή αν οφείλει να επιστρέψει στην Ιθάκη του, όπου βρίσκεται η γυναίκα του Ρίτα (Λόρα Λίνεϊ) και η μικρή του κόρη, η Σάλι Πότερ δείχνει να μην έχει την κατάλληλη απάντηση και αφήνει το δικό της σενάριο μετέωρο μεταξύ της γονικής ευθύνης και της καλλιτεχνικής ελευθερίας. Η ταινία δεν υπερβαίνει τους κανόνες του συμβατικού δράματος παρά τον κατακερματισμό χρόνου και τόπου (μεταξύ άλλων θα δείτε και μια παραλία που παραπέμπει σε Ελλάδα με μια βάρκα ονόματι «Καλυψώ» –άλλη μια αναφορά στο ταξίδι του Οδυσσέα– και μια ψαροταβέρνα που τιτλοφορείται κάπως αφελώς «Ταβέρνα» αλλά τα συγκεκριμένα γυρίσματα έγιναν στην Αλμερία). Χαμηλότονη, συγκινητική αλλά εντέλει αδιέξοδη και δίχως πραγματικό ενδιαφέρον, η ταινία της Πότερ είναι ένα ισχνό δράμα που μιλά για κάποιες εύθραυστες οικογενειακές σχέσεις και για τις ενοχές που μας «τρώνε» για όσα ζήσαμε και κυρίως για όσα δεν ζήσαμε.

«Όλοι μετανιώνουμε για κάτι που έχουμε κάνει στο παρελθόν» («Οι ζωές που δεν έζησα»)

Ακαταμάχητος (IRRESISTIBLE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζον Στιούαρτ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Στιβ Καρέλ, Κρις Κούπερ, Ρόουζ Μπερν, Μακένζι Ντέιβις, Τόφερ Γκρέις

Ο υπεύθυνος του σχεδιασμού της στρατηγικής στις προεκλογικές καμπάνιες των Δημοκρατικών θεωρεί ότι βρήκε στο πρόσωπο ενός αγρότη από το Γουισκόνσιν τον επόμενο αμερικανό ήρωα που θα λατρεύει η κοινή γνώμη και θα χαρίσει στο κόμμα του τη νίκη στις επόμενες δημοτικές εκλογές.

Ο κωμικός και παρουσιαστής Τζον Στιούαρτ στη δεύτερη σκηνοθετική δουλειά του μετά από το πολιτικό δράμα «Άρωμα ελευθερίας» του 2014 με τον Γκαέλ Γκαρσία Μπερνάλ επιχειρεί να σατιρίσει – αλλά και να θίξει εις βάθος– τους μηχανισμούς λειτουργίας των πολιτικών προεκλογικών εκστρατειών και της κατασκευής πολιτικών ειδώλων. Το χιούμορ όμως που επικαλείται ο Στιούαρτ παρότι έχει ως πηγή έμπνευσης τη σατιρική εκπομπή του «The Daily Show» την οποία υπηρέτησε για 16 χρόνια (1999- 2015) δεν είναι εξίσου αποτελεσματικό με εκείνο του τηλεοπτικού σόου του. Ελάχιστα σπαρταριστό και ενίοτε χοντροκομμένο, με σκετς που δοκιμάζουν όχι απλώς την αισθητική αλλά και τη κοινή λογική, ο «Ακαταμάχητος» δεν βγάζει το γέλιο που υπόσχεται παρά τη θετική παρουσία του Στιβ Καρέλ (εκ των συνεργατών του Στιούαρτ στο «The Daily Show» για μια πενταετία περίπου). Η επιθυμητή συνοχή απουσιάζει, το σενάριο ακολουθεί την προβλέψιμη πεπατημένη –με μόνη ανατροπή το σχετικά έξυπνο φινάλε–, οι βασικοί χαρακτήρες είναι παροδομένοι στα κλισέ και τις συμβάσεις. Κι όσον αφορά το «to the point» η σατιρική ματιά του Στιούαρτ δεν αποκάλυπτει κάτι που δεν ξέραμε για την πολιτική σκηνή. Ναι, το χρήμα κινεί τα πάντα, και η υποκρισία είναι ο Θεός όλων.

Οι άγνωστοι Αθηναίοι **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Αγγελική Αντωνίου
ΜΟΝΤΑΖ: Χρόνης Θεοκάρης ΜΟΥΣΙΚΗ: Σεραφείμ Παννακόπουλος

Τα αδέσποτα σκυλιά στο κέντρο της Αθήνας είναι οι πρωταγωνιστές στο ιδιόμορφο, τρυφερό και χιουμοριστικό ντοκιμαντέρ της Αντωνίου.

Η Αγγελική Αντωνίου («Eduard», «Χαμένες νύχτες») καταγράφει με την κάμερά της τη ζωή των αδέσποτων σκυλιών της Αθήνας. Όχι τόσο τεχνικά τολμηρό όσο ήταν για παράδειγμα οι πρόσφατες «Γάτες της Κωνσταντινούπολης», αλλά φτιαγμένο με μεράκι και συνέπεια, το φιλμ θα αγγίξει τους πάντες – ζωόφιλους και μη. Οι τετράποδοι ήρωες της Αντωνίου δεν καταφέρνουν απλώς να επιβιώσουν στο κέντρο μιας τόσο επικίνδυνης και χαοτικής πόλης χάρη στη φροντίδα των ευεργετών τους (ο φαρμακοποιός, ο συνταξιούχος, ο άστεγος κ.λπ.) αλλά δίνουν κι ένα απολαυστικό σόου χάρη στις ιδιαιτερότητες του κάθε χαρακτήρα χωριστά, της εξυπνάδας ή καπατσουσής τους –δείτε πώς επιβάλλονται στους καταστηματούχους με το πείσμα και το σκέρτσο τους– και κυρίως των απίθανων συνηθειών τους.

Greenland: Το τελευταίο καταφύγιο

(GREENLAND) *½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρικ Ρόμαν Βο
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζέραντ Μπάτλερ, Μορένα Μπάκαριν, Σκοτ Γκλεν

Κομήτης τεράστιων διαστάσεων πλησιάζει τη Γη και την απειλεί με αφανισμό. Ο Τζον (ο Μπάτλερ σε νέο γκριμάτσα-σόου) θα κάνει ό,τι μπορεί για να προστατέψει τη γυναίκα και το μικρό του γιο και να τους οδηγήσει στο ασφαλέστερο καταφύγιο όπου θα επιβιώσουν οι λίγοι και τυχεροί.

Το ύφος της καθωσπρέπει, καθηλωτικής «ταινίας καταστροφής» τηρείται με ευλαβική ακρίβεια: θεαματικές σεκάνς που κόβουν την ανάσα (δεκάδες κομμάτια του κομήτη σκάνε σε διάφορες επιφάνειες της υφηνίου εξαφανίζοντας πόλεις και χωριά) και στη μέση η προσπάθεια μιας χούφτας ανθρώπων να αποφύγουν το μοιραίο. Εφέ και ουμανισμός πάνε χέρι-χέρι σε μια καλογουαλισμένη περιπέτεια που ξεδιπλώνεται με άνεση αλλά και δίχως περαιτέρω εκπλήξεις, ενώ δεν λείπουν και οι πολιτικές μπηχτές περί «πλούσιων που επιλέχτηκαν για να επιβιώσουν λόγω χρήματος».

Σ' εκείνες τις πρώτες άγριες μέρες, πριν αρχίσει να τραγουδάει, συνήθιζε να κάνει γαργάρες με καρφιά.

«Ο Βασιλιάς Μελάνι βγάξει τις βρωμερές του μπότες»...

Ήταν μόλις είχε αφήσει πίσω του την Αυστραλία κι είχε εγκατασταθεί μαζί με ολόκληρη την εφηβική παρέα στο Λονδίνο. Είχαν μόλις υπογράψει στην 4AD και το μέλλον φάνταζε ελπιδοφόρο μέσα στη ζοφερότητά του.

«Βασιλιά Μελάνι ξύπνα, Βασιλιά Μελάνι σήκω...»

Κανείς δεν θα μπορούσε να φανταστεί ότι τα σκωμμένα πάνκιμα μαλλιά θα έδιναν τη θέση τους σε μια καλοχτενισμένη κόμη, τα ξεσκισμένα ρούχα σ' ένα φροντισμένο κοστούμι, η προσήλωση στον Sid Vicious στην υπέρτατη αγάπη για τον Elvis και το ξηλωμένο από τη βάση του μικρόφωνο σ' ένα από τα καλύτερα πιάνο της αγοράς.

«Ο Βασιλιάς Μελάνι νιώθει σαν έντομο και σιχαίνεται το σάπιο καβούκι του».

Κανείς δεν περίμενε ότι ο **Nick Cave** θα την έβγαζε ποτέ καθαρή από τα καρφιά, τα ναρκωτικά, το αλκοόλ και τη σάπια ζωή στον δρόμο.

Κι όμως. Μερικές δεκάδες δισκάρες μετά τον Βασιλιά Μελάνι, ο Βασιλιάς Μελάνι himself με το μεγαλύτερο μέρος της περιοδείας του Ghosteen να ακυρώνεται λόγω Covid, τον Ιούλιο που μας πέρασε, χτυπάει μόνος στο πιάνο του *Alexandra Palace*, εκεί στο Βόρειο Λονδίνο, μερικά από τα πιο μοναχικά τραγούδια του. Κάνει γαργάρες με μέλι κι ένα ιδιαίτερο εκχύλισμα που αποτελείται από λουίζα και μελισσόχορτο.

Η ταινία «*Nick Cave - Alone at Alexandra Palace*» κάνει πρεμιέρα στους κινηματογράφους στις 5 Νοεμβρίου και ο δίσκος κυκλοφορεί στις 20 του ίδιου μήνα.

Για τους πιστούς. Για τους μοναχικούς.

» «Ζούμε σε έναν κόσμο με όλο και λιγότερη ποικιλομορφία: από τη χλωρίδα και την πανίδα μέχρι τις ομιλούμενες γλώσσες, από τη θρησκευτική ζωή μέχρι την τέχνη και την πολιτική παρατηρείται παρά τη φαινομενική ποικιλία και τις επιφανειακές πολιτισμικές συγκρούσεις, μια βαθιά τάση ομογενοποίησης». Αυτά διαβάζω στο οπισθόφυλλο του βιβλίου του **Τόμας Μπάουερ** «Ο μονοσήμαντος κόσμος», που κυκλοφόρησε πολύ πρόσφατα από τις εκδόσεις Αντίποδες. Η αμφισβήτηση και η μονοσημαντικότητα, ο φανατισμός, η αυθεντικότητα και η αδιαφορία, τίθενται στο κέντρο της προβληματικής του Μπάουερ, που βλέπει την ανθρωπινή σκέψη μέ-

σω συνεχών αφαιρέσεων να πλησιάζει όλο και περισσότερο την τεχνητή νοημοσύνη. Εξαιρετική τροφή για σκέψη!

» Θέλεις επειδή στο κέντρο της προβληματικής του έθετε πάντα τη λαϊκή μουσική. Θέλεις επειδή είχε να βγάλει δίσκο από το 2015, ο **Sam Lee** φαίνεται ότι ξεχάστηκε μέσα στα χρόνια. Ο βρετανός τραγουδοποιός έχει αφιερώσει τη ζωή του στη συλλογή και την αναδημιουργία της παραδοσιακής μουσικής που προέρχεται από τα βρετανικά νησιά. Ο πιο πρόσφατος δίσκος του, «*Old Wow*», περιλαμβάνει «αναδημιουργημένα» αγγλικά τραγούδια, για πρώτη φορά ηλεκτρική κιθάρα κι επιπλέον τη φωνή της Elizabeth Fraser, που στο «*The Moon Shines Bright*» αλλάζει τον κόσμο.

» Η **Elizabeth Fraser**, που μαζί με τον Robin Guthrie και τον Simon Raymonde έστηναν πίσω στα 1984 ως Cocteau Twins εκείνη την απίθανη δισκάρα που λεγόταν «*Treasure*». Ένα ξωτικό εκείνο το κορίτσι από κόσμο μακρινό, με είχε μαγνητίσει με τη φωνή (και αργότερα με το βλέμμα της). Και, όχι, όταν η βελόνα του προϊστορικού μου πικάρ, διάβαζε για πρώτη φορά τις νότες του «*Ιν*», δεν ήξερα πόσο θα την ερωτευόμουν...

» Είχε ένα μοναδικό τρόπο να πιάνει με τις κεραιές του όχι αυτό που ήταν, αλλά αυτό που υπό συνθήκες θα μπορούσε να γίνει σημαντικό. Συνήθως μετέδιδε την πρώτη πλευρά του single αλλά όταν επρόκειτο για μια μικρή μπάντα, που είχε τύχει να δει στη σκηνή και που δεν είχε ηχογραφήσει ποτέ ούτε νότα, τους έφερνε στο στούντιο να παίξουν τη μουσική τους. Ο **John Peel** είναι ο ήρωας των ακουστικών όλων των πιτσιρικάδων που έτυχε ποτέ να τον ακούσουν. Και των δικών μου, πρέπει να σας πω. Κυκλοφορεί αυτές τις μέρες η συλλογή «*Killed By John Peel Vol I*», που περιλαμβάνει μικρά punk διαμαντάκια που ηχογραφήθηκαν στο στούντιο του BBC, ονομάτων όπως οι Scars, οι Lurkers, οι Cortinas, οι Outcasts, οι Wasps. Πανάγνωστοι, πανέμορφοι, ταπεινό δείγμα μιας μαγικής εποχής.

» Τι απίστευτοι τύποι είναι αυτοί οι **India Electric Co.** Το «*The Gap*» είναι στην πραγματικότητα ένα πολύ όμορφο album, που δείχνει ότι το ντουέτο έχει άπειρες δυνατότητες. Είναι ακόμα κάπως άγουροι αλλά να δείτε που θα έρθουν με μεγάλα πράγματα κάποια στιγμή. Ως τότε ακούμε και βλέπουμε το Statues, έτσι όπως το ηχογράφησαν και το βιντεοσκοπήσαν για τα Sessions του BBC.

Στολίδι μου, διαμάντι μου, μπριλάντι μου, καταθέτω –και ενόρκως, αν μου ζητηθεί– ότι δεν γνωρίζω καμία φίλη μου, που να έφτασε σε οργασμό από τις πρώτες της σεξουαλικές εμπειρίες. Άσε τι λένε!

Μιλάμε 3 χρόνια, τον γουστάρω, του το έχω πει και συνέχεια μου λέει ότι δεν είμαι στα γούστα του και ότι εμείς κάνουμε παρέα, λέμε τα πάντα από γκόμενες –γκόμενους μέχρι και οικογενειακά μας προβλήματα... Τώρα τελευταία, όμως, ενώ συνεχίζει αυτό το «είμαστε φίλοι», μου πετάει υπονοούμενα του τύπου «θα έπρεπε να ήσουν εδώ» και άλλα τέτοια.

Υπονοούμενα, λουλουδι μου, ονομάζουμε όσα δεν λέγονται ανοικτά και ξεκάθαρα.

Τώρα μόλις ξεπέταξα έναν πρόχειρο Μπαμπινιώτη για πάρτη σου.

Ο φίλος σου –γιατί περί αυτού πρόκειται– σου τα έχει πει κατιτίς παραπάνω από ανοικτά και ξεκάθαρα.

Θέλει να κάνετε παρέα, θέλει να συζητάτε τα προβλήματα σας, θέλει να σε έχει κοντά του... Ως φίλη του!

Και η φίλιά σας, εδώ που τα λέμε, ακούγεται φανταστική! Get over it, babe!

ΜΙΛΑ ΜΟΥ
ΒΡΟΜΙΚΑ
Της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

Μανεκέν είδωλο καλησπέρα,

Θα είμαι σύντομη και περιεκτική για να μη σε κουράσω. Είμαι 22 ετών και αντιμετωπίζω πρόβλημα με τη σεξουαλική μου ικανοποίηση. Είχα στο παρελθόν μια σχέση κ έπειτα από αυτήν είχα και άλλες αρκετές εμπειρίες. Ωστόσο δεν έχω καταφέρει ακόμα να βρω αυτόν τον οργασμό και την ηδονή που όλοι περιγράφουν. Δεν ξέρω τι πάει λάθος κ γιατί είμαι τόσο μπλοκαρισμένη. Ενώ την ώρα του σεξ περνάω πολύ ωραία, το σώμα μου δεν αντιδράει με κάποιο τρόπο για να καταλάβω ότι έχω φτάσει στην κορύφωση. Τι μπορεί να φταίει; Και τι πρέπει να κάνω; Ευχαριστώ που με άκουσες ♥

Αποδέχομαι όλες τις φιλοφρονησεις και μπαίνω στο ζουμί.

Καταθέτω –και ενόρκως, αν μου ζητηθεί– ότι δεν γνωρίζω καμία φίλη μου, που να έφτασε σε οργασμό από τις πρώτες της σεξουαλικές εμπειρίες. Άσε τι λένε!

Οι γυναίκες έχουν το καλύτερο σεξ της ζωής τους στην ηλικία των 36 ετών και άνω, σύμφωνα με μία πρόσφατη έρευνα.

Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να περιμένεις να περάσουν 14 χρόνια! Απαπαπα!

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιασμένο τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές
αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. 38χρονος εμφανίσμιος και επιτυχημένος Ηλεκτρολόγος Μηχανικός, κάτοικος Γερμανίας, γλωσσολάτρης, εργαζόμενος σε μια από τις μεγαλύτερες εταιρείες του κόσμου, ψηλός, μελαχρινός, με υψηλές μηνιαίες απολαβές, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Αλλά ότι δεν υπάρχει η απαιτούμενη πείρα και η απαιτούμενη πληροφόρηση.

No1 και απόλυτο tip: Εξοικείωση με το σώμα σου. Χωρίς ντροπές.

No2: Διάβασμα, προπόνηση, διάβασμα, προπόνηση. Ακούγεται λίγο σα να δίνεις κατατακτήριες στο ΤΕΦΑΑ, αλλά you know what I mean.

No3: Συζήτηση με τον γυναικολόγο σου. Χωρίς ντροπές.

Good luck, babe!

Αγαπητή Τζένι,

Είμαι 23 χρονών και είμαι με το αγόρι μου 4 χρόνια, τον αγαπώ, τον λατρεύω και είναι το καλύτερο παιδί του κόσμου και ταιριάζουμε πολύ. Ωστόσο τον τελευταίο καιρό είμαι πολύ μπερδεμένη και όλο σκέφτομαι μήπως μας έχει φύγει ο έρωτας, μήπως δεν είμαι ευτυχισμένη και προσπαθώ να σκεφτώ πώς θα ήμουν χωρίς εκείνον. Να αναφέρω σε αυτό το σημείο ότι γενικά είμαι σε ένα μεταβατικό στάδιο της ζωής μου καθώς παίρνω (πρώτα ο θεός) το πτυχίο μου και πρέπει να δω τι θα κάνω. Δεν ξέρω

τι μου φταίει αλλά γενικά δεν ευχαριστιέμαι με τίποτα, ούτε φίλους, ούτε εξόδους, ούτε καν με το αγόρι μου. Ο μόνος λόγος που στα γράφω όλα αυτά είναι γιατί πραγματικά θαυμάζω πολύ τη σχέση σου με τον Σπύρο και φαντάστηκα πως ως γυναίκα σε μακροχρόνια σχέση ίσως με καταλάβεις.

Σ' ευχαριστώ πολύ.

Αχ! Μεγάλο θέμα ανοίγει... Θέλω να σου αφήσω εδώ τα τηλέφωνα τουλάχιστον 4 φιλενάδων μου, που βρίσκονται στην ίδια ακριβώς φάση για να τα πείτε, μα δεν μ' αφήνουν τα GDPR κι απειές.

Εν πρώτοις, λυπάμαι πολύ, αλλά θα σου διαλύσω τον μύθο της τέλει σχέσης μου με τον Σπύρο. Οι μακροχρόνιες σχέσεις για να πετύχουν θέλουν καθημερινή και επίμονη προσπάθεια. Αυτό, βέβαια, το έμαθα στα 35 μου. Στα 23 μου ήμουν πολυσυυ διαφορετική! Ό,τι δεν μου έκανε, από παπούτσι μέχρι γκόμενο, πεταγόταν στον κάλαθο των αχρήστων κι ακόμη παραπέρα.

Περνάς σε επόμενη πίστα της ζωής σου, φίλη μου, και αυτό είναι υπέροχο! Είναι λογικό, όμως, ταυτόχρονα να νιώθεις μπερδεμένη και φοβισμένη απέναντι στο άγνωστο.

Σε τέτοιες φάσεις της ζωής μας, πού να βρούμε καθαρό μυαλό για να πάρουμε μεγάλες αποφάσεις;

Άραξε νωχελικά σε στιλ Κυριακής στον καναπέ μετά από επικό φαγοπότι, πάρε τον χρόνο σου, άσε τη ζωή να κυλήσει κι η απόφαση θα παρθεί πιο αναίμακτα απ' ό,τι περιμένεις.

The best is yet to come, babe!

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: @melitajenny

ΚΡΙΟΣ

(20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Καλείσαι να δεις ποιοτικότερα τη δουλειά, την καθημερινότητα, την υγεία σου

Η εβδομάδα που ξεκινά εγκυμονεί κάποιες αναπάντεχες εξελίξεις στην καθημερινότητά σου, καθώς αυτό το «άρωμα» έχει η Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο. Ιδιαίτερα σε σχέση με τα παιδιά σου, την ερωτική σου ζωή ή τις δημιουργικές σου ασχολίες, το καθ' όλα ευχάριστο και επιθυμητό φαίνεται να αναστατώνει τη σειρά σου και να σε κάνει να αισθάνεσαι κάπως άβολα. Σε πιο πρακτικό επίπεδο ενδεχομένως να δημιουργηθεί κάποια οικονομική αναστάτωση. Στη δουλειά σου τώρα και στο καθημερινό σου πρόγραμμα, μάλλον σου κόβεται η φόρα, καθώς αυτά που είχες προετοιμάσει κι οργανώσει σύμφωνα με τα δεδομένα του σπιτιού και του γραφείου, όπως τα αντιλαμβάνόσουν, στην πράξη αποδεικνύονται πολύ απαιτητικότερα. Αυτό αφορά κυρίως (τη θετική) συνδρομή των παιδιών, του συντρόφου, κάποιου ερωτικού ενδιαφέροντος, ίσως και το πως υποτίμησες το κομμάτι της δημιουργικότητας ή της χαράς που μπορεί να σου έδινε κάτι. Σε κάθε περίπτωση, προσπάθησε να προσεγγίζεις τις κουβέντες σου σφαιρικά και μη θεωρείς ότι η οπτική σου είναι η σωστή ή δεδομένη.

ΤΑΥΡΟΣ

(20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Πηγαίνεις για ένα, βρίσκεσαι με δέκα και αυτό σε κάνει να αισθάνεσαι άβολα

Μάλλον παίρνεις περισσότερα από ό,τι παζάρεψες στη σχέση με τα παιδιά και τον σύντροφό σου ή με την ερωτική και δημιουργική σου ζωή. Με τη Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο, οι συναναστροφές και οι ιδέες σου αποδίδουν και αποδίδουν σε διασκέδαση, σε δημιουργικότητα και σε πρακτική ικανοποίηση. Εσύ μένεις προ εκπλήξεως καθώς, εκτός από αυτά που διαφημίζεις και συζητάς, φαίνεται να υπάρχει ανταπόκριση και σε ποιότητες και καταστάσεις που είναι πολύ δικά σου, όμως δεν προσάπθες να προωθήσεις ή δεν ήθελες να βγουν προς τα έξω. Ο ροοστάτης ανοίγει περισσότερο από όσο προγραμματιζες και υπάρχει θετική συμβολή από το σπίτι ή το γραφείο. Μάλλον άβολα σε κάνει να αισθάνεσαι, επειδή για άλλο πάσχιζες κι άλλο σου ήρθε και πάει να σου επιταχύνει το χρονοδιάγραμμά σου. Συνεπώς, για σένα, άβολο. Καλό θα 'ναι να μην πιστέψεις ότι ασχέτως τι συμβαίνει, θα καταφέρεις να το στρώσεις στους ρυθμούς σου στην πορεία. Ρεαλιστικότερα, στρώσου εσύ στη, σαφώς καλύτερη, εναλλακτική που σου παρουσιάζεται.

ΔΙΔΥΜΟΙ

(20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Αναστάτωση σε σπίτι και γραφείο, καθώς δεν γίνεται να διαχωρίζεις τη θέση σου

Ουδέν κακόν αμιγές καλού και το ανάποδο αυτές τις μέρες. Με τη Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο αναστατώνεται σαφώς η σειρά σου στο σπίτι και το γραφείο, μέσα σου, στο οικογενειακό περιβάλλον. Ούτε καινούριο είναι το μπερδεμα, ούτε μη αναμενόμενο. Απλώς εν προκειμένω ήσουν

έτοιμος-η να ανεχτείς και να παραβλέψεις ή να γκρινιάξεις, επειδή θα ήταν το κόστος της συναισθηματικής και οικονομικής σου ασφάλειας. Βασικά όμως να κρατήσεις τις αποστάσεις σου. Εν προκειμένω μαζί με την οικονομική και συναισθηματική στήριξη, παίρνεις «δώρο» και τον άνθρωπο που την παρέχει, είτε λέγεται συγγενής, είτε φίλος, είτε συνεργάτης. Με τις ωραίες εξελίξεις σε γνωριμίες, δικτύωση, ιδέες, στο συγγενικό σου περιβάλλον, έρχονται στο προσκήνιο εκ νέου εκκρεμότητες, απωθημένα και «αταξίες» που γνωρίζεις αλλά δεν ήθελες να ασχοληθείς. Ίσως και κάποια αντίστοιχα σωματικά θέματα. Καλό είναι να μην προσπαθήσεις να «στεγανοποιηθείς» συναισθηματικά ή πρακτικά, έχεις ελάχιστες πιθανότητες επιτυχίας. Αξιοποίησε το χιούμορ, τη δημιουργικότητά σου και πάσχισε για τη μέση λύση, ιδιαίτερα με τους δικούς σου ανθρώπους.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Η επανάληψη φέρνει αποτελέσματα, όμως βιάζεσαι να τα καπελώσεις με συμβάσεις

Νέα κι απρόσμενα δεδομένα φέρνει η εβδομάδα, σε επίπεδο συναναστροφών κυρίως, συναντήσεων και προγραμματισμένων μετακινήσεων. Κινείσαι γενικά σε γνωστά σου πλαίσια και με λίγο πολύ γνωστά άτομα, ενώ οι κουβέντες που γίνονται και οι ιδέες που συζητιούνται, τουλάχιστον από σένα, σου είναι τόσο γνώριμες που πηγαίνουν σχεδόν αυτόματα. Σ' αυτά συνήθως αισθάνεσαι ότι δεν εισακούγεσαι. Με τη Νέα Σελήνη στην Παρθένο

(17) τα πράγματα παίρνουν λίγο διαφορετική τροπή, καθώς συνειδητοποιείς ότι άσχετα μ' αυτά που λες και κάνεις, το ποιος είσαι, όπως και κάποιες συνήθειες με τις οποίες ούτε καν ασχολείσαι, διαμορφώνουν ουσιαστικά το κλίμα επικοινωνιακό στις επαφές σου. Όποια υπομονή, ενδιαφέρον, τρυφερότητα, συμπάθεια, κατανόηση έχεις δείξει φαίνεται να παίζει σημαντικό ρόλο και να

δημιουργεί αξία, συναισθηματική ή άλλη. Ωστόσο ό,τι ωραίο προκύψει θα πάει μόνο όσο μακριά το αφήσεις. Η προσπάθειά σου να στριμώξεις μια νέα συνεννόηση ή γνωριμία σε προκαθορισμένες ιδέες για το πώς πρέπει να είναι οι σχέσεις ή οι συμφωνίες δεν θα ευδοκιμήσει.

ΛΕΩΝ

(22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Επιβεβαιώνεται η αξία σου, όμως τείνεις να την αναλώσεις στη ρουτίνα σου

Δεν ξέρω πόσο είναι επικτό να εκπλήξεις τον εαυτό σου, όμως κάτι τέτοιο συμβαίνει αυτές τις μέρες και επηρεάζει την οικονομική και συναισθηματική σου κατάσταση. Όσα κάνεις από φόβο και για να αποφύγεις τα χειρότερα, ως ένα βαθμό λειτουργούν, καθώς μέσα από μικροανάλυση του καθετί και με μια αρκετά εγωκεντρική διαχείριση καταφέρνεις να αντλείς συναισθηματική ικανοποίηση και οικονομική ασφάλεια. Με τη Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο αυτά που πραγματικά αγαπάς και οι πρωτοβουλίες που πήρες στη καριέρα και τον γάμο σου γίνονται επίσης παράγοντες που αυξάνουν το συναισθηματικό και οικονομικό σου «κεφάλαιο». Αυτό, ενδεχομένως να πάει στράφι και να αναλωθεί σε ρουτίνες, δουλειές και αγγαρείες τις οποίες επέλεξες να έχεις στο πρόγραμμά σου. Δεν τρελαίνεσαι να το δεις σαν επιβεβαίωση της ικανότητάς σου (γιατί αυτό είναι) για θετική δράση επειδή αυτό θα παρέπεμπε άμεσα τις βαθιές αλλαγές στην καριέρα και τον γάμο σου που αιτούνται οι σχέσεις σου όπως έχουν. Καλό είναι να προσπαθήσεις επειδή μικροδιαχείριση κι αγγαρείες δεν φτάνουν.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Μετράει η αξία των σχεδίων και εμπειρίας, όμως θέλεις να αγνοήσεις την τελευταία

Η Νέα Σελήνη στο ζώδιό σου (17) σου φέρνει ένα πακέτο μεγαλύτερο από ό,τι είχες παζαρέψει. Επιβεβαιώνεσαι στα σχέδιά σου, στον τρόπο που οργάνωσες τις ασχολίες σου, στις φιλίες σου, α κόμη και στις ιδέες σου κι αυτό είναι εξαιρετικά ευχάριστο. Επιβεβαιώνεσαι όμως επίσης στην

εμπειρία σου και για πράγματα που έμαθες με δύσκολο τρόπο και θα προτιμούσες να αγνοήσεις. Από ό,τι φαίνεται τα πιστεύω σου, όπως και οι συνήθειές σου, δημιουργούν τα προβλήματά τους και θίγουν την όποια άρνησή σου ν' αλλάξεις σκεπτικό ή να δεις τι υπάρχει παραέξω, παραπέρα, παρακάτω. Και όσα έκανες κι αυτά που έχεις αποφύγει να κάνεις με τον τρόπο τους σε επιβεβαιώνουν και δίνουν βαρύτητα στη θέση σου στις προσωπικές κι επαγγελματικές σχέσεις. Ωστόσο, για να διατηρήσεις ένα φαινομενικά μόνο καλό κλίμα στη σχέση με τα παιδιά και τον σύντροφό σου ή να τηρήσεις κάποιους κανόνες σε ένα δημιουργικό πρότζεκτ, είσαι έτοιμος να αγνοήσεις το κομμάτι της δύσκολης εμπειρίας, το οποίο αντιλαμβάνεσαι κι αυτό δύσκολα προχωρά.

ΖΥΓΟΣ

(22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Αναλαμβάνεις περισσότερα από ό,τι μπορείς να σκώσεις και τείνουν να σου πέσουν όλα

Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζεις εξαιτίας της καριέρας, του γάμου ή των κοινωνικών σου υποχρεώσεων σου είναι μάλλον γνωστές, όπως γνωστή είναι και η κούραση και ο σωματικός και ψυχολογικός αντίκτυπος που έχει η προσπάθειά σου να οργάνωσεις ή να συντηρήσεις κάποιες καταστάσεις που σε φθείρουν, ίσως με την εντύπωση πως μπορείς να αποστασιοποιηθείς. Με τη Νέα Σελήνη στην Παρθένο (17) όλα αυτά γίνονται ιδιαίτερα ευδιάκριτα καθώς προστίθενται οι πιέσεις, οι απαιτήσεις, το παρασκήνιο, έστω μια απλή ανησυχία για σχέδια, φιλίες, σχέσεις –οικονομικές και συναισθηματικές– τις οποίες επέλεξες ελεύθερα. Όσα θεωρείς καθήκοντα και δεσμεύσεις, και όσα σχετίζονται με το όραμά σου και τους ανθρώπους με τους οποίους κάνεις πραγματικά επαφή, δεν χωράνε όλα στη ζωή σου χωρίς κόστος για την υγεία ή την ψυχολογία σου. Καλό θα 'ναι να επιλέξεις να νοιαστείς πραγματικά για τον εαυτό σου κι αυτά που αγαπάς κι όχι για τη σύμβαση. Σηπί, οικογένεια, γραφείο, δεν γίνεται να πηγαίνουν στις δικές σου πλάτες μόνο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Σχέδια και σχέσεις που διευρύνονται και ζητούν να τους κάνεις χώρο

Η εβδομάδα σου ξεκινάει με πολυάσχολο πρόγραμμα και μάλιστα σε σχέση με δραστηριότητες, ανθρώπους και σχέδια της επιλογής σου. Τα ανοίγματα και τα βήματα που έκανες μαθαίνοντας καινούρια πράγματα ή πειραματιζόμενος με νέες ιδέες, μέρη, συνήθειες και συμπεριφορές εμπλουτίζουν τις φιλίες και τις προοπτικές σου. Με τη Νέα Σελήνη (17) ωστόσο όλα αυτά αποκτούν άλλη βαρύτητα καθώς όσα έκανες ξέγνοιαστα, για τον εαυτό σου, ίσως και με κάποια αφέλεια, εμπλέκονται με τα επαγγελματικά, τον γάμο, τις κοινωνικές σου υποχρεώσεις. Βασικά μεγαλώνουν παραπάνω από όσο περίμενες κι αυτό έρχεται με ευρύτερες προοπτικές και περισσότερες ευθύνες. Είναι θετικό σαφώς, όμως έχει την έκπληξη του κυρίως επειδή για άλλα έπαιρνες πρωτοβουλίες στην καριέρα και τον γάμο σου κι άλλα σου προέκυψαν, τα οποία μάλιστα δείχνουν προς μια αναδιοργάνωση που δεν τρελαίνεσαι να κάνεις. Σε κάθε περίπτωση, καλό είναι να μην προσπαθήσεις να επενδύσεις το νέο κοινωνικό σου κεφάλαιο σε περιορισμένες συναναστροφές και ιδέες, όσο προσφιλείς κι αν είναι. Επικεντρώνεται θραύσεις.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

Αντιλαμβάνεσαι συνθετότερες δυναμικές κι απαιτήσεις σε καριέρα και γάμο

Τα είπατε, τα συμφωνήσατε με τον εαυτό σου, άντε και με τους συνεταίρους και τον σύντροφό σου και ανάλογα ξεκίνησε το πρότζεκτ στόχοι, καριέρα, γάμος κοκ. Όλοι ευχαριστημένοι, έστω και ζορισμένοι και ενδοχομένως με την ψιλογκρίνια τους. Με τη Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο, μπαίνουν στο παιχνίδι και κάποιοι άλλοι παράγοντες που ίσως δεν χωρούσαν στα σχέδιά σου. Αυτά ποικίλουν, από τις πεποιθήσεις, τα πιστεύω και την ηθική σου, μέχρι τις γνώσεις, τα μέρη και τους ανθρώπους που γνώρισες, τις νομικές παρεμβάσεις και τον δάκτυλο των συγγενών σου. Σε κάθε περίπτωση γίνεται φανερό πως αυτά που κάνεις και θεωρείς ότι αφο-

ρούν μόνο τους άμεσα εμπλεκόμενους, αφορούν στην πραγματικότητα πολύ περισσότερους και πολύ περισσότερα. Έτσι καλό θα ήταν να ασχοληθείς με όλα αυτά έστω κι αν σου κάνουν το πρόγραμμα λιγώμα επειδή η συμβολή τους στην επιτυχία σου είναι σημαντικότερη. Καλό θα ήταν να κατευθυνθείς προς αναθεωρήσεις στόχων, αντί προς διαφύλαξη κεκτημένων. Τα τελευταία εξαρτώνται στενά από την προθυμία να κάνεις τις πρώτες.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Κυλάνε τα νέα σου εγχειρήματα, ανταπόδωσε όπου μπορείς

Λειτουργούν και οι σχέσεις και οι συνεργασίες σου, τουλάχιστον ως οχήματα για την προσωπική σου ανάπτυξη, εξέλιξη ή και ανανέωση κι έτσι βρίσκεσαι με πολλά καινούργια κι ευχάριστα. Με τη Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο συνειδητοποιείς καθαρότερα πως δεν πρόκειται για τη δική σου εξέλιξη και διεύρυνση, αλλά πως η οικονομική, ψυχολογική και συναισθηματική σύμπραξη αποτελεί βασικά το κλειδί για όσα ξεκίνησες και για τα βήματά που κάνεις. Έτσι, βρίσκεσαι στην ωραία θέση να μπορείς να αποδώσεις αυτά που αναλογούν, από ευγνωμοσύνη, ενδιαφέρον και ευχαριστώ, μέχρι χρήματα, τη συνεχιζόμενη αφοσίωσή σου, σεβασμό και εμπιστοσύνη. Δεν θα 'ναι καθόλου καλό να πάθεις επιλεκτική αμνησία για όσους συνέβαλαν στο να είσαι αυτή τη στιγμή εκεί που είσαι. Υπάρχει μεγάλο δέλεαρ να θελήσεις να στριμώξεις την όποια ευκαιρία ή επιτυχία ή άνοιγμα, στα στενά όρια του εαυτού σου. Πέραν του ότι αυτό είναι ανήθικο, έχει σωματικό και ψυχολογικό αντίκτυπο. Μάλλον γίνεται δυσκολότερο να τηρήσεις υποσχέσεις, όταν νομίζεις ότι δεν χρειάζεται. Νομίζεις, βέβαια.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

(20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Προσπάθειες και σχέσεις που αποδίδουν, και καχυποψία εξαιτίας παλιών δυσκολιών

Βλέπεις την καθημερινή σου δουλειά και προσπάθεια να αποδίδει με κάτι θετικό οικονομικά και πρακτικά, ίσως και συναισθηματικά. Αγγαρείες, ρουτίνα και ό,τι συνιστά το προγραμματάκι σου λειτουργεί. Με τη Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο, σ' αυτό το συν προστίθεται το όφελος από τις συνεργασίες σου, οι προσπάθειες του συντρόφου σου και γενικά από ό,τι δεν είναι αποκλειστικά στη δική σου ευθύνη. Επειδή αυτά είναι και τα σημαντικότερα, καλό είναι να είσαι έτοιμος να ανοίξεις τον κύκλο της εμπιστοσύνης και να δεις πού συμφωνείς και τι μπορείτε να κάνετε μαζί με όποιον εμπλέκεσαι συναισθηματικά ή οικονομικά. Είναι σαφώς ευκολότερο να παραμείνεις στον εαυτό σου, την οικογένειά σου, τους παλιούς, όμως μάλλον περιοριστικό. Σε κάθε περίπτωση οι συνεργάτες, οι παρέες, οι συμφωνίες έρχονται ως κάτι θετικό. Καλό θα 'ναι να μην ταυτιστείς εξ ολοκλήρου με καχυποψίες, ανασφάλεια και ακραίο πραγματισμό. Δεν ευθύνονται αυτοί για λάθη, φοβίες και δυσκολίες που υπάρχουν ήδη.

ΙΧΘΥΕΣ

(18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Ωθήσεις από τις σχέσεις και την κοινωνική σου ζωή, που χρειάζονται νέα κατεύθυνση

Η Νέα Σελήνη (17) στην Παρθένο και τον ζωδιακό σου άξονα διεγείρει την κοινωνική σου ζωή και δίνει ευκαιρίες για ευχάριστες δραστηριότητες σε επίπεδο προσωπικών κι επαγγελματικών σχέσεων. Υπάρχει η συνδρομή των παιδιών και της ερωτικής σου ζωής, όπως και των δημιουργικών σου ασχολιών, ωστόσο τα σημαντικότερα δεν είναι τόσο τα λάιτ και τα αυθόρμητα που κυνηγάς, όσο κάποια πράγματα κι άτομα που αποτελούν μέρος της καθημερινότητας και της ρουτίνας σου. Πιθανότατα η δουλειά σου σε ανοίγει σε συμφωνίες και καινούργιες σχέσεις. Σε κάθε περίπτωση, είναι σημαντικό να μην απορροφηθείς εξ ολοκλήρου σε όσα κάνουν ή δεν κάνουν οι άλλοι και να ρίχνεις μια ματιά και σε όσα κάνεις ή δεν κάνεις εσύ. Μπορεί όσα συμβαίνουν να σου δώσουν ώθηση που χρειάζεσαι συναισθηματικά και πρακτικά, όμως αυτή θα μπορέσεις να τη συντηρήσεις αν είσαι προετοιμασμένος να βγεις έξω από τις θερμοθετημένες φιλίες, δραστηριότητες και σχέδιά σου. Ειδάλλως είναι σαν να βάζεις φρέσκο νερό σε τρύπιο κανάτι ή ήδη γεμάτο κανάτι. **Α**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

07:00-10:00

Βαγγέλης Περρής - Τζένη Μελιτά

10:00-12:00

Γιάννης Νένες

12:00-14:00

Στέφανος Τσιτσόπουλος

14:00-16:00

Μάκης Προβατάς

16:00-18:00

Ελένη Κολοκοτρώνη

18:00-20:00

Δημήτρης Αθανασιάδης

20:00-22:00

Δημήτρης Κοττάκης

102.5
ATHENS
VOICE
RADIO

Ακούτε τη Φωνή
της Αθήνας

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Αττική Οδός: μία κοινή πορεία, πολλές συναρπαστικές διαδρομές

Πορευόμαστε μαζί στον αυτοκινητόδρομο που κατέχει κορυφαία θέση στην εξυπηρέτηση και την οδική ασφάλεια.

Διασχίζουμε μαζί τα χιλιόμετρα μιας άρτιας υποδομής που μας φέρνει πιο κοντά στα αγαπημένα μας πρόσωπα, με άνεση και αξιοπιστία.

Μοιραζόμαστε τον αυτοκινητόδρομο, έχοντας προορισμό μας πάντα ένα φωτεινότερο μέλλον.

Μαρία Αρώνη
Επόπτρια στα Σημεία
Εξυπηρέτησης Συνδρομητών

Βασίλης Γερασίμου
Υπάλληλος Περιπολίας

Αττική Οδός.
Για εσάς, απλά ένας δρόμος.
Για εμάς, ένα έργο ζωής κι ευθύνης.

